

La quarta, sobre el mar?

Els projectes d'expansió de l'aeroport apunten a la construcció d'una nova pista sobre l'aigua

I això també va fora
L'ajuntament confirma als veïns
la desaparició parcial del carrer Major

MAS BLAU 2

EDIFICIO CORPORATIVO

MAS BLAU 2

- ✓ Alquiler de hasta 3200 m² en módulos de 400 m²
- ✓ A 400 m. del aeropuerto de Barcelona
- ✓ Frente a la futura L9
- ✓ A estrenar
- ✓ Contacto - Telf. 93.478.48.47

Bar Restaurante la
STELLANA *desde 1968*
• TAPAS • SELECTAS •

DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO DE TAPAS ESPECIALIDAD EN

BONITO DEL NORTE
ENSALADILLA RUSA
PULPO A LA GALLEGA
CALAMARES ANDALUZA
JAMÓN CANARIO

Primer de Maig, 12 • Telf 93 379 43 59 • 08820 El Prat de Llobregat

Any 2000, 01, 02, 03 fem país...

15 Anys
Ajudem a fer...
País!!!
Polis!!!
GRUPRAT, S.A.
C/ DE LAS MORERAS Nº 13 IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)
TEL: 93 370 90 01 93 478 75 64 74 93 275 93 21 E: MAC@GRUPRATSA.COM

Anys, 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

Any 2004 ...
Amb la Indústria !!
El futur es aquest.
(Ploma Abertio)
El motor de l' Economia
Recomendada per la Ley de Riesgos Laborales

GRUPRAT S.A.

C/MORERAS Nº 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT

902.370.901

EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

Urbanisme i els rumors distorsionats

El projecte per fer desaparèixer l'actual Prat Nord continua imparable. Ara, els veïns ja han estat informats oficialment de l'afectació –i per tant, del futur enderroc- de les cases i locals compresos entre els números 21 i 37 del carrer Major. Per entendre'ns, gairebé tota la filera de cases de la vorera on hi ha l'històric restaurant La Patata Brava. Una patata, i ben calenta, és el que hi ha a les mans de la regidoria d'Urbanisme de l'Ajuntament del Prat: és poc creïble defensar un projecte tan ambiciós com l'aixecament del sector nord per sobre de l'autovia i alhora veure com les obres de l'AVE, executades pel Ministeri de Foment a la mateixa zona, acumulen un nyap darrera l'altre. L'últim d'aquests ha estat la forma de tallar la circulació al pas a nivell. Les tanques i els pilars de ciment van ser col·locats de forma que les persones amb mobilitat reduïda –i la mitjana d'edat al sector és bastant elevada- ho han tingut ben difícil per creuar el pas. És intolerable que, en unes obres previstes amb tanta antelació, aquests detalls siguin improvisats. Si el pas s'havia de tallar i Foment considera –ara- perillós creuar les vies, el mínim que se li hauria d'haver exigint és l'acondicionament d'un pas subterrani digne. N'hi hauria hagut prou amb destinar un infinitèsim percentatge del què ha gastat Renfe en campanyes publicitàries i en l'estudi per canviar els logotips.

Tornant a la perspectiva general de l'afectació del sector nord, en les darreres setmanes hem tornat a comprovar que, a banda de la comunicació viària, l'ajuntament té un problema de comunicació verbal i escrita amb els veïns afectats. Setmanes després que el propi consistori deixés anar uns dibuixos on es perfilava una afectació que anava des del carrer Ferrocarril fins la rectoria mateixa de Sant Pere i Sant Pau, Sergi Alegre, regidor d'Urbanisme, adreçava una carta als veïns oferint-se a donar explicacions després d'haver sentit "rumors totalment distorsionats" al voltant de l'afectació del carrer Major. Potser el regidor tenia una mica de raó: quan la finestreta municipal de la informació és poc transparent o de textura irregular, allò que es veu al darrere apareix distorsionat.

Delta
LLOBREGAT

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.

Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 • periodiodelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Vice-Presidents

Alfredo García

Josep Maria Canalias

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalias

Director Adjunt: Vicenç Tierra

La crònica de la ciutat i cultura: Neus Maclás, Javier Martínez, Raúl Quesada, Mariano Martínez, Laura Ramos, Alicia Castañeda, Agustín Morales • Esports: Toni Espigares, José David Muñoz, Manolo Gol, Marta Buceta, Lalo González, Elisenda Gálvez, Juan Carlos Cebrían, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà Fotos: Aurelio Poyato • Publicitat: Marta Raventós Maquetació: Mariano Martínez

ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal
MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977

Tallers gràfics: La Impremta
Frederic Soler, 81-83 • El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

EL TEMA

5 i 7 El carrer Major, afectat pel pla urbanístic del Prat Nord

L'ENTREVISTA

9 Alba Holgado, realitzadora de televisió i responsable del programa «Homo Zapping»

LA POLÍTICA

15 El Parc del Fondo d'en Peixo necessita una nova actuació

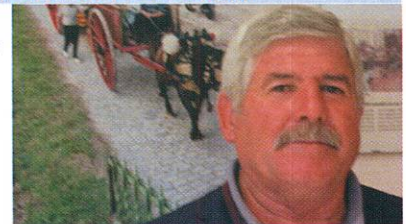
LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

18 L'ampliació de l'aeroport, de nou sobre la taula

LA GENT D'EL PRAT

25 Josep Oliva, l'ànima del premiat Tir d'El Prat

LA CULTURA

31 Entrevista amb l'escriptora pratenca Rosa Ribas

ELS ESPORTS

37 L'AE Prat continua assegurant-se la permanència a Tercera Divisió

Assistencial Prat Trauma Salut

CENTRE MÈDIC I DE REHABILITACIÓ

Enric Morera, 20 • Telf. 93 478 05 05 • Fax. 93 478 09 88
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

www.traumasalut.net • traumasalut@traumasalut.net

Especialitats

- Alergologia
- Cirurgia general i digestiva
- Cirurgia ortopèdica
- Cirurgia pediàtrica
- Cirurgia plàstica i reparadora
- Clínica del dolor
- Dermatologia
- Ginecologia
- Medicina general
- Oftalmologia
- Otorrinolaringologia
- Pediatria
- Podologia
- Psicologia clínica
- Psicologia infantil
- Radiologia / Ecografies
- Rehabilitació
- Reumatologia
- Traumatologia
- Urgències mèd.-quirurg.
- Urologia

Altres serveis

- Anàlisis
- Urgències
- Infermeria / ATS
- Densitometria

Col·laborem amb:

ADELAS, AEGON SALUD, AGRUPACIÓ MUTUA, AME, ARESA, ATLANTIDA, BOREAL, CAJA SALUD, CASER SALUD, CLINICUM, L'ALIANÇA, MEDIFIATC, MUTUA GRAL. DE CATALUNYA, ONCE, PREVIASA, ROBRESA, SEGUROS LATINA, SERSANET, VITAL SEGUROS, VITALICIO SEGUROS, WINTERTHUR SALUD...

Mútues laborals:

EGARA, FRATERNIDAD - MUPRES-PA, CYCLOPS, FREMAP, IBERMUTUAMUR, INTERCOMARCAL, UNIO MUSEBA IBESVICO, MADIN, FIMAC, MAZ, MIDAT MUTUA METALURGICA, MONTAÑESA, GREMIAT, MUPA, SABADELLENSE, UNION DE MUTUAS, UNIVERSAL, VALENCIANA, CESMA, MATT

Horari: Diari, de 8 a 21 h.

Telèfon d'urgències: 93 478 05 05

C. Penedès 117 (Cantonada de Montserrat)
Av. Verge 08820 • EL PRAT

*Clínica
Pediàtrica i Familiar*

Dr. Nevot - Dra. Casas

 93 370 12 53

- PEDIATRIA I ADOLESCÈNCIA
- ANÀLISIS CLÍNICS
- AL·LÈRGIA I APARELL RESPIRATORI
- ENDOCRINOLOGIA INFANTIL
- PSICOLOGIA I LOGOPÈDIA
- HOMEOPATIA
- OTORRINOLARINGOLOGIA (O.R.L.)
- OFTALMOLOGIA
- TRAUMATOLOGIA I ORTOPÈDIA
- EXPLORACIONS: proves funcionals respiratòries, electrocardiogrames
- MEDICINA FAMILIAR
- CIRURGIA INFANTIL

ASSESSORIA CARNIAGO, S.L.

Des de 1987

ASSESSORAMENT INTEGRAL

Administratiu
Fiscal
Laboral
Contable
Jurídic

ASSEGURANCES
GENERALS
Automòbils
Motocicletes
Llar
Comerç
Salut

Carretera de la Marina 71 baixos
Tel. 93 370 62 68 Fax. 93 370 77 11

Los vecinos han colgado pancartas para protestar contra el derribo de sus casas

De calle Mayor a vía muerta

El plan urbanístico hará desaparecer casas entre el ayuntamiento y el paso a nivel

JAVIER MARTÍNEZ / En *La historia interminable*, de Michael Ende, la Nada era algo oscuro que iba devorando poco a poco un mundo en el que unos personajes fantásticos vivían desde tiempos inmemoriales. En El Prat Nord, los pequeños patios con árboles constituían la escasa parcela de fantasía para sus propietarios, hasta que las máquinas excavadoras han comenzado a convertirlos en nada.

El pasado 9 de febrero el consistorio confirmaba a los vecinos que las casas y locales comprendidos entre los números 21 al 37 de la calle Mayor estaban afectadas por el ambicioso plan municipal que pretende elevar el nivel del futuro barrio norte sobre la autovía de Castelldefels. Durante los días siguientes a la confirmación, todo encuentro entre vecinos en la acera acababa en intercambio de indignaciones. Indignaciones compartidas cuando en la puerta de su gestoría Pablo Monés explica, airado, a Carmeta, que le tirarán la casa, situada unos números más abajo. Compartidas, porque Carmeta -que vive al otro lado de las vías- le responde que si el padre de su marido hubiera visto arrancar el roble del patio le habría dado un infarto.

Monés se queja de la carta rubricada por el concejal de Urbanismo, Sergi Alegre, en la que él mismo se ofrece a dar explicaciones a los "rumores totalmente distorsionados" sobre el futuro de la calle Mayor. El gestor considera fuera de lugar que el ayuntamiento califique de "rumores distorsionados" las preocupaciones de los vecinos. Curiosamente, lo que provocó los "rumores" fue la publicación a mediados de enero y por parte del ayuntamiento de un croquis donde se apreciaba que la Calle Mayor estaba destinada a ser una especie de avenida de acceso al nuevo Prat Nord.

La aparición del croquis tenía bastante apariencia de globo sonda y, como tal, se presta-

ba a que los vecinos lo inflaran -o "distorsionaran", en terminología urbanística moderna-, lo desinflaran o acabaran inflados ellos mismos. Lo cierto es que en el croquis también se veía afectada la calle del Ferrocarril, pero el propio concejal de Urbanismo se ha desdicho de los "croquis sonda" y ha prometido volver a estudiar la actuación sobre la zona.

Lo que no hace falta estudiar es que las casas del lado oeste de la calle Mayor acabarán en escombros. Lo mismo ocurrirá con los locales comerciales, entre los que se encuentra el histórico restaurante La Patata Brava, y otro más recientes, como el Isla Azul, cuya inauguración está prevista en unos días. Abrir con fecha de cierre. Sin duda, un plato de buen gusto.

La protesta sigue en la calle

Por sentenciado que parezca El Prat Nord, los vecinos han iniciado la campaña de pancartas que Joaquim Vilà, presidente de la asociación de vecinos, anunciaba el mes pasado en estas páginas. Una de ellas fue incluso retirada por el ayuntamiento, al que no le gustó que las palabras "Tejedor" y "cabronada" aparecieran tan próximas en tan pocos metros cuadrados. Como segunda excusa, el consistorio alegó que uno de los extremos de la pancarta estaba

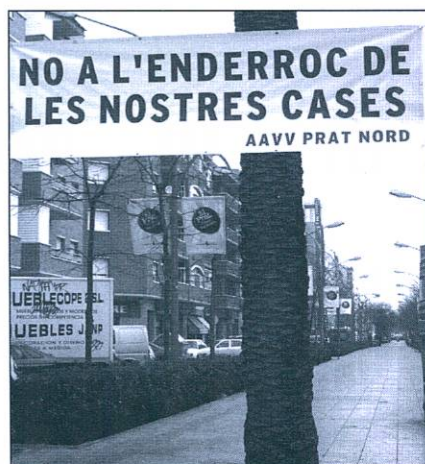

Los números del 21 al 37, situados en el lado izquierdo de la calle Mayor, están condenados a desaparecer

sujeto a la rama de un árbol, algo prohibido por las ordenanzas municipales. Curiosamente, a los pocos días fueron los vecinos los que informaron al ayuntamiento de que dos pancartas con información institucional del consistorio se sostenían en las mismas condiciones. El ayuntamiento las retiró. Al cierre de la edición, la pancarta de la "cabronada" volvía a ondear en mismo sitio. En este caso, los vecinos la han colocado para que sea vista por los que circulan entrando a El Prat por la avenida de Josep Anselm Clavé. Uno de ellos explica,

además, que la inclusión de la polémica palabra viene motivada porque el mismo aludido la utilizó para expresar lo que él sentiría si fuese un vecino al que le comunican que debe marcharse de su casa.

Los habitantes de este sector -que en un año ha pasado de ser el olvidado patio trasero de la ciudad al buque insignia de la expansión de la misma- siguen creyendo que la manera de informar por parte del ayuntamiento respecto al futuro de sus viviendas es oscura y funciona con cuentagotas, muy poco a poco. Como la Nada. ■

Continúa a la página 7 ▶

**MARMOLES
CUTILLAS**

**CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

MARBRES, PEDRES I GRANITS

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

Gestor de Residus nº E-774.02

Transportista Autoritzat

Oficines:

Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:

Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

Telf. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

**SERVICIO
OFICIAL**

TALLERES J.GARCÍA

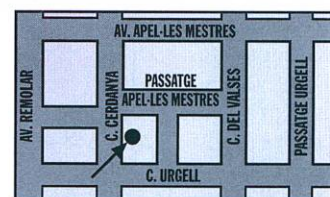
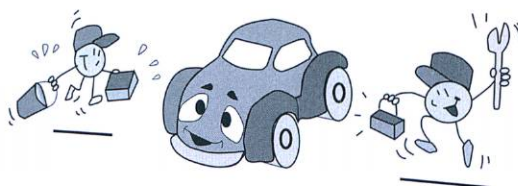
CITROËN

C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecànica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11

• SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL •

SEUPRAT

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN
Tel. / Fax.: 93 659 40 97
e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Teléfonos
93 658 21 33 • 93 658 21 37
Fax
93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscc@telefonica.net

Nos hemos
trasladado a la nave
del Polígono
Can Calderón de
Viladecans

Barricadas a nivel

J. M. / Si en las pancartas -y seguramente en los comentarios- de los vecinos de El Prat Nord las palabras "Tejedor" y "cabronada" van de la mano en más de una ocasión, en nuestras páginas va a empezar a pasar lo mismo con "Renfe" y "chapuza". Las obras para acondicionar el paso del AVE exigían cortar el acceso de vehículos al paso a nivel. Sin embargo, los vecinos comprobaron cómo desde la tarde del viernes 10 de febrero la colocación de las vallas y los topes de hormigón impedía también la circulación de los peatones. Teniendo en cuenta que la media de edad de los habitantes del sector norte ronda los 60 años, los escasos 40 centímetros de resquicio entre las vallas y la pared del paso subterráneo se convertían en malos amigos de la movilidad.

En El Prat Nord vive una mujer anciana que circula en silla de ruedas eléctrica. Ese día tuvo que esperar al levantamiento de las barreras para poder cruzar. Otra vecina cuenta que le pidió explicaciones al encargado de la obra. Se intuye la conversación. "Yo sólo soy un *mandao*" y esas cosas. El responsable recomendó a la vecina que utilizara el paso subterráneo para cruzar. Según explica, ella le contestó: "Si usted es capaz de cruzar por ahí debajo, yo voy detrás". Sin rodeos: el paso subterráneo destinado a peatones ha dado, da y seguirá dando asco hasta el bendito día en que desaparezca. Está claro que la mezcla de olor a orina, humedad y mugre no llega a los altos despachos del ministerio de Fomento, y que nadie de ahí ha bajado nunca aquí para realizar tan apetecible cata olfativa.

Las fotografías evidencian las dificultades que se encuentran los vecinos y transeúntes que cruzan las vías. A esta problemática se le añade el pésimo estado en el que se encuentra el paso subterráneo de las vías.

Al parecer, a los cautos abogados de Adif (gestora pública de las infraestructuras ferroviarias) se les ocurrió pensar que era mejor cerrar el paso, para evitar toda responsabilidad en caso de un atropello. Ahora se preocupan de los atropellos, después de las decenas de muertes que ha habido en el paso a nivel durante años.

El día siguiente (sábado 11) por la mañana las vallas continuaban en el mismo sitio. La gente que iba y venía del Carrefour con carros también quería pasar por el mismo

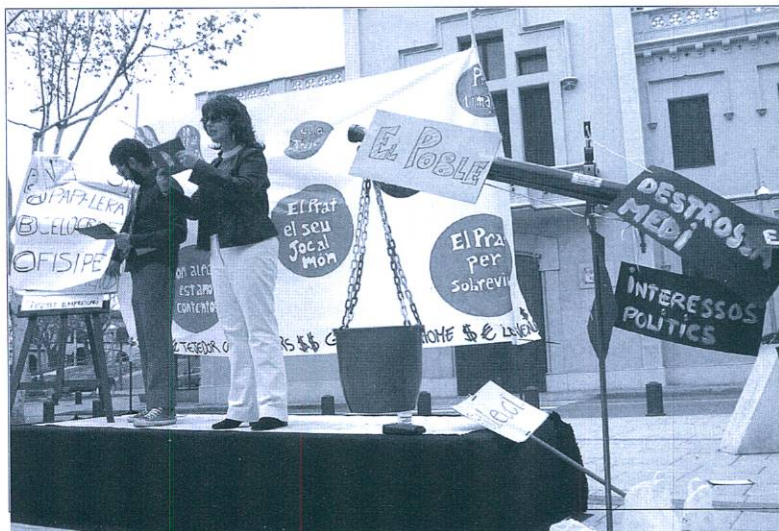
sitio, pero esto no era tarea fácil. Lo mismo le sucedió a un anciano, que, lejos de verlo claro, optó por pasar por debajo de la barrera bajada, lo que para él tuvo que suponer un ejercicio de contorsionismo. A continuación vino un ciclista. Puede que no se esperaba que junto a la barrera hubiese dos obstáculos de cemento. En un acto reflejo, vuelve a dirigirse contra la barrera, se baja de la bicicleta en marcha y pasa por debajo, de un modo más ágil, pero también más aparatoso que el anciano. ■

El Prat, ciudad de vacaciones

NEUS MACIAS / En una paròdia dels anuncis publicitaris de «Marina d'Or», el col·lectiu okupa d'El Prat va realitzar una «performance» al mes de gener a la plaça de la Vila per denunciar les actuacions urbanístiques que s'estan duent a terme a la ciutat. «Usur-Prat, Ciudad de Vacaciones». Això es podia llegir a les octavetes que van repartir per tota la plaça i el Mercat Municipal. En un to irònic, l'anunci convidava a visitar El Prat per gaudir «dels meravellosos i naturals paisatges i, sobretot, d'una de les últimes platges verges del litoral català». El text continuava fent referència a les «magnífiques» comunicacions de què gaudeix El Prat, «per terra, mar i aire. Pots venir amb

vaixell, amb avió o amb TejeV», tot i que ells aconsellaven venir «amb la nova línia de metro», on es tindrien «fantàstiques vistes» a l'aquífer subterrani. Les octavetes s'il·lustraven amb fotografies on es podia veure la protesta okupa durant el desviament del riu Llobregat, el mar menjant-se la sorra de la platja, a l'igual que un agresiú dibuix d'un convoi de l'AVE.

Durant tot el matí, nombrosos membres d'aquest col·lectiu van dis-fressar-se i van fer teatre al carrer. Un escenari situat a la plaça de la Vila els va servir per improvisar escenes crítiques amb la situació

del poble, com per exemple, les fàbriques que han hagut de tancar portes durant el passat 2005. També van penjar cartells alusius a les

diferents campanyes publicitàries que s'han fet des de l'ajuntament. «El Prat, per sobreviure-hi» o «El Prat, el seu joc al món». ■

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ

Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

TRIF TORRENTS® S.L.

Construccions Metàliques
Puertas - Automatismos
Cerrajería

Lloret de Mar, 9

Teléfono. 93 379 40 95

Fax. 93 379 31 18

EL PRAT DE LLOBREGAT

(Barcelona)

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMÓVIL

AUTO
SONIDO

VEGA

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIO CD MP3
100 EUROS

· AUTORADIOS

· ALARMAS

· TELEFONIA MOVIL

**MONTAJE Y
REPARACIÓN**

CONJUNTO
RADIO CASSETTE CD
150 EUROS INSTALADO

Manos libres instalado
99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraíble 30 euros

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontólogo)

Les atiene en la

CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª

Teléfono 93 370 43 77

EL PRAT DE LLOBREGAT

Asesoría Técnica Laboral

ADMINISTRADOR DE FINQUES

LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas
en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de
trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades •
Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y
Cooperativas • Cuentas anuales y Registro Mercantil

Vehículos • Multirisgos del Hogar • Multirisgo comercio •
Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes
• Incendio

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y
locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento •
Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

POTA SUD

POTA SUD

MATERIALS DE
CONSTRUCCIÓ
POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffitis
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

REFORMAS

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestibulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

C. Jaume Casanovas, 3 (Oficina) • Psge. de la Autovia, 10 (Magatzem) • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona) • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Mòvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70

Entrevista a Alba Holgado, realitzadora de televisió i responsable del programa "Homo Zapping"

“És molt fàcil parodiar, perquè a la televisió hi ha personatges molt histriònics”

NEUS MACÍAS / Treballar a la televisió no sempre és sinònim de ser una cara coneguda pels espectadors. La pratenca Alba Holgado col·labora des de fa anys a alguns dels programes més exitosos de la graella, però sempre darrera les càmeres. A l'actualitat és realitzadora de l'espai satíric de la factoria El Terrat "Homo Zapping", que dirigeix José Corbacho, recent guanyador d'un Goya per la seva pel·lícula "Tapas". Holgado, llicenciada en Comunicació Audiovisual per la Universitat Pompeu Fabra, arriba a aquest programa amb una brillant trajectòria, on destaquen treballs per a "Buena Fuente", "Una altra cosa" o "Malalts de tele".

—Sempre ha treballat a la productora El Terrat, de l'Andreu Buena Fuente. Com va entrar en contacte amb aquesta companyia, una de les més potents dins el panorama audiovisual?

—Va ser per casualitat. Jo havia estudiat Comunicació Audiovisual a la UPF, i després vaig fer un parell de cursos de formació ocupacional: de càmera i d'edició digital no lineal. Van ser molt profitosos, la veritat. A l'any 1998 un amic em va comentar que a El Terrat necessitaven una persona per fer de visionador al programa "Malalts de tele". Era una feina una mica avorrida, perquè es tractava de mirar durant moltes hores la televisió, i trobar pifies o situacions curioses als diferents programes. Tot el dia tenia al cap la Maria Teresa Campos, el Pepe Navarro o l'Ana Rosa Quintana. Somiava amb ells! Evidentment, hi havia una part molt gratificant. Ens reuníem amb l'Albert Om, que era el conductor de la secció "Altres límits", i li ensenyàvem les nostres propostes. Nosaltres li havíem de "vendre" aquell tall, explicar-li quin gag se'ns havia acudit, quin era la gràcia de les imatges... Era una feina d'equip, tothom hi aportava idees.

«He de reconèixer que la televisió és un mitjà una mica esclau. T'hi has de bolcar. Les coses canvien constantment»

—“Malalts de tele” va ser un format molt imitat després. Ara pràcticament tots els programes fan zapping per les altres cadenes. Però El Terrat sempre s'ha renovat amb altres propostes. Vostè va passar per diferents espais.

—Sí. Després del "Malalts..." em van enviar a "La cosa nostra", un *late show* diari que feia l'Andreu Buena Fuente. Em van ensenyar a fer de muntadora, jo era l'aprenenta. Més tard van

venir altres programes, on vaig desenvolupar diferents tasques. El "Set de Notícies", el "Set de Nit"... Treballava de muntadora dels vídeos que s'hi exhibien, o d'ajudant de realització. Amb l'Andreu vaig estar a "Una altra cosa", que es feia dimarts a la nit, i finalment al "Buena Fuente", a Antena 3, en directe, com a ajudant de realització.

—Fer un programa en directe per a un realitzador suposa un autèntic repte. Com suportar la frenètica activitat que es viu al plató?

—He de reconèixer que la televisió és un mitjà una mica esclau. T'hi has de bolcar. Les coses canvien constantment... A dues hores de l'inici del programa sorgeixen idees noves, totes molt xules, que s'hi han d'incorporar. És cert que requereix una dedicació extra, i es treballa sota pressió: de l'audiència, de la publicitat... Però té moltes coses gratificants, vius situacions ori-

ginals i divertides. Si toleres bé aquesta pressió que citava abans, suposa un gran aprenentatge.

—Vostè ha treballat amb autèntics animals televisius: Albert Om, Andreu Buena Fuente, Toni Soler, José Corbacho... Són realment bons o el més important és l'equip que hi ha darrera?

—Són grans directors, són molt brillants. És cert que saben envoltar-se dels millors, compten amb un gran equip. Però demostren que són bons perquè el moments difícils o estranys prenen decisions que resulten encertades. A més, estan implicats en el programa, no es presenten només el dia de rodatge i es posen davant les càmeres recitant el guió. Viuen el dia al dia, organitzen reunions, aporten idees o línies de treball. He de dir que es treballa molt bé amb ells, d'una forma tranquil·la.

Continua a la pàgina 10 ▶

-I quina seria la tasca d'un realitzador? Perquè no és una feina gaire coneguda pels telespectadors...

-Som els responsables de posar en imatges allò que es vol comunicar. T'arriba el guió, que ja marca on succeiran les diferents accions. Un realitzador acaba de pactar a quin set es rodarà, a quin decorat... T'encarregues de demanar grafismes, músiques, rètols... Triar una càmera gran angular o una steady-cam... Es tracta de preparar la feina a

nivell visual i tècnic. Jo em sento tranquil davant aquesta responsabilitat, perquè és una feina en equip. Has d'escoltar tothom i deixar-te aconsellar. T'has de nodrir del que la gent proposa.

-Hi ha molts programes de paròdies de personatges televisius i d'imitadors. Què diferencia "Homo Zapping" de qualsevol programa de Cruz y Raya o Los Morancos?

A l' "Homo Zapping" tot està molt treballant, i és un

programa amb ritme. També tenim uns grans actors, que saben quin és el seu paper i s'han estudiat molt bé el personatge i el guió. Han sabut trobar la característica més destacable del seu imitat. Fan molt bé la caricatura. Amb aquests ingredients, la feina de posar-ho en imatges és molt més fàcil, tot i que tenim pocs recursos i els espais són petits.

-I què opina del panorama televisiu que tenim en aquests

moments? Troben fonts d'inspiració per al programa?

-U! Ens ho posen en safata!!! És molt fàcil parodiar, perquè a la televisió hi ha personatges molt histriònics, presentadors que més que conduir un programa es parodien a ells mateixos... Hi ha molts personatges passats de volta: Jesús Quintero, Mercedes Milà, Jordi González i aquest programa nou que fa, "Engaño"... La televisió d'ara és tan esperpèntica i exagerada que ha traspasat totes les barreres. ■

ADYS, empresa de transporte y mensajería
precisa seleccionar personal con furgoneta propia
 de 400 a 800 kg. para rutas fijas en Barcelona y provincia.
Telf. 93.320.59.14 (Sr. Ricardo)

GRUP 3 ASSESSORS
 Gabinet comptable, fiscal i laboral

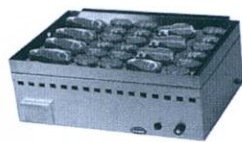
- ✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat
- ✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confeció i Dipòsit Comptes Anuals
- ✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal
- ✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 • Telf. 93 379 85 66
 El Prat de Llobregat (Barcelona)

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
- SERVICIO TÉCNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
- FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

Lavavajillas automático

Plancha de asar de cromo

Descalcificador

Osmosis de agua

Aire Acondicionado

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
 EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

*La millor qualitat
 al
 millor preu!!*

- ST. JOAN DESPI (93) 477 39 13
FRANCESC CAMBÓ, 17
- BADALONA (93) 383 12 80
C/NAPOLS, 7-9
- VILADECANS (93) 658 19 04
DOCTOR REIG, 44
- GAVA I (93) 638 04 10
C/ST JOSEP ORIOL, 5
- BADAL (93) 296 64 94
C/BADAL, 84
- PRAT II (93) 478 55 38
AVD. MONTSERRAT, 212
- ESPLUGUES (93) 372 05 52
C/ MESTRE JOAQUIN ROSAL, 15
- PRAT III (93) 478 81 19 AVD.
MONTSERRAT, 48
- NUMÀNCIA (93) 419 73 44
C/NUMÀNCIA, 98
- L'HOSPITALET 2 (93) 331 17 76
C/APRESTADORA, 77
- SANT BOI (93) 630 62 53 C/ LUIS
PASCUAL ROCA, 29-31
- ALMACEN (93) 262 63 54
C/ LONGITUDINAL 9, 65

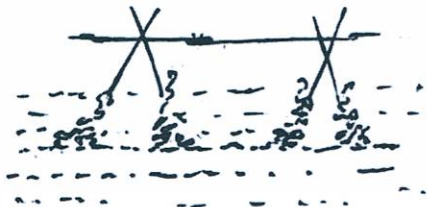
L'HOSPITALET (93) 338 12 80
C/MAESTRO CANDI, 10

CASTELLDEFELS (93) 636 19 44
C/MAJOR, 50

PRAT I (93) 478 25 20
C/FERRAN PUIG, 67

COLLBLANCH (93) 333 05 70 C/
LLOBREGAT, 26

Se hacen pedidos a domicilio llamando al telf. 93 478 25 20
 o al e-mail pedidos@servifruit.com

Nada menos que 83 millones de las antiguas pesetas tiene presupuestadas el Ayuntamiento para la creación de huertos para ocupar a unos 80 jubilados. Este dispendio sale a millón "per cápita". Con esa cantidad, se podrían alquilar 25 mojas de las más fértiles tierras del Delta y ocupar a 2.000 ciudadanos durante los próximos 25 años. La foto con el político de turno va a resultar muy cara.

Posen en dubte la capacitat creativa dels lampistes municipals donat que han calgut 26 anys perquè s'adonessin que la sortida natural de l'Avinguda Verge de Montserrat era un obra fàcil i barata cap a la ronda de Llevant. "Más vale tarde que nunca", ha dit algú. Però s'haurien de fer mirar aquesta miopia, que no sabem si es crònica o induïda.

Coneguda la poca audiència de la emissora municipal ens informen de la creació d'una televisió, subvencionada amb diners públics. Que nosaltres sapiguem són els regidors els qui més escolten la seva emissora.

Josep Pérez, camí de la Diputació l'escolta tots els dies. Altres companys fan el mateix. Ens haurem de preparar, a les properes eleccions els tindrem sortint per la caixa tonta tots els dies.

Los fontaneros municipales, es decir los técnicos encargados de dar brillo y esplendor a las iniciativas del equipo de gobierno y a proyectar positivamente la imagen del alcalde, están ultimando los trabajos para poder mostrar en la gran carpa de la Plaça de Catalunya los proyectos para el Gran

Prat de la próxima legislatura. Maquetas, espacios naturales, biblioteca monumental, metro, autobuses, AVE, Prat Nord. A ultimísima hora han tenido que modificar el trazado de la línea uno del metro, porque ya saben que se la llevan a Sant Boi y sólo tendrá una parada en nuestra ciudad: en la futura estación intermodal. Realmente sería de tontos no quedarse a vivir en una ciudad con tantos encantos.

Los socialistas andan enfrascados en el relevo generacional en sus alcaldías. A Francisco Vázquez de A Coruña, lo envían de embajador al Vaticano. En el Baix Llobregat, jubilan al alcalde de Sant Joan Despí -el penúltimo con más antigüedad en el cargo- tras suceder a un alcalde del PSUC hace 23 años. Nuestra primera autoridad municipal lleva 24 años de alcalde y por lo que parece tiene cuerda para rato. Así que se tranquilicen quienes están llamados a sucederle. Según se comenta hay dos nombres propios: Sergio Alegre, el concejal que sugiere una visita al psiquiatra a quien no opina como él, y el señor Duarte, proclive a llamar fascistas a quienes critican la gestión municipal. ¡Qué panorama!

L'exregidor Josep Parès se n'ha sortit bé de la seva recaiguda i després de deu dies l'Hospital de Bellvitge ja el podem veure al seu despatxet de la Cova. Ens ha dit que si un dia volia demanar llicència per celebrar matrimonis a l'Ajuntament, ara ja li ha passat l'hora i tornarà als seus amics la sotana que li varen regalar. Parès continua sent el de sempre.

LA TIRA

Llibertat d'expressió irresponsable

D'entrada, estic a favor de la llibertat d'expressió, de les caricatures i de la gresca. Però, també, utilitzo aquesta mateixa llibertat per criticar el mal gust, la poca sensatesa i la provocació innecessària. Em refereixo, és clar, a la desafortunada caricatura de Mahoma amb una bomba com a turbant feta per uns desconeguts caricaturistes en un diari insignificant

Sincerament, trobo que ha estat una burla grotesca i fora de lloc.

Que un servidor sigui defensor de la llibertat d'expressió, que tant reprimida va estar durant el franquisme, em dóna la possibilitat de criticar i denunciar el mal ús d'aquest dret, per part d'uns maleducats i analfabets que es creuen amb el dret d'ofendre els sentiments d'altres persones en temes tant sensibles com els de la religió, com a únic objectiu que se'n parli d'ells.

No està bé aquesta mofa, però també deixeu-me tornar a utilitzar la meua llibertat d'expressió per criticar la desproporcionada resposta que han organitzat els agitadors de sempre.

Com a defensor de la pau també condemno aquests grups violents que s'agafen a qualsevol fet, per molt desafortunat que sigui, per organitzar una revolta armada. Estic convençut que Mahoma no va ser cap terrorista ni, tampoc, cap agitador de la violència.

Les caricatures han molestat molt, i amb raó, i, per tant tenen tot el dret a denunciar judicialment els seus autors. Qualsevol altra actuació violenta és una desmesura que fa que alguns musulmans aprofitant la situació per desprestigiar i aniquilar un dret irrenunciable per a les societats democràtiques, com és la llibertat d'expressió.

MÀXIM PUJADÉ

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" –encara que es publiquin amb inicials– han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": periodicdelta@yahoo.es

Inconvenientes por el paso del ¡AVE!

¡¡Por fin, soterramiento!!... ¿Por fin? Largas colas para salir o entrar de nuestra ciudad, desesperante laberinto de "sector ca l'Alaio", obligación de salir por los extremos este u oeste incrementando el consumo de combustible que importamos... todo ello afectando a la balanza de pagos, medio ambiente, pérdida de tiempo, nuestra economía particular... por no hablar de la ansiedad, estrés y alteración nerviosa que acaban afectando a nuestra salud.

Hablemos también de los espabilados de turno (demasiados) que circulan por el carril indebido, colándose en el último momento, afectando a la seguridad vial.

Dos años sufriendo este calvario y afectando a nuestro carácter... No es difícil que se den múltiples discusiones por los "espabilados", pudiendo acabar dramáticamente.

Sin ir más lejos, el periodista Amilibia cometió un homicidio por una discusión de tráfico; idéntico motivo por el que, recientemente, dos jóvenes apuñalaron a otro con resultado de muerte.

Señores legisladores: POR FAVOR, no prolonguen esta caótica situación hasta esos dos años previstos. ¿Cuál puede ser el coste de un puente provisional, aunque tuviera que ser limitado por los vehículos pesados? No hay duda de que serían mejor dos puentes, al igual que dos son los motivos que me animan a hacer este ruego:

-El primero y más importante: una movilidad más relajada.

-El segundo: el electorado tendrá motivos para acudir con más alegría a las urnas.

Antonio Moreno Navarro

Carta al senyor alcalde

Ja que la ciutadania del Prat no ha pogut parlar directament amb vostè del problema de la claveguera del carrer Gaiter del Llobregat, us vull fer saber que el personal que teniu al vostre entorn és força desagradable i mentider, perquè jo em preocupo perquè a casa meua la claveguera estigui neta.

Vaig avisar el que jo veia al meu carrer, i la contestació del servei de neteja era que estan 24 hores de servei, però deuen estar de passeig. Quan finalment van venir a veure el problema del carrer, una de les tres clavegueres que van del número 1 al 9 del carrer Gaiter del Llobregat estava plena d'aigua. El comentari a la meua mare després de veure aquesta situació va ser: «Esto está limpio, llame usted al camión».

Jo, indignada, vaig anar a l'oficina de les aigües de la Plaça de la Vila a explicar aquest problema, i l'atenció que vaig rebre fou bastant deficient.

Jo pago molts diners i crec que es podria millorar els serveis que ofereixen alguns departaments de l'Ajuntament, ja que sembla que moltes vegades només donin voltes en els camions i cotxes que suposadament utilitzen per fer aquest servei, i ho fan amb una certa prepotència. Crec que el ciutadà mereix més atenció. Jo no tinc tants estudis com molta de la gent que està a plantilla a l'Ajuntament, però veient com treballa una part d'aquest personal, veig que

entra qualsevol a la Casa Gran del nostre poble. Sóc una petita ciutadana, però una gran pagadora. També m'he trobat amb d'altres insuficiències al nostre poble. Al carrer Ferran Puig quan plou el terra queda desastros, i a l'avinguda Montserrat hi han reliscades constantment.

Sr. Alcalde, espero que arribi el dia en que tot això li pugui explicar personalment. Comprenc que té molta feina, però de vegades sembla que els ciutadans no comptem per res. Només són bons per pagar i res més, encara que moltes vegades sembla que fa més cas al barri de Sant Cosme, gràcies al qual conserva la cadira.

Cecilia Comas

El acuerdo global alcanzado en Reno de Medici, sí es un buen acuerdo

En el último número de Delta, hemos leído con pesar, los comentarios de unas empleadas con mucho odio y rabia, que formaban parte del colectivo que han estado aprovechándose de que la mayor parte de la plantilla ha estado afiliada, vierten acusaciones muy graves contra el Comité sin demostrar con documentación lo que explican.

Tampoco entendemos como Delta imprime y edita el artículo firmado por J. Martínez, sin contrastar la veracidad de las acusaciones. Podemos asegurar haber pasado de un apoyo total al Comité de Empresa a una crítica feroz sin haber analizado realmente el acuerdo.

En el cierre de una fábrica pierden todos los trabajadores, pero dentro de esa situación se llegan a acuerdos que disminuyen los traumas sociales que ésta situación conlleva, el acuerdo que se consiguió fue el siguiente: 45 días por año trabajado y 42 mensualidades y prejubilaciones entre 53 y 58 años.

Ante esto este Comité de Empresa quiere hacer las siguientes puntualizaciones:

1.-El acuerdo firmado por éste comité es (según fuentes Sindicales) el segundo mejor acuerdo de cierre de Empresa en el Bajo Llobregat y el Barcelonés, después del conseguido por el cierre de Gates Vulca, ubicada en Sant Just.

2.-Este acuerdo mejora el de Miniwat, que fue un buen acuerdo.

3.-Para el grupo de trabajadores con menos antigüedad, con indemnizaciones alrededor de 5.000 euros, se ha conseguido una indemnización de 12.000 euros (esto supone haber pasado de la indemnización de 45 días a valores que van de 150 a 223 días por año trabajado).

4.-Los trabajadores entre 53 y 58 años se han podido acoger a la indemnización o a la prejubilación. Los que han optado por la prejubilación lo han hecho con salarios mensuales entre 1.200 y 2000 euros, con el pago de la cotización a la Seguridad social hasta la edad de jubilación (60 ó 61 años), manteniendo las bases de cotización actuales incrementadas en un 2% anualmente.

Los trabajadores hasta 53 años y los mayores de 58 años, la indemnización de 45 días por año trabajado y 42 mensualidades.

Si a este redactor, el acuerdo le parece

Carta del director

El comerç local es mou

Cal felicitar-se per la iniciativa que ha tingut la Unió de Botiguers d'El Prat al crear una targeta que ofereix avantatges comercials als ciutadans que la utilitzin. L'aposta - amb el suport de l'administració local - és comercialment correcta i econòmicament necessària: aconseguir la fidelització dels pratencs amb el comerç de la seva ciutat, amb les botigues que els són més properes. Comprar al Prat, i gaudint fent-ho, és una altra manera de fer poble, de reforçar el lligam amb el municipi on vivim (encara que alguns dels nostres veïns només hi vinguin a dormir), i enfortir-lo econòmicament i socialment. És necessari, crec, comptar amb un teixit comercial autòcton consolidat i solvent.

És clar que el petit comerç ho ha tingut molt magre aquests darrers anys amb l'expansió i competència dels grans hipermercats que, en molts casos, no en tots, ofereixen preus més baixos, i on es facilita la compra per impuls de productes que 'a priori' no havíem previst adquirir. Es tracta d'un gran aparador on hi ha coses que es poden comprar i que es compren.

De tota manera, sembla que hagin canviat els hàbits de compra en el nostre país. Segons estudis recents, les grans superfícies estan perdent clients en favor dels supermercats i de les botigues del barri. Aquesta tendència, que es confirma dia a dia, és una gran oportunitat pel petit comerç local per tal de reivindicar-se., per consolidar la seva presència, oferint un tracte personalitzat, diferent, proper, que la competència esmentada - per la seva estructura - no pot donar.

Si s'ofereixen productes atractius i es fan les renovacions adients, els ciutadans pratencs compraran més a les botigues del Prat.

Hi ha mercat per a tothom. Es tracta de posar idees i mitjans per aconseguir una part d'aquest pastís. Aquesta targeta és un primer pas. Endavant!

Josep Maria Canalías
Director

negociado a la baja, que acuda al CEMAC y se informe.

Nos extraña en ese artículo, que en Delta no crea a los Sindicatos, que es la representación de los trabajadores en las Empresas. Deben de saber que el canon de negociación, para los trabajadores no afiliados es habitual en las mismas y por tanto es legal la petición, cuestionar al Comité por aceptar en el acuerdo el pago a los Sindicatos (no para los abogados), no nos parece ético.

De los 180 trabajadores, 120 estamos afiliados, por lo tanto nosotros costeamos el mantenimiento de los Sindicatos con nuestras cuotas. ¿PORQUÉ UN NO AFILIADO NO DEBE APORTAR SU CUOTA?.

Es posible que hayamos cometido errores, errores de forma y es posible también que la gestión del pago se podría haber pac-

tado con los afectados de forma distinta, pero no se habría logrado porque la mayoría de estos afectados no querían pagar ninguna cantidad (como han estado haciendo en todas las negociaciones de convenios y demás enfrentamientos legales con la Empresa), ¿para qué me voy a afiliarse a un sindicato, si ya me solucionan los problemas?, si cuando firman el convenio me suben el sueldo igual (o más) que a los que están afiliados, si cuando tengo un problema particular con la Empresa, también me lo solucionan. Hay que recordar también que varias de estas personas sí pagaban el denominado Canon del Convenio, pero como las indemnizaciones son importantes, un 4% sobre las mismas representa mucho dinero.

Comité de Empresa de Reno de
Medici Ibérica S.L.U.

Amb l'aigua al coll

Provocacions religioses

En un full de l'arquebisbat de València s'afirma que les dones provoquen els homes amb la seva llengua. Sembla que es refereix a l'ús de la llengua per parlar, no pensin en altres qüestions més eròtiques.

Per acabar-ho d'adobar compara la xifra de dones mortes per violència de gènere amb la d'avortaments. I l'autor, que no crec que s'hagi d'anomenar, es queda tan ample. I el bisbat de València encara més, perquè ho ha repartit a les esglésies.

Això sí que és una autèntica provocació i no les caricatures de Mahoma. O sigui que les dones han de callar, aguantar el que diguin i facin els seus companys i, a més, parir sense parar, encara que els costi la vida o la salut mental. O les hagin violat.

El que no s'entén és que encara hi hagi dones que segueixin addictes a la causa de la religió amb aquest panorama. Ja sé que hi haurà qui digui que no es pot jutjar l'església per aquest full. És clar que no, els contestaré. En realitat, la situació de la dona en l'església és la del servei. Les dones estan totalment excloses del sacerdoci, i el sacerdots són els cuidadors de les essències de la religió. Ser capellà és el primer pas per ser després bisbe, cardenal o papa. I aquest és l'escalafó dels qui manen. Les monges, per molt que arribin a superiors de les seves ordes, mai no tenen vot, a l'hora de decidir qui és el proper sant o santa, qui obté la nul·litat del vincle matrimonial o què és dogma de fe. Perquè no formen part dels organismes, institucions ni tribunals de l'església. Per no decidir no decideixen ni el destí de les almoines que els fidels envien al Vaticà perquè les faci arribar als més necessitats.

El paper subordinat de les dones el va centrar força bé el creador de l'Opus Dei. Aquest home a qui no agradava ni que portessin pantalons, deia que la missió més elevada de les dones era la de governar les cases dels homes de l'ordre. Alguns també diran que això és una anècdota del passat, però l'església oficial no dóna gaire més paper a la dona que el de subordinada en tot i per tot a l'home-sacerdot que és qui té la paella pel mànec en qualsevol decisió. I no es pot dir que aquesta situació ajudi a fer comprendre el paper més igualitari, en relació a l'home, que la dona pot jugar avui en dia al treball, a la societat o la vida familiar. És un mal exemple, sens dubte, per a la igualtat d'oportunitats.

MANOLITA SANZ

Renfe y otras telarañas de El Prat

El otro día un amigo me llamó por teléfono. De lunes a viernes, solemos mantener contacto por e-mail, para no darles el gusto a las compañías telefónicas y porque seguramente la rutina de nuestras ocupaciones no tiene nada que merezca una conversación telefónica. Lo cierto es que a las nueve menos cuarto de la noche me llamó para decirme que había salido del trabajo, que venía en tren de camino a El Prat y que estaba parado en la estación de Sants. Yo, que suelo andar corto de freno verbal, me disponía a echarle nuevamente un sermón y a aconsejarle que no trabajara hasta tan tarde, que le cantara las cuarenta a su jefe, que le estaba tomando el pelo, que hacía horas extras y luego no se lo iba a agradecer nadie, y todo eso. Sin embargo, me quedé en silencio. Él añadió: "Es increíble, porque he salido de la estación de El Clot a las ocho y no sé a qué hora voy a llegar a casa".

Mi amigo es adicto al coche, pero ha tenido que dejar su adicción aparcada unos días en el taller. Lleva tres mañanas cogiendo el tren desde El Prat para ir a trabajar, y lleva tres días tardando entre una hora y una hora y cuarto en recorrer un trayecto que debería durar, a lo sumo, 25 minutos. "A ver si el *Delta* le da caña a la Renfe", me dijo. Como medio e institución, no es cometido de *Delta* "dar caña". Por tanto, la voy a dar yo a título personal.

Cada mañana, coger un tren en El Prat implica mentalizarse para un ejercicio de presión, compresión y contorsionismo. Y encima, las 350 sardinas con abrigos -700 si el tren es de dos pisos o bien de un piso y seis vagones- que viajan en un tren de la línea Vilanova-Barcelona se enfrentan cada día a otros tantos retrasos en el trabajo y a las consiguientes malas caras de sus jefes. El estrés prelaboral se palpa en el andén. Es la nueva enfermedad profesional. "Esperar el tren en El Prat puede provocar estrés", podrían advertir al dorso de los billetes.

He podido ver a personas empujando desde el andén a los viajeros que, incapaces de entrar en el vagón, impiden el cierre de las puertas. He visto resbalones peligrosos, porque el lumbreras que ha cubierto el andén para prolongarlo lo ha hecho

con una plancha que se convierte en pista de patinaje los días de lluvia.

Me imagino los despachos del Ministerio de Fomento llenos de lumbreras. Genios incapaces de prever lo que supone suprimir una línea de cercanías como la que iba del aeropuerto a Barcelona.

Son ejemplos de parches. Como consuelo -vaya consuelo- diré que En El Prat estamos acostumbrados a los parches, a que las actuaciones en materia de transporte y comunicación se empiecen a pensar cuando las grúas y excavadoras ya están encima. Estamos acostumbrados a la incomunicación con Barcelona y con nuestros propios polígonos industriales. Estamos incomunicados hasta con nuestra estación de Renfe. Los que vivimos al oeste de la ciudad no sufrimos la lejanía de la estación, pero pienso en los que

viven en la carretera de la Marina, en la calle Lleida, en Llevant, y echan su caminata de 20 minutos diarios para ir a sufrir al tren.

Suerte que por fin la sastrería municipal de la plaza de la Vila se ha decidido a implantar el autobús intraurbano. También ahí andan sobrados de lumbreras. Lo que hace unos años se habría aplaudido como una buena idea de servicio, ahora se va a ver como un parche más en esta ciudad descosida de todas las de su alrededor y de sí misma. Mención aparte merecen quienes diseñaron el tramo este de la avenida Verge de Montserrat sin un enlace directo con la ronda de Llevant. Cuando dentro de unos meses lo empiecen a construir, lo veremos como otro parche. Sí, es lamentable, señores políticos, pero la percepción popular -la misma que ustedes intentan seducir en época de elecciones- hace que un servicio o una obra a destiempo se convierta en parche.

Hasta ahora, las comunicaciones en El Prat se han trabajado desde la perspectiva de las grandes infraestructuras y redes. Por el momento, la red de comunicación en El Prat, la que interesa al ciudadano de a pie y no al ejecutivo de puente aéreo, no pasa de la categoría de tela de araña.

JAVIER MARTÍNEZ • Periodista

Coger un tren en El Prat implica un ejercicio de presión, compresión y contorsionismo

Estamos acostumbrados a que las mejoras en comunicaciones se piensen cuando las excavadoras ya están encima

TEMA SISTEMAS ABIERTOS S.L.

C/ Víctor Casanovas, 15-17 (tda.1) • 08820 El Prat de Llobregat

Telf. 93 379 15 98 • 93 479 20 59 • Fax. 93 479 22 65

e-mail: infor@temasisa.com • web: <http://temasisa.com>

- ✓ Ordenadores
- ✓ Impresoras
- ✓ Software
- ✓ Redes Locales
- ✓ Internet
- ✓ Consumibles
- ✓ Videoconsolas
- ✓ Juegos

Consens per reconèixer el paper dels ajuntaments a la nova Llei de Dependència

L'equip de govern presenta una moció –alternativa a la del PP–, que Gallego qualifica de “cortar/pegar”

NEUS MACÍAS / En una situació que ja no li resulta “estranya”, el portaveu del PP, Antonio Gallego, va veure com l'equip de govern presentava amb procediment d'urgència una moció alternativa a la que ell mateix havia introduït a l'ordre del dia de la sessió plenària del 8 de febrer. El text tractava de l'avantprojecte de la Llei de Dependència, i demanava, entre altres aspectes, que es reconegués el paper dels ajuntaments a l'atenció a la dependència i el seu esforç per mantenir aquests programes, “malgrat les dificultats de finançament”. També exigia que es valorés positivament l'experiència de les administracions locals en aquesta matèria, “tot i que és necessari ampliar i millorar l'actuació amb prestacions i serveis de qualitat”. La moció del PP criticava alguns aspectes de l'avantprojecte, “que no assegura el dret bàsic a la protecció de persones en situació de dependència”, i demanava més concreció en algunes qüestions que el partit considerava fonamentals, com un sistema de finançament eficient. Antonio Gallego va explicar que la seva formació política volia que s'impulsés “un gran pacte d'Estat, una llei de tots, no només d'un partit”. El portaveu popular va manifestar que el PP no havia tingut constància de que l'equip de govern presentaria “una moció alternativa” fins que havia començat el ple.

Possibilitat de consens

El document que es va aprovar per procediment d'urgència, i que signaven els portaveus dels grups socialista i d'ICV, també demanava que es reconegués el paper dels ajuntaments en l'atenció a les dependències i l'esforç “per mantenir aquests programes malgrat l'insuficient finançament dels mateixos”. El portaveu del PSC, José García, va acusar el PP de voler “fer partidisme” amb la seva moció. “Si realment hagués tingut una preocupació social, hauria estat més adient posar en coneixement de la resta de portaveus que es pensava presentar aquest text, i votar conjuntament la moció”. García va assegurar que no era “de rebut” que el PP deixés al marge la resta de partits i renunciés a la “possibilitat d'un consens”.

Davant aquestes paraules, Gallego va dir que la moció de l'equip de govern era “un *cortar/pegar*”, que s'havien “afusellat” dades i copiat “estadístiques”. “Sort que no es pretenia fer partidisme!”, va ironitzar. Tot i això, Gallego va explicar que el seu partit no tenia “cap problema” per votar favorablement el document presentat per l'equip de govern, “perquè l'essència de la nostra moció es veu reflectida en la seva”. ■

Un lago en el parque del Fondo d'en Peixo

N. MACÍAS / “Un churro, una chapucilla”. Con estas palabras calificó el portavoz del PP Antonio Gallego la remodelación del parque del Fondo d'en Peixo, que fue reinaugurado el pasado verano, y que se inundó con las últimas lluvias. “Parecía una piscina”. Gallego recordó que las obras habían

costado “cincuenta millones de las antiguas pesetas”. El Teniente de alcalde de Obras Municipales, José García, reconoció que los sistemas de drenaje no habían funcionado correctamente, y que se estaban planteando cambiarlos y utilizar un sistema de depósitos. ■

Instal·lacions de rem per recordar Moisès Llopart

El portaveu de Convergència i Unió, Felip-Neri Gordi, va proposar al ple municipal del 18 de gener que les noves instal·lacions de rem previstes a la llera del riu Llobregat portin el nom de Moisès Llopart. Gordi va assegurar que l'atleta pratenc va ser un pioner en la pràctica de l'esport del rem. Tot i que El Prat ja compta amb les pistes d'atletisme Moisès Llopart, el convergent va afirmar que el nom queda “anul·lat” degut a la potència de la denominació de tot el complex esportiu, el Sagnier. D'aquesta manera, Gordi vol que es reconegui la “feina” que Llopart va fer. “No estaria fora d'òrbita incorporar el seu nom a la base de rem”.

Poliesportius amb horaris ampliat els caps de setmana

El regidor del PP Juan Manuel de las Heras va demanar a la sessió plenària del 18 de gener que els poliesportius municipals ampliïn els seus horaris durant els caps de setmana. L'edil popular va manifestar que el seu grup ha rebut nombroses queixes d'usuaris que protesten perquè les instal·lacions esportives tanquen a les 14 hores els dissabte i diumenges, “i és precisament durant el cap de setmana quan la gent disposa de més temps lliure per gaudir de la pràctica de l'esport”. De las Heras va proposar que l'horari d'obertura sigui fins a les 20 hores.

El futur del pla d'usos de l'Artesà

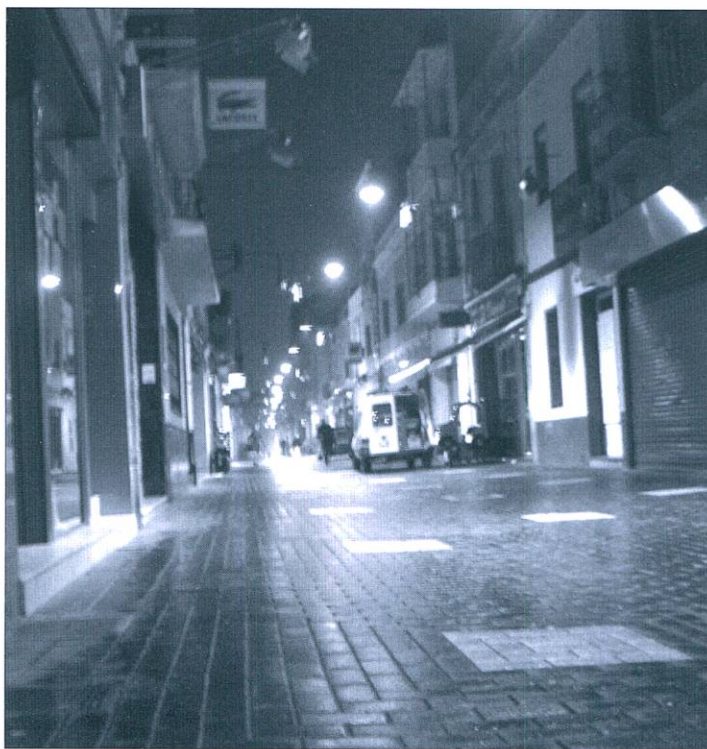
La Diputació està elaborant un estudi per detallar el pla d'usos de l'Artesà. Així ho va assegurar el regidor de Cultura de l'ajuntament, Antoni Rodés, quan va ser interpellat pel portaveu convergent, Felip-Neri Gordi, sobre el futur d'aquest històric recinte. D'aquí un parell de mesos aquesta administració lliurarà un informe sobre les necessitats culturals de la ciutat i com es pot adaptar l'Artesà a aquestes demandes.

Poques enganxines als guals

El popular Juan Manuel de las Heras va criticar l'escàs ús que se'n fa de les enganxines que actualitzen els guals de la ciutat, i que indiquen que els seus propietaris estan al corrent dels pagaments corresponents. Davant aquesta situació, els conductors dubten si es pot o no aparcar en aquesta zona, per no saber si el gual és legal. El regidor de Serveis Centrals, Rafael Duarte, va matisar que el compliment dels pagaments és del 100%. “Disposar d'un gual és un privilegi tal que ningú no vol perdre el dret de tenir-lo”. Tot i això, va reconèixer que els usuaris fan un baix compliment de la normativa que obliga a posar l'enganxina actualitzada.

No més bars musicals i discoteques al Casc Antic

N. M. / L'ajuntament ha decidit suspendre per un any l'atorgament de llicències de noves instal·lacions de bars musicals, whiskeries, discoteques i karaokes al nucli antic de la ciutat. Així es va aprovar per unanimitat a la sessió plenària del 8 de febrer. L'equip de govern argumenta que en els últims cinc anys s'han duplicat el nombre de llicències per a la realització d'aquestes activitats en el casc antic, delimitat per l'Avda. del Canal i pels carrers Santiago Rusiñol, Lo Gaiter del Llobregat, Joan Maragall, del Ferrocarril, Major i Doctor Soler Torrens. La regidoria d'Urbanisme, Obres i Medi Ambient explica que la construcció de la nova estació intermodal i el desenvolupament urbanístic de l'àmbit de La Seda constitueixen elements suficients per preveure que aquestes activitats es poden incrementar en un futur. "Hem limitat la instal·lació d'aquests negocis al barri perquè ja exis-

teixen negocis d'aquest tipus", va matisar Sergi Alegre, regidor d'Urbanisme.

Un altre argument seria el dels sorolls que provoquen aquests establiments. El dicta-

men de la Comissió Informativa d'Urbanisme detalla que el traçat del nucli antic, on encara es troben cases de planta baixa i pis, amb patis oberts i dormitoris al mateix nivell, intensifica el risc de possibles molèsties als veïns pel funcionament d'aquestes activitats. Aquesta situació aconsellaria la regulació "de forma acurada" de la implantació d'aquests negocis "per evitar-ne el creixement desmesurat".

La suspensió de llicències té validesa pel termini d'un any, i no es podran obrir noves instal·lacions, ni fer ampliacions o canvis de titularitat dels actualment existents.

El portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, va mostrar la seva preocupació per si aquesta norma afecta a la renovació del contracte del bar de l'Artesà, que finalitza a l'estiu d'aquest 2006. Gordi va preguntar en veu alta si es renovarà o no aquesta llicència. ■

La contracrònica

Teatre

Obra de teatre a la Casa de la Vila. Moció del Partit Popular i moció alternativa (d'urgència) de l'equip de govern. Llei de dependència. Totes dues mocions demanen un bon sistema de finançament per la llei que prepara el govern de José Luis Rodríguez Zapatero; una participació activa dels qui haurien de ser els agents més actius per atendre aquestes persones amb dependència: els ajuntaments.

Antonio Gallego (PP): "Des dels ajuntaments podem demanar que s'impulsi un gran pacte d'Estat, que es reconegui el paper dels ajuntaments".

Felip-Neri Gordi (CiU): "Preferiríem parlar després d'haver escoltat els ponents".

ICV vota en contra de la moció del PP, CiU s'absté. I a continuació ICV presenta la seva moció, pràcticament calcada ("...que es reconegui el paper dels ajuntaments...").

José García (PSC): "Deu haver-hi un sentiment estrany, perquè hi ha punts que coincideixen".

Sí, hi ha un sentiment estrany. Sembla que l'equip de govern vota en contra d'una

moció del PP amb la qual està d'acord per després copiar-la i presentar-ne una d'urgència. Era això?

José García: "El PP intenta rentabilitzar, fer partidisme. Nosaltres no volíem fer partidisme".

Sí, era això. ICV i PSC mai no fan partidisme, tenen com a únic objectiu treballar pel benestar dels ciutadans. Les persones amb discapacitat d'El Prat, per cert, són un col·lectiu molt ben informat, i que sap què hauria pogut fer l'Ajuntament per ells, què ha fet i què no ha fet. Però silenci.

José García: "També es treballarà perquè el PP s'incorpori".

Toc d'humor. Incorporar a qui proposa una moció.

Felip-Neri Gordi: "Podem triar, i votem a favor, la mateixa cosa no cal votar-la dos cops".

Unes paraules tan òbvies com necessàries en l'experimentat teatre de l'absurd potablava.

Felip-Neri Gordi: "Faré un comentari de text [deliciós]. Em sembla millor desenvolupat el text de l'equip de govern [com no ho podria ser?]. En aquesta moció [la del PP] surt tres vegades la paraula nació, és

com una obsessió. Es pensaran a Madrid que només és per Catalunya i que en lloc de dependència és d'independència [deliciós, un altre cop, silenci]".

Aquest últim personatge teòricament pertany a l'oposició. La seva voluntat de donar la murga al Poder és més aviat minsa: el seu capteniment només s'explica amb l'aparició del mot nació. Una moció aprovada per CiU i que es refereixi a Espanya com a nació fóra encara més recargolat, potser. D'acord.

Antonio Gallego: "Lamento els dubtes d'identitat de Neri. (Pausa.) El que està fent l'equip de govern és retallar i pegar. Sort que no es volia fer partidisme... Votarem a favor, amb *talante*".

Algun somriure. Aquest últim personatge fa un salt gràcil: sap que no té res a guanyar, res a perdre. Mentre al Parlament català els mèrits es reparteixen (poc elegantment, d'altra banda), a El Prat no hi ha treva. Cap partit que no sigui de l'equip de govern no pot ser l'artífex de res, només de crispació. Ni Pirandello ni Ionesco. La política pratenca: *un pasito talante, y otro patrás*.

AGUS MORALES

Perill per als vianants d'Onze de Setembre

DELTA / Els vianants que volen creuar l'Avinguda Onze de Setembre al seu pas entre el barri de Sant Jordi i el desviament a l'aeroport ho tenen complicat, perquè no troben cap pas de zebra en aquest trajecte. Així ho va posar en evidència el portaveu del PP,

Antonio Gallego, al ple municipal del 8 de febrer. El regidor de Seguretat Ciutadana i Via Pública, Antonio Pedrero, va assegurar que aquesta avinguda rep una gran densitat de trànsit "derivat d'altres vies" i que s'està a l'espera de realitzar un projecte per garantir la

seguretat dels vianants. La solució passaria, segons l'ecossocialista, per incorporar un pas de zebra degudament protegit i semaforitzat. Pedrero va explicar que les competències sobre Onze de Setembre les té la Generalitat de Catalunya. ■

Horaris comercials que no es compleixen

N. M. / El portaveu del PP, Antonio Gallego, va interpel·lar l'equip de govern sobre el compliment de la nova Llei d'Horaris Comercials, que permet els comerços obrir 72 hores setmanals, de dilluns a dissabte. Segons el popular, existeixen moltes botigues, "especialment locutoris i centres d'alimentació" que no respecten la llei. Es tracta de comerços regentats en la seva majoria per persones de nacionalitat magribí o paquistanesa. Gallego va manifestar que el seu grup ha rebut nombroses queixes de comerciants locals afectats per aquest problema. El regidor de Promoció Econòmica, el socialista Juan Pedro Pérez, va assegurar que el seu departament no ha rebut queixes al respecte, i que actualment s'està donant un període d'informació

prèvia als comerciants sobre la nova Llei d'Horaris Comercials. Pérez va explicar que la responsabilitat de control i sanció de la normativa la té l'ajuntament, "i creiem que el grau de com-

pliment és força alt". Tot i això, va reconèixer que la llei "és complexa", perquè hi ha determinades "botigues de conveniència" que estan fora del marc legal estàndard. ■

Una nova via per accedir al camp de l'Espanyol

El portaveu del PP, Antonio Gallego, va demanar a la darrera sessió plenària que s'incorpori una nova forma d'accés en cotxe a la futura ciutat esportiva de l'Espanyol, que s'està construint als terrenys de la Plana del Galet, entre El Prat i Cornellà. Gallego va assegurar que la passarel·la peatonal que s'està fent "resultarà insuficient" i que no tots els ciutadans podran anar caminant des del Camí del Sorral. L'alcalde, Lluís Tejedor, va assegurar que la zona ja té elaborats els seus plans d'accessos i mobilitat, "aprovat per la Generalitat un cop estudiada la presumible demanda". Tejedor va manifestar que una nova via "exclusiva per als pratencs no tindria sentit". També va assegurar que l'accés en cotxe "no estaria justificat, perquè això no serà un polígon industrial". El portaveu popular va proposar com a opció l'habilitació d'un aparcament a la zona de El Prat Nord, per tal que els usuaris puguin aparcar els seus vehicles i apropar-se caminant a la nova zona esportiva i comercial. L'alcalde va respondre que encara s'ha de fer la planificació urbanística de El Prat Nord.

Mal estado de las bandas reductoras de velocidad

Las bandas reductoras de velocidad situadas en la calle Llobregat se encuentran en muy mal estado, e incluso algunas partes han sido retiradas. Así lo denunció en el pleno municipal de febrero el portavoz del PP, Antonio Gallego, que solicitó explicaciones sobre esta situación. El concejal de Seguretat Ciutadana i Via Pública, Antonio Pedrero, explicó que, éste había sido un tema tratado en las reuniones con las comisiones vecinales del barrio de Sant Cosme. Pedrero aseguró que aún no se ha efectuado la reposición total de las bandas a la espera de que se produzca una reordenación total de la zona. Esta reforma estaría pendiente de la ubicación de la futura parada del metro que llegará al barrio.

Les institucions volen l'ampliació de l'Aeroport d'El Prat avalada per les espectaculars estadístiques de creixement

PERE BALTÀ/ La inauguració de les noves i espectaculars terminals de l'Aeroport de Barajas ha evidenciat la descompensació que es produeix respecte a les inversions de l'Estat a l'Aeroport d'El Prat. En la polèmica conflueixen dues dimensions ben diferenciades d'una comparació inevitable. Els mecanismes de l'Estat juguen a fons la carta d'un gran centre aeroportuari a la capital d'Espanya, des de la lògica d'un país que la història ha organitzat d'una manera radial basada en el centralisme. Des d'aquesta òptica, Madrid-Barajas ha de ser la gran estructura que comuniqui Espanya amb el Món i, si pot ser, una de les tres o quatre plataformes aeroportuàries europees dedicades a connexió internacional del continent. L'objectiu és prou clar, mani qui mani, esquerra o dreta, PSOE o PP. Les dues úniques opcions polítiques possibles de govern a nivell d'estat només aportaran matisos a la idea de fer créixer Barajas per afavorir el desenvolupament d'una capital que consideren l'eix cohesionador d'Espanya.

Barcelona, tant en el referent al poder d'atracció de la ciutat com a la dinàmica de les seves connexions internacionals, és històricament el conflicte més important al seu model d'estat. És ben cert que el país té altres ciutats que prosperen, fins i tot se les arriba a potenciar des del poder central: València precisament com a contrapès de Barcelona dins de la seva àrea lingüística, expos a Sevilla i Zaragoza... Bilbao és un altre fenomen alineat amb BCN però, com les esmentades, sense el potencial demogràfic i el poder econòmic per competir amb la capital. Barcelona té una demografia i una economia com a mínim compara-

bles i, partint de que el seu dinamitzador és la societat civil, una veritable amenaça per la preponderància capitalina.

Són del tot lògiques les desproporcions de la inversió que es produeix entre Barajas i El Prat, sempre des de la seva lògica, és clar. El model d'estat vigent, encara que sembli mentida, és el del centralisme francès. París sobretot, la resta són *departements*. Recordem el *Madrid y las provincias*. Per idèntic criteri l'idioma francès ha estat el gran cohesionador de França, una tercera part de la qual era de parla occitana. Curiosament, la oligarquia espanyola modernitzà l'Estat assumint el model jacobí per a la seva organització i per unificar-lo culturalment, al mateix temps que rebutjava les idees de progrés social que emergien de la Revolució Francesa, que sí que varen calar profundament a Catalunya.

Enfortir Barajas front El Prat

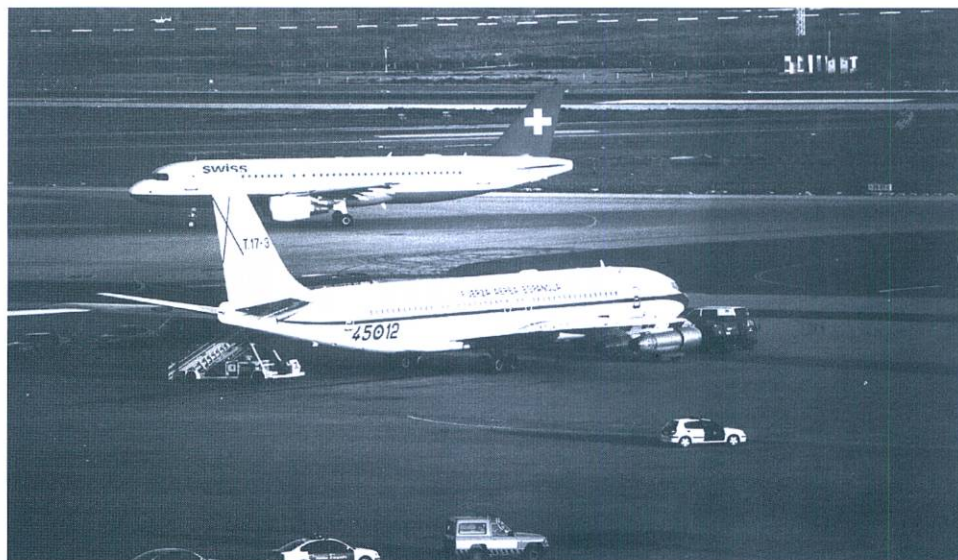
La mentalitat d'aquella oligarquia en quant a model d'estat no ha sofert variacions, en quant a model social s'ha de mirar amb esperances la hegemonia progressista, però al nostre aeroport -amb uns o altres- passaran si fa o no fa les mateixes coses: Barajas rebrà l'empenta artificial dels pressupostos de l'Estat i El Prat necessitarà l'esforç permanent de la societat civil catalana per anar demostrant que, sense inversions a El Prat, es pot arribar a frenar el desenvolupament econòmic de l'àrea. Allà s'anirà per endavant de les necessitats i aquí s'haurà d'improvisar per resoldre els problemes que ocasionen les estadístiques.

No tenen tantes dificultats de creixement altres camps d'aviació estratègics com

són els de Mallorca, Màlaga i, fins i tot, Las Palmas i Tenerife. Les inversions allà es mouen des de la lògica de l'arribada de divises. Són un negoci que cal eixamplar perquè produeix. La primera font de riquesa del país. Des d'aquesta perspectiva, Barcelona torna a ser incòmoda. Des dels Jocs Olímpics s'ha convertit en una de les primeres ciutats del Món en atracció de visitants. Ha multiplicat per molt les seves places hoteleres, segueix potenciant la seva capacitat firal, atreu congressos multitudinaris, no poques multinacionals hi estableixen oficines de disseny en considerar-la un marc adequat per l'activitat creativa, la seva arquitectura s'exposa a Nova York com a modelica...

Lògicament cal expansió de les infraestructures de rebuda de visitants. Ja a casa nostra -perquè El Prat té una part de port malgrat que sigui el de més incòmoda convivència- el Port de Barcelona ha superat els controls que l'imposà la dictadura franquista impedit el seu desenvolupament tot limitant la seva capacitat en encarir l'import d'atrancament (poc se'n ha parlat d'aquesta història) i avui és el primer port d'Europa en una activitat turística tan prestigiosa com la dels creuers. Barcelona encandila els seus visitants. És un fenomen difícil de parar i a nosaltres, el pratencs, ens ha tocat viure'l plenament. Al nostre terme municipal coincideixen totes les grans infraestructures: Aeroport, Port, xarxa d'autopistes, ferrocarrils, ara l'Alta Velocitat que ha d'aportar-nos un equipament emblemàtic en l'Estació Intermodal, on finalment també arribarà la xarxa de ferrocarrils metropolitans, per cert mai ben reivindicada.

També és cert que ens ha tocat la grossa amb la mort anunciada d'aquell Prat que encara ens durà fins a principis dels anys 70, on la combinació d'una pròspera indústria amb la riquesa i el prestigi d'una agricultura que exportava a Europa, i un important sector de serveis, feien de la nostra comunitat la primera d'Espanya en renda per càpita. Però el futur no serà pitjor si es sap administrar amb sentit comú, compatibilitzant la defensa del gran sacrifici que la nostra comunitat ha fet en benefici de l'interès públic. Hem vist desaparèixer els nostres principals centres de producció, estem veient el final de la nostra agricultura. Molts pratencs es queden sense referències de passat. Tot ha succeït només en una generació, difícilment es podia produir un canvi social tan brutal. La força moral a l'hora de la negociació forçosament ha de tenir un poder extraordinari.

El creixement del trànsit aeri supera les estadístiques de Barajas.

Tot apunta a una quarta pista sobre el mar

Les institucions i la societat civil impulsen la quarta pista.

Ara mateix, la societat civil catalana ha replicat la desproporció discriminatòria que es produeix entre Barajas i El Prat. La Cambra de Comerç, Indústria i Navegació encapçala una justa reivindicació de Barcelona i Catalunya. Planteja amb convicció que les estadístiques de l'Aeroport d'El Prat, més espectaculars que les de Barajas en quant a creixement, exigeixen establir ja les previsions cara al futur. Malgrat que Iberia inconcebiblement es retira de l'aeroport, altres companyies internacionals volen ubicar-hi bases d'operacions. Fins i tot ha sorgit la veu del president de Vueling, un personatge com Joan Miquel Abad, prestigiat pel seu pas per l'Ajuntament de Barcelona, la Fira Internacional i els Jocs Olímpics, plantejant la necessitat urgent d'una quarta pista sobre el mar, la qual cosa representaria una estocada definitiva a la utilització lúdica de les nostres platges.

Novament ens quedariem sense una referència i ens temem que la majoria dels dirigents locals no tenen memòria del temps en que la platja d'El Prat rebia multituds, molt abans que la contaminació la convertís en un dels punts negres de la costa catalana. Ser al capdavant d'un riu que era considerat una de les més grans col·lectores a cel obert té aquests inconvenients, front a la sort de que el mateix riu creés aquest delta

que ha estat mític per la seva fertilitat. Però aquestes terres també van necessitar l'esforç sobrehumà d'una generació de pratencs que va convertir marismes en camps de cultiu.

Ens hem de preguntar fins a quin punt han estat presents aquestes consideracions a l'hora de negociar contrapartides, perquè qui s'estima aquest poble i la seva història no pot acceptar que estanyar els camps propers a la nova llera del riu per convertirlos ara artificialment en albuferes pugui ser tota la contrapartida aconseguida. Queden pocs pagesos i cap d'aquells que varen sanejar aquelles terres..., potser els hi passaria pel cap alguna estrofa dels segadors, tot recordant les nombroses morts que El Prat patia per culpa del paludisme.

Quines són les contrapartides a tanta renúncia?

No es veuen les contrapartides per enlloc, quan la lògica de la quarta pista construïda recobrant terrenys al mar s'està imposant, impulsada per la necessitat que, des de la contestat popular i l'habilitat política dels ajuntaments afectats, s'ha anat creant a causa de les molèsties que ocasionen els vols rasants sobre les urbanitzacions de la costa. Aquesta és una batalla que El Prat guanyà fa molts anys en aconseguir evitar l'us de la pista transversal sobre la ciutat i sortint tothom al carrer en aquella manifestació mítica del 17 de setembre de 1976, contra la

segona pista que s'anava a construir afectant diversos barris de la ciutat fent suspendre l'execució del projecte, i contra aquell desviament del riu que hauria aportat tanta contaminació química a l'aquífer.

No hi ha dubte que els pobles veïns coneixen l'eficàcia d'aquella manifestació. Ells sí que tindran platges i zones d'esbarjo, aquí, amb un desencert polític de primer ordre vam matar Can Camins, l'única sortida urbana al mar que havia aprovat la República i que s'aconseguí mantenir en el Pla General Metropolità. Després han tallat quaranta vuit mil pins i s'ha tolerat que l'expropiació dels terrenys per part de l'estat arribés al límit de l'aigua salada, on l'Estat pot fer com qui diu el que li plaugui; entre altres coses construir un sistema de protecció de la costa cada vegada més erosionada. Evident desencert polític, davant de la lògica de les institucions que, des del poder limitat de la societat civil, reivindiquen l'ampliació de l'Aeroport como una necessitat inqüestionable.

Pobres arguments els de l'ajuntament d'El Prat, quan planteja la qüestió ecològica desgraciadament tan poc respectada, i un front aeroportuari català que ja va ser un dels arguments utilitzats en el cas del port i va servir per fer créixer el Port de Tarragona, que no s'ha de lamentar si no fos que es va fer per seguir bloquejant el de Barcelona. Els arguments, quan van ser utilitzats no fa pas gaire dies en un debat de la televisió de Barcelona, encara es van veure més dèbils en passar la pilota a la premsa local aludint al criteri de «ni un pam més» que ja parla de grans renúncies, però no d'un posicionament raonat sobre la base de tantes argumentacions favorables a una comunitat que és, com deia la pancarta que encapçalava aquella mítica manifestació d'aviat farà trenta anys, «El poble més castigat demana justícia».

Aleshores era imprevisible que, a més a més, després d'un procés d'expropiacions tan radical com el que El Prat ha patit, ja no caldria cap altra expropiació perquè tot apunta cap al mar, que ja és cosa de l'Estat. ■

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS
D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES
Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 379 00 57 • pollastreprat@terra. es

flors company

Madoz, 4 tel.933790270
El Prat de Llobregat

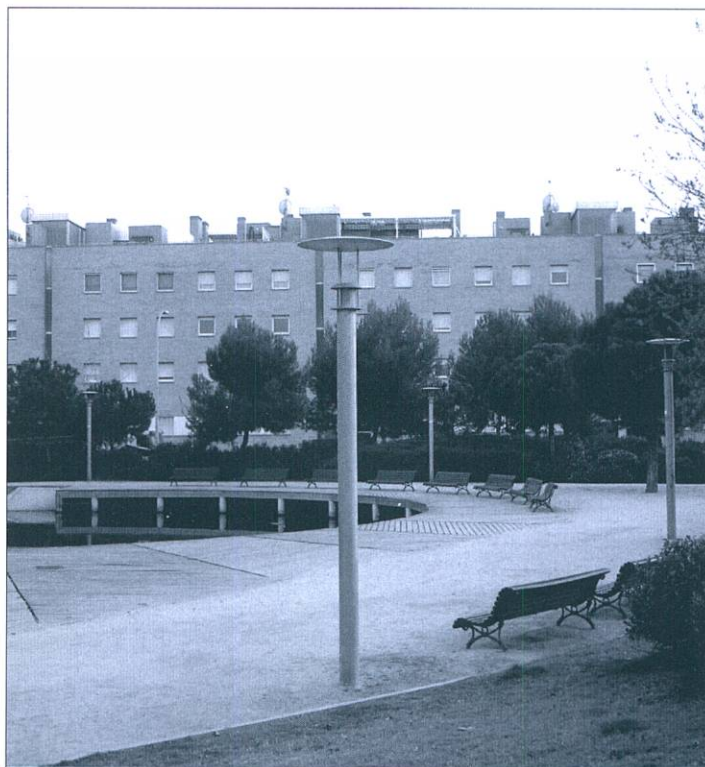
Alarma en el sector Ribera Baixa tras cuatro robos seguidos en viviendas

En enero de 2005 se dieron el triple de casos, según la Policía Local

JAVIER MARTÍNEZ / Enero ha sido un mes especialmente intranquilo en la zona de Ribera Baixa. Los cuatro robos en el interior de viviendas con muy pocos días de diferencia han causado alarma entre los vecinos. Sin embargo, según los datos de la Policía Local, el número no es nada significativo si se compara con los 12 asaltos de este tipo que se dieron en enero de 2005. "La coincidencia en una misma zona, cosa que no ocurrió el año pasado, es lo que ha provocado la alarma", explica Antoni Pedrero, concejal de Seguridad Ciudadana.

Los robos se han producido entre las 10 y las 13 horas, aprovechando la franja en que menor presencia de vecinos puede haber en un bloque – coinciden horario laboral, escolar y de compras-. No se molestaban en subir hasta las terrazas o balcones para acceder al interior de las viviendas, sino que entraban por la puerta principal forzando, e incluso desmontando, el bombín –un método que en círculos policiales se conoce como "pico de oro"- . Una vez dentro de la vivienda, les bastaban diez minutos para ponerlo todo patas arriba y apoderarse de dinero, joyas o cualquier otro objeto de valor. Según Pedrero, se sospecha de jóvenes rumanas como posibles autoras de los robos. "El hecho de que, aparte de dinero, se hayan llevado en todos los casos ropa interior o artículos de perfumería, hace sospechar principalmente de mujeres", aclara Pedrero.

Una de las viviendas asaltadas es propiedad de un agente de los Mossos d'Esquadra. Antes de forzarle la cerradura, tapan con silicona la mirilla de la puerta del vecino de enfrente. Una vez dentro del piso, al ladrón o ladrones no se les puso por delante ni la caja fuerte del agente, que también consiguie-

Uno de los pisos asaltados está ubicado frente al Parc de la Solidaritat

ron abrir. Volaron dinero y joyas, pero también, como señalaba el concejal, ropa interior de la esposa del agente, perfumes e incluso un juego de sábanas. El equipo de policía científica que acudió al domicilio no logró hallar ni una sola huella.

En otro de los casos, los ladrones aún estaban dentro del piso cuando la propietaria llegó. Lo habían previsto. Colocaron un mueble grande contra

la puerta principal. La dueña de la vivienda pudo oír cómo escapaban a través de la terraza mientras empujaba con dificultad la puerta.

Detenciones por una caída

La caída accidental a finales de enero de una mujer desde la ventana mientras intentaba robar un piso en Barcelona permitió a la policía detener a

varios sospechosos de asalto durante los días siguientes. Aún se dio durante enero un quinto caso de robo, pero sucedió en la calle de Lleida y por un despiste de la propietaria, que dejó la puerta abierta. "Son los llamados 'robos al descuido', y el perfil de los autores no tiene nada que ver con el de los que entran forzando cerraduras. No podemos incluir este caso en la estadística anterior porque, muy probablemente, el delincuente que roba aprovechando despistes no forzaría, en cambio, la puerta de una vivienda", comenta Pedrero.

Cerca de medio millón al año

Según un informe elaborado por Unespa, la patronal del sector de aseguradoras del hogar, en España se producen cada año más de 425.000 robos en el interior de viviendas. El 16% de los mismos se dan en Cataluña, que ostenta la segunda posición en la clasificación por comunidades autónomas, por detrás de Andalucía (17,9%) y por delante de Valencia (13,3%). En la clasificación por provincias, Madrid, con 51.000 robos, ostenta el liderazgo, seguida por Barcelona, con 46.000.

El informe hace hincapié en la concentración de robos en las grandes zonas metropolitanas. 10 municipios de Barcelona y otros 10 de Madrid aparecen en la lista de las 100 poblaciones con más robos en viviendas. Sant Boi, Santa Coloma, l'Hospitalet, Cornellà o poblaciones más alejadas de la capital, como Terrassa, aparecen en esta lista. Según Teresa Carrasco, jefa de la Policía Local de El Prat, las zonas residenciales de alto nivel presentes en Sant Boi confieren a esta población un mayor "atractivo" que El Prat de cara a los asaltantes. ■

Goteo de bajas en la policía municipal

DELTA / Según nos informan fuentes dignas de todo crédito, en un mes 8 agentes han causado baja voluntaria en la plantilla de la policía municipal pratense. Estas bajas elevan a 35 el número de miembros que han abandonado la guardia urbana local en los últimos cuatro años. Al parecer, la gestión de los responsables directos de este servicio, las condiciones de trabajo y el salario, serían, por este orden, las causas de estas bajas. Estos agentes posteriormente suelen ir a prestar sus servicios a otros municipios cercanos. El ayuntamiento pratense, antes de incorporarlos a su plantilla, había costeado su formación en la escuela de policía, como es preceptivo para ocupar un puesto de esta naturaleza. ■

Entre els més cars de Catalunya

LAURA RAMOS / Males notícies per tots aquells que estiguin interessats en comprar una vivenda nova a la nostra ciutat. El motiu? La pujada del preu del metre quadrat, que ha convertit al Prat de Llobregat en la ciutat, juntament amb Granollers, on més han pujat els preus de les noves vivendes aquest any: un 16,8% d'increment respecte l'any anterior. Una pujada que ha establert un nou rècord immobiliari amb un preu mitjà de 2.395 euros per metre quadrat.

Amb aquestes dades de 2005 el Prat es col·loca entre les deu ciutats més cares de Catalunya, només superada per Barcelona (3.700 euros) i Sant Cugat (3.118 euros) i pels grans nuclis de població de Catalunya com són l'Hospitalet del Llobregat, Cornellà, Badalona, Viladecans, Sant Coloma de Gramanet, Terrassa i Mataró. Però per sobre de les capitals comarcals de Tarragona, Lleida i Girona o ciutats també puntals com Sabadell o Sant Boi del Llobregat.

Aquest elevat increment, molt superior a la mitjana de l'any a Catalunya, que es va situar al 8%, correspon segons els experts en el mercat i agències consultades, en el fenomen de descentralització que pateix Barcelona, que ha arribat al seu

El Prat de Llobregat experimenta el major creixement de l'any a Catalunya en el preu de les noves vivendes, convertint-se en la desena ciutat més cara del país.

sostre quant a preus. L'encariment excessiu de la ciutat comtal en els darrers anys, la més cara de tot l'Estat, està pro-

piciant que la gent es traslladi a les ciutats de les rodalies, sobretot a les del Baix Llobregat, incrementant així la demanda

de pisos i provocant l'encariment d'aquestes zones.

La veritat és que la bona imatge donada per la ciutat en els darrers anys ha fet que moltes persones, poc atretes per les grans acumulacions de població de ciutats com L'Hospitalet o Badalona, per citar un exemple, s'hagin decantat per la tranquil·litat de la nostra ciutat i la seva proximitat a Barcelona. A més, a ningú passa desapercebut que tota la sèrie d'infraestructures i projectes planificats pels propers anys amb l'arribada del metro, del tren d'alta velocitat i la construcció del Prat Nord, han convertit la ciutat en una suculent oportunitat pels constructors, que de ben segur no desaproveuraran la seva oportunitat per fer negoci.

Així doncs cal esperar que els preus continuïn pujant al Prat en els propers anys, tot i la desacceleració del preu prevista arreu de l'Estat. L'única manera de contrarrestar aquesta situació, la construcció de nous pisos de protecció oficial a la ciutat, aprofitant també el Prat Nord per facilitar l'accés a la vivenda dels joves, un dels col·lectius més febles davant l'increment constant dels pisos que, almenys al Prat, es preveu que continui. ■

Els «Era de noche y sin embargo llovía» de torn estaran contents: ens acaben de trossejar El Prat. Ja està fet, ja no té remei: tururut, qui gemega ja ha rebut! El mal és que ni tan sols sabem gemegar. Volíem ser un poble i no podem ni en sabem: som una «piltrafa», poca cosa més que un miratge del desert. Ah, i doncs, què us pensàveu? Aquesta és la crua realitat: aquí lliguem els gossos amb llonganisses. Tots com a feres, a veure qui pot més! *Quin tros de pastís t'ha tocat, Pepet?* (o Peret, o fins i tot *Pepe* o *Pedrito*...). Déu

Volíem ser un poble *Ànima endins*

meu! De què serveix, Déu meu, queixar-se?

*Si el món ja és tan formós,
/Senyor, si es mira
amb la pau vostra a dintre de
/l'ull nostre,
què més ens podeu dar en una
/altra vida?*

Sento, sí, l'orgull de ser català, però no puc sentir el mateix pel fet de ser i dir-me pràctic. Ànima endins, la sardana

del meu sentiment em bull en aquest matí dominical d'hivern, quan en la pau de casa meva formulo aquestes ratlles. L'airosa tonada de la música de la meua pàtria, qui la sentirà? Qui l'estimarà, Déu meu, si ja no hi som?

Ànima meua, fes el cor fort, ànima endins!

Fes que hi siguem, que no morim del tot, Senyor!

Que sapiguem plorar, que és una forma de viure!

Airosa sardana, ànima endins! Puntegem-la, germans! El meu mas és obert a tot i a tothom, però és el meu. La meua música es la teua. El teu somriure és el meu. Avancem plegats, amics!

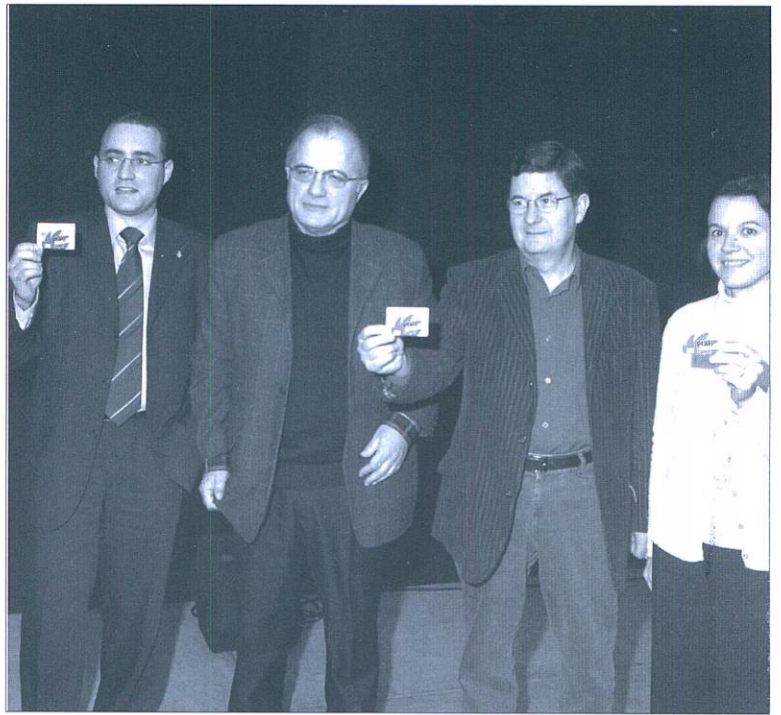
Nota de redacció:
La resta de l'article ha sofert el rigor de la censura

JAUME CODINA

La targeta Prat Gran Comerç ja té més de mil socis

N. M. /La targeta de l'associació Prat Gran Comerç ja ha començat a donar els primers resultats. Des que va ser presentada -a la fotodurant la Fira Avícola, han estat aproximadament unes 80 botigues les que s'han adherit a aquesta iniciativa, que els comerciants duen a terme en col·laboració amb la regidoria de Promoció Econòmica de l'ajuntament. El regidor d'aquesta àrea, Juan Pedro Pérez, ha assegurat que l'experiència està funcionant «força bé». Fins el moment s'han demanat unes 1.100 targetes, que possibilitaran que els pratencs acumulin diners gràcies a totes

les compres que facin als comerços que participen al programa. Si en el moment del pagament es lliura la targeta, s'acumula una quantitat corresponent a l'1% de la compra. D'aquesta forma, el client disposarà de diners per poder-los gastar en qualsevol moment. Puntualment anirà rebent una carta amb el saldo disponible. Segons Pérez, a l'actualitat es treballa per ampliar la tipologia dels comerços participants, i es busca que s'impliquin botigues de serveis, com perruqueries o benzineres. ■

Reflexions d'un observador

La importància d'un carrer Major

-Que tanqui una botiga del carrer Major d'una ciutat és sempre una mala notícia... -ha entzibat el pessimista del grup mostrant-nos la fotografia d'en Ferran Casanovas a les pàgines del *Delta*.

-Ho pots ben dir. Quantes portes s'han tancat al carrer de Ferran Puig, encara que també se'n obren, afortunadament. Una ciutat amb un carrer Major amb vitalitat, disposa d'un mecanisme de relació social insubstituïble, un espai de trobada per la gent de sempre i d'integració social pels nouvinguts.

-És clar, perquè on et relaciones amb la gent en aquest Prat?

-Noi, tancar el Cafè del Pont va ser una estocada mortal. Allà sempre hi trobaves algú amb qui fer-la petar.

Som a la plaça de la Vila, davant per davant del mercat, allà un nen es mira una sargantana sobre una roca que mai ha existit al Delta.

-Recordeu els bons temps d'aquesta plaça. Aquells estius plens de turistes que venien des dels càmpings a comprar al Mercat Municipal i acabaven comprant a les botigues. Feia goig. Fins que van arribar les gran àrees.

-El mal que han fet els hipers al comerç local! Els *colmados* van ser els primers en rebre. L'Agustí aguantà fins fa quatre dies, ja no hi ha cal Cinto de la Remei, ara tanca en Casanovas. En aquella època ja va tancar ca l'Ignasi i en Rull...

-Noi, els bancs i les caixes no estan per punyetes. Primer es van carregar el Centre Autonomista, després el Cafè del Pont, a continuació el Bar Piculín, tres veritables centres de relació social.

-També va desaparèixer l'Esport!

-L'Esport va ser una aposta estratègica dels Balletbó, per si no fos que els hi prenguessin la concessió del quiosc.

-Menys mal que aguanta el quiosc, encara que sigui en unes altres mans. No m'imagino la plaça sense ell. Encara recordo la imatge del primer que hi va haver, tan tradicional! Em fa por que amb això del tabac acabin plegant.

-El quiosc de la plaça és com una institució.

-Recordeu la plaça amb aquelles terrasses dels diferents cafès, plenes de tertulians.

-Sèiem aquí, però passejàvem pel carrer de Ferran Puig, malgrat aquelles llambordes on la gent s'entrebancava.

-El nostre carrer Major era el conjunt que formaven Ferran Puig i la Plaça.

-Jo diria que la funció de carrer d'interès social arribava fins la via del tren, precisament el tram que es diu carrer Major, fins allà era prou comercial, una mica impulsat pel pas de la gent que anava cap a La Seda de Barcelona i La Papelera Española.

-A la parada dels autobusos, pocs hi recorden el post de benzina, hi havia un quiosc, i bars tan populars com La Pansa i el Lázaro. Els Rull van obrir a prop un bar que es posà de moda els anys 60, com passà amb la pastisseria Núria. Després van venir el Cai-Sol i La Colmena, preferits pels funcionaris municipals a l'hora d'esmorzar.

-El pas dels obrers que entraven als torns de les fàbriques, havia fet néixer un parell de bars entre la via i la plaça d'Espanya, en un d'ells, molt a prop de la via, atenia la barra un personatge avui tan popular com l'Àngel Garcia, fins el dia que decidí que el seu era el dibuix.

-El bar del Garcia era aquí, ell encara hi viu -hem precisat davant d'una barrera que ja ha tallat permanentment el pas per les obres de l'AVE, tot veient que ja no hi ha l'antic Centre Social de La Seda.

Sabedors que Casa Alcaide ha tancat i ens hem quedat sense un restaurant carismàtic, ens hem apoderat esperançats de la notícia de que tornarà a obrir, perquè hi ha negocis -com aquest- que passen a ser institucions i la seva desaparició és com perdre una part de nosaltres mateixos.

De tornada, ens hem proposat deixar la nostàlgia per fer nostra la realitat. On hi havia La Pansa hi ha un restaurant i al costat mateix un parell de bars.

-Mira, precisament aquí em donaven classe quan anava al Liceo Pratense.

A l'altre cantó de la plaça, la colònia cubana ens ha aportat la seva sensibilitat gastronòmica a l'espai de l'antiga Patata Brava. També on era el Piculín va sorgir la Cafeteria La Vila, i el Rincón Taurino s'ha reconvertit, tot aportant esperança a la revitalització d'una plaça que ho era tot per la ciutat. Li cal la mateixa empenya que al carrer de Ferran Puig del que n'haurem de parlar-ne un altre dia.

L'OBSERVADOR

Aquest podria ser l'any de l'Artesà

La rehabilitació de l'Artesà s'ha convertit ja en un projecte permanent a la política pratenca, sense que mai s'hagi arribat a res en concret. Ara sembla que aquest fet és una mica més proper, tot i que des de l'oposició es mira amb recel aquesta possibilitat.

LAURA RAMOS / La creació de la Comissió Municipal del Patrimoni sembla apropar el final de les polèmiques i les disputes dialèctiques entre govern i oposició sobre la rehabilitació i la reutilització del Centre Artesà. Seria d'esperar que, catalogat com a edifici patrimonial de la ciutat, aquesta comissió donés una embranzida definitiva a un projecte que és present a la política local des de fa gairebé vint anys.

Aquesta comissió, que es reunirà en breu per tractar aquest i d'altres temes, pot tenir la clau per desencallar una situació que, tot i l'existència del pla d'usos, mai s'ha tractat a fons per part de l'Ajuntament. Precisament, la passivitat de l'executiu és un dels aspectes que més denuncien a Convergència i Unió, que veuen com mai s'ha actuat amb decisió en un tema per ells de gran importància sentimental.

Les negociacions i les trobades encara no han començat entre les diferents formacions polítiques, tot i que existeixen reticències en aquest aspecte ja que són molts els que creuen que en el cas de l'Artesà les coses s'han fet malament des d'un principi, com es diria popularment, han començat la casa per la teulada. I és que el pla d'usos establert ja des d'un temps no ha servit per clarificar idees sobre el que es vol o es pot fer amb l'edifici ja que abans de pensar en les possibilitats que ofereix s'ha encarregat un estudi arquitectònic amb plànols i viabilitat per mantenir l'edifici sense conèixer possibles usos i infraestructures a que adaptar a l'estudi. És a dir, primer es fan els plànols i després es decideix què fer amb ells, quan el més normal seria fer una previsió de les utilitats futures del Centre Artesà i després estudiar la seva viabilitat a través d'un estudi arquitectònic i veure la millor opció per donar-li cabuda.

Precisament per aquest motiu, CIU no hi confia gaire en aquest nou pas del con-

---

Les negociacions i les trobades encara no han començat entre les diferents formacions polítiques sobre el tema de l'Artesà

---

sistori i, tot i que esperançats en poder dur a terme algun dia projectes com l'escola de música o l'escola de teatre del Prat a l'Artesà, esperen amb curiositat l'evolució d'una Comissió que, a priori, hauria de portar una solució definitiva per l'Artesà després de 20 anys d'incompliment del contracte de manteniment i conservació signat per l'Ajuntament. ■

Para ver se ha de mirar

Perdón, ¿puedo hablar del Estatut?

Gracias, sólo serán unos minutos. Cada vez que pienso en el Estatut o leo alguna cosa relacionada con el mismo, me viene a la memoria aquella historieta de nuestro apreciado Cassen que con la jocosidad a que nos tenía acostumbrados, parodiaba a un tartamudo que intentaba estudiar inglés a través de un cursillo radiofónico. Cómo podéis comprender no pasaba de las primeras palabras, repitiéndolas vez tras vez, en tanto que la señorita que radiaba el curso avanzaba rápidamente a lo largo de sus capítulos.

Y es que desde el primer momento los políticos y los medios de comunicación, al comentar el contenido del Estatut, sólo nos han hablado de aquellos cuatro o cinco puntos –nación, financiación, blindaje de competencias, lengua– que han considerado fundamentales y que, seguramente por serlos, les han dedicado horas y horas, semanas y semanas, haciéndonos olvidar, prácticamente que el Estatut comprende más de doscientos artículos, uno detrás de otro. Y, precisamente, porque estos artículos también están en el Estatut, supongo que deben contener materia importante para el futuro de Catalunya, si no, ¿por qué pasamos de 57 a 227 artículos?.

Y aún diría más, prácticamente el Estatut parece que tiene un solo artículo: el primero. ¡Ah! y ahora, claro, además tiene un Preámbulo –que ha cuadruplicado su extensión actual y del que unos dicen que es jurídico y otros no– en el que aparece una mención a que “Catalunya es una nació”. Bueno, ya veremos en qué queda todo.

¿Os acordáis del simpático poema de Iriarte “Los dos conejos”? Sí, aquél que discuten dos conejos sobre la naturaleza de sus perseguidores: ¿serán galgos?, ¿serán podencos?. Nosotros decimos: ¿será nación?, ¿será nacionalidad?, ¿será...?. Y, mientras tanto, la fecha del referéndum se acerca a todo volar... y nos va a pillar en esta disputa sin enterarnos de qué va la mayor parte del contenido del Estatut. Y es que leerse doscientos y pico artículos de un texto tan divertido como es el Estatut, sin que nadie nos los explique, reconozco que cuesta lo suyo...

De lo que estoy seguro es que cuando el pueblo de Catalunya vaya a votar el sí o el no, muchos, la mayoría, no habremos pasado de la a, o sea del artículo primero, aquél en el que el Parlamento Catalán dijo que “Catalunya es una nació”, que las Cortes Generales del Estado dirá que “Catalunya es una nacionalitat” y que la mayoría de catalanes no sabremos realmente si somos una cosa u otra... ¿o es que quizás somos todo lo contrario?... ¡Qué lío!

TOMÁS ALLENDE

Celebrat l'acte inaugural del Centenari de l'Escola Mare de Déu del Carme

DELTA / Dins del marc de les celebracions del Centenari que l'escola Mare de Déu del Carme celebra durant aquest any, el passat 28 de gener va tenir lloc l'Acte Inaugural.

L'Acte es va desenvolupar en dos parts; en primer lloc, tots els convidats es van trobar al Teatre Modern on les personalitats convidades van destacar, en els seus discursos, diferents aspectes relacionats amb la tasca de l'escola durant aquests 100 anys que, com va dir la directora de l'escola Dolores Cuevas en el seu parlament: "ha estat sempre un referent educatiu i religiós de la nostra població".

La segona part d'aquest Acte va tenir lloc a l'edifici de l'escola del carrer Dr. Robert, on la germana Mª Carmen Peramón, directora de l'escola

durant 25 anys, va fer el brindis d'honor, amb el qual va animar tota la comunitat educativa a continuar acompanyant amb il·lusió la formació integral dels nostres nens i adolescents.

Malgrat les baixes temperatures del dia, la celebració va suposar una càlida trobada amb moltes persones que tenien com

a denominador comú la seva estima per l'escola i la seva implicació passada o present per fer-la créixer i avançar en l'apassionant tasca de formar bones persones constructores d'un món millor.

L'escola té tot un any per davant de celebració i festa. La propera gran trobada serà a

tradicional la Rua de Carnestoltes de la nostra localitat on una nombrosa representació de la comunitat educativa s'uneix a la convocatòria de l'AMPA per participar junts en la festa.

El dia 18 de març tindrà lloc l'eucaristia commemorativa, ja que va ser justament al mes de març del 1906 que les germanes carmelites s'estableixen en el Prat. L'eucaristia serà presidida pel bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortés, i després, a la plaça de la Vila, es podrà gaudir amb el ball de sardanes i l'espectacle de gegants i diables. Serà aquest també un moment important de trobada de tots els que han tingut i tenen vinculació amb l'escola, per la qual cosa us convidem des d'aquestes pàgines a afegir-vos a la celebració. ■

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

• **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia, ...fins a 20 especialitats.

• **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

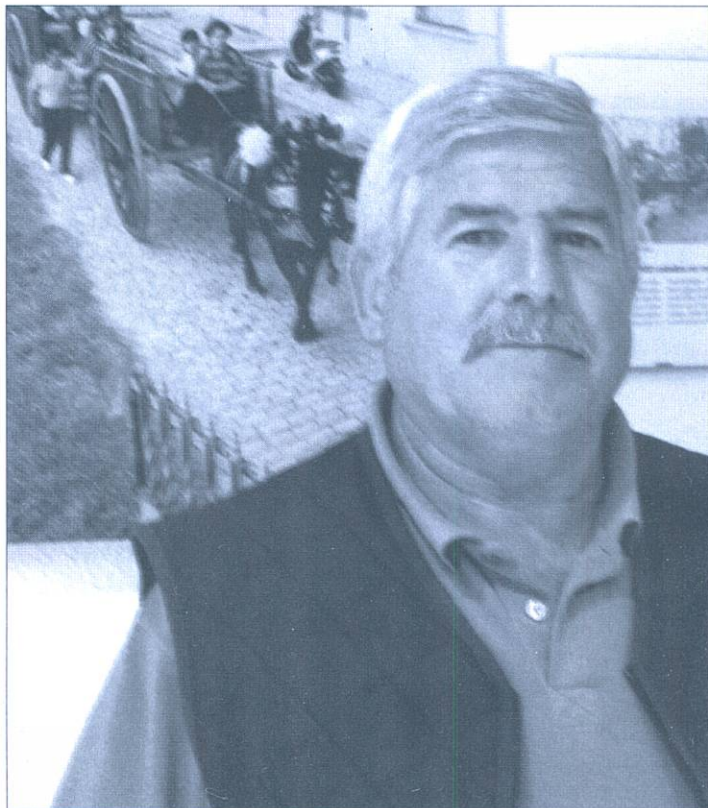

Josep Oliva, l'ànima del premiat Tir d'El Prat

NEUS MACIAS / Josep Oliva va néixer l'any 1944 a la clínica del doctor Soler. La seva família havia viscut sempre a les conegudes Cases de Cal Fernando, uns terrenys propietat de Víctor Casanovas, però els Oliva l'any 1917 s'havien traslladat a la seva pròpia masia, que a partir d'aquell moment va passar a dir-se Cal Isidre del Fernando, ja que aquest era el nom de l'avi. Tota la família es dedicava a conrear el camp. Havien estat masovers, i treballaven les terres d'altres propietaris. Recollien bledes, carxofes, espinacs, enciam, patates o blat de moro. Com que tenien animals, es dedicaven a fer solcs o a llaurar la terra dels pagesos que no disposaven de cavalls. A poc a poc, però, van poder comprar les seves pròpies terres. "Van aconseguir tres hectàrees, i llavors el meu pare, Baldiri, va decidir que es dedicarien a conrear-la, perquè si feien servei als altres pagesos, descuidaven la seva terra".

Mentrestant, el petit Pep anava creixent. Va estudiar al col·legi de Sant Josep de Calasanz, però li agradava massa el treball familiar, i quan tenia entre quinze i setze anys va decidir que seria pagès, com el seu pare i el seu avi. "Ho vam decidir amb els amics. Tots els de la colla volíem dedicar-nos a conrear les terres, a tenir cura dels animals..." En aquells temps, quan el nostre protagonista tenia setze anys, va conèixer la Montserrat, que llavors en tenia catorze, "i vaig estar acompanyant-la a casa durant dos anys. Després, jo amb divuit i ella amb setze, vam decidir prometre'ns". Ja no s'han separat mai. La Montserrat venia pa al forn de la seva família. Avui, durant la conversa, ella l'ajuda a recordar anècdotes i vivències d'aquestes dècades dedicades al sacrificat ofici de pagès. I també explica per què li van posar el curiós nom de "El Bienpeinao". "És molt presumit—riu la Montserrat—Veus? Sempre que torna de la feina, es pentina. Però és polit per tot, eh! Els cavalls sempre estan impecables".

Un treballador incansable, i un conversador espectacular. Té mil anècdotes, coneix tothom, i sent una passió absoluta per la feina de pagès, que va heretar dels pares i que ha continuat malgrat les dificultats per les expropiacions: el desviament del riu, l'arribada de l'AVE... Josep Oliva ha vist les transformacions d'El Prat, però ell continua sent la viva imatge d'aquell poble pagès, reconegut a tot el país per la qualitat dels seus productes.

Josep Oliva, un home que ha fet de la pagesia la seva passió

Una vida dedicada als camps de conreu

Quan es van casar, van dividir una planta de la masia familiar, Cal Isidre del Fernando, i van arreglar les diferents habitacions per al nou matrimoni. Abans s'havien comprat el primer tractor. "Jo tenia divuit anys, acabava de treure'm el carnet de conduir. Em va fer molta il·lusió. El vam comprar per 190.000 pessetes gràcies a que vam vendre quatre *mujades* d'enciams". Eren uns anys pròspers per a la pagesia pratenc. S'exportaven carxofes, enciams... Els viatges al mercat del Born eren constants. "Jo era encara molt petit, però recordo que el meu pare i l'avi anaven al Born a vendre la mercaderia a les dues o les tres de la matinada. Després, quan tornaven, fent-se ja de dia, carregaven els fems, descarregaven, es-

morzaven, i apa! una altra vegada a batre l'era o a qualsevol altra activitat". I quan dormien?. "Quan podien", respon. "Era una vida molt sacrificada, molt dura i esclava. Jo ja vaig tenir ajuda. Tot i això, si tornés a néixer, tornaria a fer de pagès".

Enamorat de la seva feina, també ho ha estat sempre dels animals, especialment dels cavalls. A l'actualitat en té ni més ni menys que dotze. "De petit, sortia d'abanderat a la cavalcada de Sant Antoni, amb els meus amics Santiago Salom i Josep Pinyol". La Montserrat conserva fotografies on es veu a un petit Josep Oliva, acompanyat de l'avi i el pare, durant aquestes desfilades. La passió pels cavalls ve de llarg. El nostre protagonista recorda amb emoció una euga espanyola que va comprar, la "Fúria", i que va morir de part després de més de quaranta dies

d'agonia. "Em vaig quedar a dormir tres nits a la quadra, acompanyant-la. Però no vam poder fer res". Assegura que té una mà especial pels cavalls, que s'hi entén molt bé. "És com a aquella pel·lícula del Robert Redford, *L'home que xiuxiuejava els cavalls*. Tinc molta paciència amb ells, i els parlo, els toco... Ens acabem entenent molt bé".

Els vuit cavalls del tir d'El Prat

Ara és el cap visible de l'associació Amics del Cavall, *l'ànima mater*. Aquesta tasca acaba de ser reconeguda pel Rotary Club d'El Prat. Tots els cavalls del tir d'El Prat, un total de vuit, són de la seva propietat. Amb aquest tir ha recorregut moltíssims pobles de Catalunya celebrant Els Tres Tombs. A Vilanova i la Geltrú s'organitza la desfilada amb més anomenada de Sant Antoni. A partir d'aquesta data comença la gira que els fa viatjar arreu de la nostra geografia, i on han aconseguit moltíssims reconeixements. Casa seva és un museu ple de copes, plaques i records en homenatge al tir d'El Prat. Cada cap de setmana tenen una sortida. Després, es reuneixen per dinar plegats. El nostre protagonista no pot estar-se de recordar els seus companys: Juanjo Carrasco, Arseni Muñoz, Pepe i Lluís de la Ricarda, Cisco de Sant Joan, Pau Gili, Sergi el Gordo i el mateix Xavier Oliva, fill del Pep. I és que ha aconseguit transmetre el seu fill la passió pels cavalls. "Li agrada molt la meua feina, però jo he volgut que estudiés, perquè és molt sacrificada. S'ha de matinar molt, no saps quan tornaràs a casa, i no es poden fer plans amb la família. El camp no espera". Tot i això, no es vol jubilar. I sap que, quan ho faci, continuarà xiuxiuejant els cavalls. ■

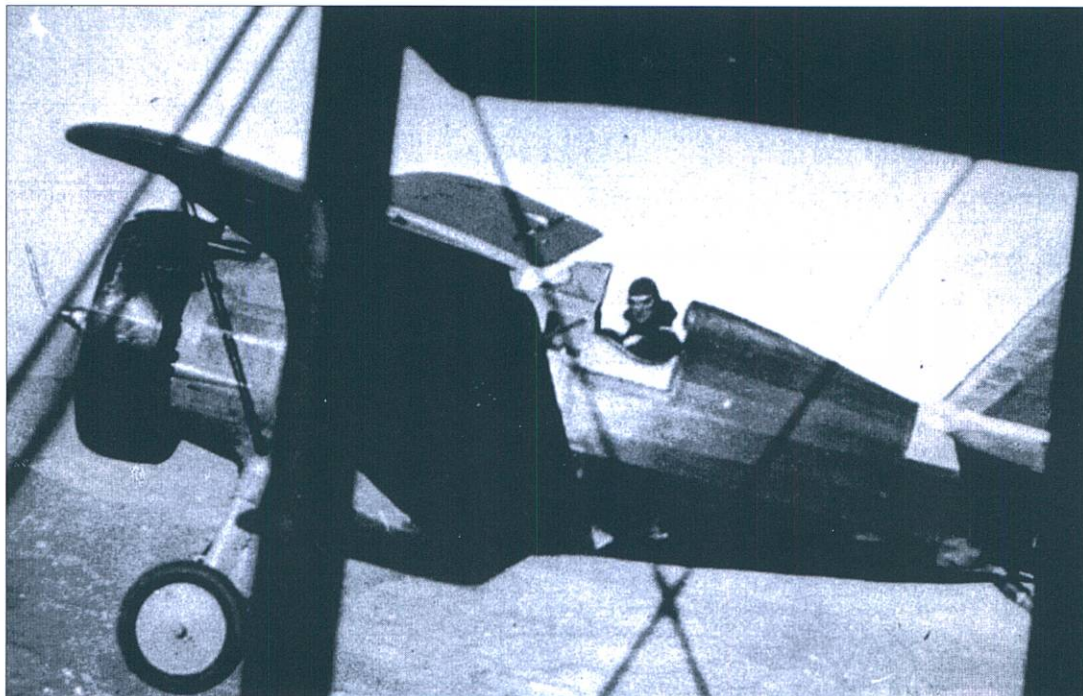
El pilot aviador pratenc, Josep Brufau, un heroi de l'aviació republicana (II)

Vençuda la sublevació militar a Barcelona, el 20 de juliol de 1936, a partir del 31 de juliol del mateix any es va iniciar el reclutament de voluntaris d'aviació sota el nom inicial de Milícies Antifeixistes d'Aviació. Els membres d'aquestes milícies, però, es destinaren en la seva majoria als destacaments de protecció dels camps d'aviació que s'havien creat en el Front d'Aragó, entre els quals destaca el construït a Sariñena (11).

Una altra iniciativa del govern de la Generalitat va ser crear una Escola d'Aviació Militar a l'aeròdrom del Prat, en el qual van ingressar diversos pilots civils i de vol sense motor (12), amb la finalitat de ser entrenats com a membres de les tripulacions de diversos avions que es van transformar per utilitzar-ls a la guerra.

Cal consignar, però, que la veritable formació de pilots d'aviació es verificaria a l'estranger. Degut a l'entrada a la guerra de l'aviació alemanya i italiana, que disposaven de moderns avions, el govern de la República va adquirir, entre d'altres (13), avions de caça de fabricació rusa, especialment els Polikarpov I-5 (biplans), coneguts per "xatos" i els Polikarpov I-6, per "mosques".

El mes d'octubre de 1936, l'Aviació Militar Republicana va obrir la primera convocatòria per a formar nous pilots d'avió. Un dels requisits era ser jove, tenir entre 18 i 21 anys, bona salut i

Un caça Polikarpov I-5 (xato) de l'aviació republicana en formació de vol.

coneixements escolars bàsics (14). En diverses bases militars es va fer la selecció dels aspirants a pilots. Com que no es disposava de bases d'entrenament suficients, es va decidir al mes de desembre de 1936, enviar als joves aspirants a pilot a fer els cursos d'entrenament a l'estranger. Els que tenien nocions de francès els van enviar a França i la resta a Rússia. Els primers cursos d'entrenament van durar sis mesos (15)

Els dos germans Buufau van voler ser pilots d'avió. El seu pare va aconsellar que en fós únicament un d'ells, preferint

que el seu fill Ramiro, que cursava estudis d'enginyeria aeronàutica, desistís de la seva pretensió, i que el pilot fós el seu fill petit Josep (16).

En Josep Brufau va presentar-se a la convocatòria, i va superar les proves classificatòries. En tenir nocions de francès va ser destinat al grup *que faria el curs* per a pilot a França. Després en Josep Brufau va completar la seva formació a l'aeròdrom de Sabadell (17)

Aprovat el curs de pilot d'avió, a mitjan 1937, va ser destinat a una esquadrilla de caces "xatos". Sempre va operar en les esquadrilles de caça que protegien els fronts de l'Est (zona de València) i especialment en el front de l'Aragó..

Cal destacar que en Josep Brufau, a l'estiu del 1938, pro-

bablement ja pilotava un dels 50 "xatos", de la versió més moderna que van arribar a Catalunya, procedents de Rússia, a principis del mes d'agost del 1938 (18)

En Josep Brufau, que era un hàbil pilot, va intervenir en la batalla de l'Ebre, com a cap d'una esquadrilla d'avions de caça, del Grup 22 de la Esquadra 11 de la F.A.R.E. (Fuerzas Aéreas de la República Española). Ens han dit que en el decurs dels combats en que va intervenir va abatre sis avions dels "nacionals", i en va deixar tres avariats. (19).

La base dels xatos, durant bona part de la batalla de l'Ebre va ser l'aeròdrom de Valls, però després passaria a l'aeròdrom de Vendrell. (20).

JOSEP FERRET

Ara fa 75 anys

Febrer 1931

El dia 6 de febrer de 1931, el taxista Julià López va fer un viatge a Barcelona "...con motivo expulsión camareras". Les despeses d'aquest servei van anar a càrrec del capítol d'"Assistència Social" del Pressupost Municipal.

L'ajuntament pratenc va adquirir el 12 de febrer, a Doña Francisca Montserrat "... una bocina de llamada para el pregonero Municipal".

El dia 22 de febrer de 1931, al cine Modern es va projectar la famosa pel·lícula "Res de nou a l'Oest".

REFERÈNCIES

11.- MALUQUER WHAL, J.J.; "L'aviació a Catalunya...", op. cit.; 12.- MALUQUER WHAL, J.J.; "L'aviació a Catalunya...", op. cit.; 13.- Diverses publicacions.; 14.- TARAZONA, F.; "Yo fui piloto de caza roja", Edit. Fermin Uriarte, Madrid, 1968.; 15.- TARAZONA, F.; "Yo fui piloto ...", op. cit.; 16.- Dades facilitades per n'Arturo Goni; 17.- Dades facilitades pel n'Arturo Goni.; 18.- TARAZONA, F.; "Yo fui piloto...", op. cit.; 19.- TARAZONA, F. i PI DE CABANYES, O., op. cit.; 20.- PI DE CABANYES, O.; "Un héroe anónimo", op. cit.

El tren de *l'estraperlo* (Juny de 1942)

Ferrocarril aturat davant de l'estació d'El Prat. Aquest tren de passatgers era conegut popularment com el tren de *l'estraperlo*.
(Foto: Josep Amat / Arxiu: Gerard G. Mor)

BALTASAR
MEDIADORES DE SEGUROS

BALTASAR
GRUPO ASESOR

SEGUROS

Avda. Virgen de Montserrat, 38
Tel. 93 370 02 99 - Fax. 93 370 06 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SEGUROS DE:

- ❖ AUTOMOVILES
- ❖ HOGAR
- ❖ COMERCIO
- ❖ VIDA
- ❖ JUBILACION
- ❖ COMUNIDADES
- ❖ ENFERMEDAD
- ❖ ACCIDENTE
- ❖ SUBSIDIO RETIRADA CARNET
- ❖ RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIO:
Mañanas: de 8 h. a 2 h. - Tardes: de 4 h. a 9 h.

Avda. Virgen de Montserrat, 17
(Esquina Avda. Llibertad)
Tel. 93 478 56 34 - Fax. 93 379 79 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

**ASESORAMIENTO
Y GESTION:**

- ❖ LABORAL
- ❖ FISCAL
- ❖ CONTABLE
- ❖ APERTURAS
- ❖ CONTRATOS ARRENDAMIENTO
- ❖ DECLARACIONES RENTA
- ❖ SEGUROS SOCIALES - I.V.A.

HORARIO:
Mañanas: de 9 h. a 1 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

ASESORIA

Pere Marin Alburquerque, natural de Cartagena, Murcia, espòs de Josefina Pares i de 89 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 18 de gener.

José Martínez Arevalo, natural de Calatayud, Zaragoza, espòs d'Isidora Grados i de 74 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 22 de gener.

Maria Mancy Gil Almendros, natural de Villena, Alacant, viuda d'Alfredo Sancho i de 68 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 24 de gener.

Maria Angeles Oreja Hernandez, natural de Robliza de Cojos, Salamanca, esposa de Rafael Pedro Garcia i de 56 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 25 de gener.

Dolores Hernandez Segado, natural de Cañada Alamo, Almeria, viuda de Juan Bautista i de 94 anys, morí al seu domicili el 26 de gener.

José Antonio Contreras Galeas, natural de Lorqui, Murcia, espòs de Dolores Goñi i de 85 anys, morí a Esplugues de Llobregat el 29 de gener.

Pedro Valentin Galera Alarcon, natural de Yeste, Albace-

te, viudo de Fidela Garcia i de 84 anys, morí a Viladecans el 3 de febrer.

Ramon Lopez Molina, natural d'El Prat i de 50 anys, morí al seu domicili el 3 de febrer.

Eusebio Ruiz Campos, natural de Villarodrigo, Jaen, viudo d'Anselma Gomez i de 84 anys, morí al seu domicili el 4 de febrer.

Eduard Vicente Bueso, natural de Vallcarca-Sitges, solter i de 83 anys, morí a l'hospital de Bellvitge el 4 de febrer.

Vicenç Amat Paches, natural de Castelló de la Plana, espòs d'Araceli Llopart i de 90 anys, morí al seu domicili el 4 de febrer.

Antònia Fontanals Bassas, natural de L'Hospitalet de Llobregat, viuda de Josep Bassas Ferrer i de 89 anys, morí al seu domicili el 6 de febrer.

Àngel Diaz Rubio, natural de Barcelona, solter i de 31 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 9 de febrer.

Núria Balletbó Puges, natural d'El Prat, viuda d'Alejandro Aranda i de 94 anys, morí al seu domicili el 14 de febrer.

BLANCA EZPONDA I SANFELIU

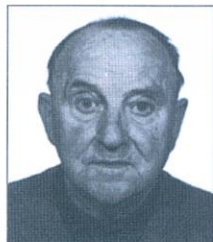
Descansà en la pau del Senyor el dia 13 de gener de 2006. L'espòs, fills i nets agraeixen tot el recolçament rebut i les mostres d'estima.

Trobarem a faltar el teu somriure.

JAVIER CLEMENTE GIL (1959-2005)
i el seu fill XAVIER CLEMENTE LÓPEZ (1993-2005)
1er Aniversari

Mariano y Josefa, sus padres y abuelos, respectivamente, os ruegan un recuerdo en vuestras oraciones para el descanso eterno de sus almas.

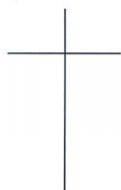
FÉLIX MONTES JUBERA
Décimo cuarto Aniversario

Los que te trataron y te conocieron aún se acuerdan de tí.
Y los que te quieren no te olvidan.
9 de Febrero de 1992.

Mª AMPARO TARRERO PESQUERA (Viuda de Félix Montes)
Décimo Aniversario

Te fuiste y nos dejaste sin luz.
En este mundo de tinieblas. llevamos .
18 de Marzo de 1996.

GUILLERMO PELLISA BENAIGES
5è Aniversari

Mai no t'oblidarem. Sempre t'estimarem
La teva esposa, fills, néts i Pere.

Funerària d'El Prat

**SERVEIS FUNERARIS
DEL PRAT, S.L.**

Sant Pere i Sant Pau

OFICINES: Camí de Cal Natrus s/nº
Telf. 93 478 08 31 • Telf-Fax. 93 478 63 33

Gente Singular

El Chalán

Frasquito, alias "Coscorrón", era capaz de vender a un gitano de raza, un penco de treinta años con dientes postizos, haciéndolo pasar por un pura sangre árabe de dos primaveras, y eso sucedía, porque Frasquito –comprando y vendiendo caballos– era un auténtico artista. Pero como suele frecuentemente pasar, los genios, sean en la faceta en que lo sean, acostumbran tener un punto de locura, pues se dice que la genialidad y el desquiciamiento, conviven juntos en la misma casa, y sin tabiques de por medio, pero en el caso de nuestro hombre, más que convivir, tenían hasta hijos comunes.

Algunos en el pueblo opinaban, que la causa de sus desvaríos se debía al estado de las nubes y al tiempo atmosférico, para otros, lo motivó una caída que tuvo de pequeño, y los más –tras un profundo y filosófico razonamiento– sostenían que le faltaba un tornillo, y que estaba más loco que una chota.

Aunque cada uno estaba seguro de tener la razón, aquella mañana de agosto, nuestro héroe debió levantarse con el pie equivocado, y protagonizó un día de los que ayudaban a incrementar su leyenda. Fue al llegar al bar, y pedir un café con leche y churros, como era su costumbre, cuando, por un no sé qué de una mirada "atravesada" –que según luego dijo– le había dirigido el camarero, la emprendió a mamporrazos con éste, no sin antes arrojarle a la cara el café con leche y el plato de churros. Todo sucedió, ante la atónita mirada de los demás parroquianos, que –conocedores de nuestro personaje y sus prontos– comenzaron a hacer mutis por la puerta, dejando al pobre dependiente, más solo que la una. De forma que, cuando finalmente aparecieron las fuerzas del orden, integradas por el sheriff –título con que era conocido en mi pueblo el jefe de los municipales– y dos jóvenes agentes recientemente contratados, se encontraba ya a punto de romper una silla sobre los lomos del desvalido mozo, que inútilmente demandaba auxilio a voz en grito, ante un establecimiento en que ya nadie quedaba.

Fue necesario el concurso de los tres guardias –más el de algún espontáneo que al arrimo de los uniformes decidió intervenir– para, en primer lugar quitar a Francisco los trebejos ofensivos, y luego reducirlo –tras dos camisas rotas, y más de una docena de guantazos– con las esposas de uno de los agentes.

Cuando nuestro personaje estuvo atado como el Cristo de la columna, se planteó –como ya se había hecho otras veces– su traslado al frenopático provincial, en donde solían resolverse en aquella época –años sesenta del pasado siglo– las crisis de este calado, a base de duchas frías, descargas eléctricas, jarabe de palo, y otros procedimientos tan científicos como los descritos.

Para tal cometido, se contrató al único taxista del municipio que accedió a realizarlo, pues los demás se excusaron, alegando haber sufrido daños varios en sus vehículos, en ocasiones anteriores, a resultas del carácter agresivo de nues-

tro personaje. Una vez conseguido el transporte, y para una mayor seguridad, se decidió que la custodia, fuese ejercida por los dos nuevos agentes del orden del municipio.

El viaje fue bien, y a los pocos minutos, Frasquito se había granjeado la confianza de los guindillas, que, al objeto de que pudiese fumar, (en aquella época no era aún delito hacerlo) le quitaron las esposas, yendo todos en amigable conciliábulo, hasta llegar a la capital.

Y fue aquí donde nuestro héroe, dejó notoria evidencia de sus dotes de chalán de cuento largo. Como el único veterano en visitar el manicomio era él mismo, y por ello conocía de memoria su funcionamiento, pretextando una necesidad fisiológica urgente, dejó a los guripas en el vestíbulo general, y se dirigió a un médico del centro al que aun no conocía.

–“Mire usted doctor –dijo en un tono que denotaba seguridad y confianza– vengo comisionado por el alcalde de Álora para custodiar hasta este establecimiento a dos locos peligrosos...–y haciendo una pausa, mientras bajaba la voz en tono de confidencialidad, continuó– están en el vestíbulo... Su manía es que se creen guardias, y nos hemos visto forzados a vestirles de uniforme, para poderlos traer engañados hasta aquí... son aquellos dos” –dijo mientras mostraba desde lejos a los confiados maderos– “Vayan con mucho cuidado –concluyó– porque suelen reaccionar de forma muy violenta”.

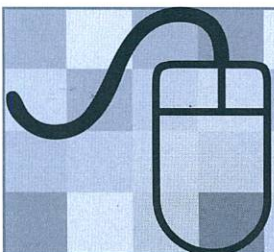
–“Descuide señor –le contestó el galeno, una vez creída a pies juntillas la historia– tenemos mucha experiencia en casos de esta naturaleza, deje el asunto absolutamente en nuestras manos...” y a una señal del médico, cuatro forzudos enfermeros –tan grandes como armarios roperos– cogieron casi en volandas a los desprevenidos agentes, y antes de que estos se dieran cuenta de lo que estaba pasando, se encontraron bajo llave, y con una camisa de fuerza puesta, no valiendo de nada sus protestas, de que allí se estaba cometiendo un grave error.

Nuestro hombre, sombrero ladeado y cigarrillo a lo Bogart, salió del manicomio, y ordenó al sorprendido taxista –sin que este osase contradecirle– que lo llevase a la plaza de toros, a cuya puerta le tuvo esperando, mientras veía la corrida de aquella tarde –cuya entrada hubo de pagarle el propio taxista– para regresar por último, al pueblo con él. Cuando se despidió del atemorizado conductor le dijo. –“Ahora vas al ayuntamiento, a que te paguen el viaje, y de paso, le dices de mi parte al sheriff, que él y yo, ya nos veremos las caras”.

Durante los siguientes ocho días, y pese a estar en pleno verano, el jefe de los municipales, permaneció sin salir de casa, aquejado de un fuerte enfriamiento.

De su dolencia no se curó, hasta dar comienzo la feria de ganado del vecino pueblo de Carratraca, a la que Frasquito marchó para seguir –tranquilamente– con sus “chalanerías” y tratos.

J.M.HIDALGO

Envían's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

La semàntica publicitària

Cent anys després de la publicació -l'any 1500- de l'obra "La Celestina", de Fernando de Rojas, la llengua castellana absorbeix un nou vocable: "celestinesco". I és que la Celestina -asseptitzada i ja en abstracte- no està solament a les empinades pendents i als carrerons estrets i tortuosos que a Toledo condueixen cap al riu Tajo; és molt més que una llenguallarga de mil oficis que coneix remeis sense fi i afaits per a tothom. *La Celestina*, en veritat, és sempre el 'tercer en discòrdia' (de la tragicomèdia medieval però igualment de la vida real, de la vida d'avui mateix), expectant a l'aguait per a introduir-se a casa nostra; ho fa gairebé clandestinament. No obstant, la violació de la intimitat és sibil·lina i aduladora, la seva mercaderia és amb rapidesa pastura del nostre desig, la nostra ambició o tal vegada, la nostra necessitat. El mètode era l'habilitat, la persuasió, la solució a tot allò que ens fos necessari i útil, plaent i gloriós. Al final, la Celestina, personatge de tragicomèdia, va conduir a la ruïna i a la mort a aquells que confiaren en ella, si bé tampoc ella es deslliurà dels seus paranys i va acabar traïnt-se a si mateixa: *sense escrúpols i embaucadora, certa semàntica publicitària d'avui en dia se 'ns apareix "celestinesca", ... o potser maquiavèlica??*

En ambdós supostos, la finalitat és la mateixa: si cal, astúcia i perfídia sense límits en els mitjans per tal d'assolir l'objectiu marcat. I aquesta simfonia (que acaba essent panfletària en solucions, immediates per a tot i per a tothom) té la base en els mediàtics mitjans de comunicació actuals. Perquè tot i resultar ser una postura idealista, està clar que el simbolisme del lleguatge condiciona el pensament i el comportament humans. El nostre comportament inconscient i intuitiu facilita que ens "manipulin" només amb el llenguatge, amb les idees iteratives, la propaganda i la direcció de la informació; així doncs, el nostre comportament està condicionat pel que anomenaríem una "teràpèutica pedagògica" de la paraula.

Ens deixem temptar pels polítics i per les grans marques comercials. No hem d'oblidar, emperò, que tant uns com els altres tenen darrera un regiment d'assessors d'imatge i de màrketing que estan permanentment actualitzant dades per tal de millorar registres en les enquestes i/o les vendes.

És veritat que tenim dret a deixar-nos temptar i a caure en la temptació. Però el que no podem fer és decidir sense reflexionar. Molt permanent és el martelleig que la televisió -

sobretot- ens fa caure al damunt sobre multitud de resolucions immediates a tots els postres problemes: duros a quatre pessetes ?? ... resurrecció de la Celestina??... projecció de Maquiavelo??... o no separem bé el gra de la palla??

Hem de confesar que la publicitat ens atrau; i si està ben plantejada, encara més; i si el cartell anunciador d'un esdeveniment o d'un local o d'una exposició ens el pintés (espontani en el traç, expressiu en el moviment, lineal i sintètic en l'estil) Toulouse-Lautrec, millor que millor. I de vegades, aquest esperit consumista (disfressat d'anhel artístics o sociològics) ens fa agafar el que en diuen "síndrome de barra lliure". No obstant, pocs serveis queden ja amb 'barra lliure'; i no és que no estem convençuts d'aquesta evidència, sinó que més aviat el que ens cal és convertir en evidències les nostres conviccions, les profundes o les adquirides.

La impregnació -subliminal si es vol- a que ens sotmeten els mitjans de comunicació mediàtics, especialment la televisió, és d'un grau molt elevat. Podem arribar a tenir la il·lusió que quan en una cadena de televisió passen anuncis, fent 'zapping' ho arreglem tot... Podem fins i tot tenir la il·lusió de gaudir d'una bona pel·lícula projectada "sense interrupcions" ... De tota manera, però, malgrat aquest bon estat d'ànim o de consciència, a cada moment ens estan venent quelcom.

Fa poc vaig llegir que la TV digital permetrà a l'espectador vorejar o defugir les pauses publicitàries (quan s'estiguin projectant sèries o pel·lícules) mitjançant el control del comandament a distància. Les productores ja ho veuen venir i atacaran aquest presumible dèficit contactant amb les "marques" i fent que entorns, actors i actrius "exhibeixin" productes d'una forma encuberta, solapada, tàcita però en qualsevol cas, copsable per l'espectador d'una manera palpable, per tal de fixar el seu ànim consumista.

L'única cosa que hem de demanar és que no ens enganyin massa; millor dit, que només ens enganyin en el terme just que permeti a tots menjar i coure. No pot ser que unes olles siguin immenses i unes altres -justament les dels consumidors- tinguin cada dia menys tall i més aigua (si és que no hi ha restriccions, està clar).

VICENÇ TIERRA

Desde el Perú

Cómo prolongar la vida

Muchas personas me preguntan cuál es el secreto de la salud pasados los 80 años de vida.

No hay ningún secreto, basta respetar las leyes biológicas de nuestro cuerpo.

El alma vive dentro de este cuerpo, y el inmortal escritor francés Victor Hugo nos dice que «el cuerpo humano no es más que una apariencia que esconde la realidad de nuestra alma».

En una palabra, la salud es el resultado armonioso de la relación cuerpo-alma.

El mundo exterior penetra en nuestra alma a través de los sentidos y, a través de los sentidos se expresa el alma. Es tan íntima la relación cuerpo-alma que juntos gozan, sufren y mueren.

Son factores que favorecen la vida y la prolongan, la alimentación adecuada, el sueño normal, las risas, las buenas amista-

des, la ocupación, las aficiones, la religión, el amor a la naturaleza, la buena música, la lectura y el mirar el lado positivo de la vida.

Acorta la vida y alteran la salud cuando desatendemos nuestras necesidades biológicas.

La mayor parte de las enfermedades psíquicas (alma) y físicas (cuerpo) son producto de emociones (alma) como el miedo, el pesimismo, la preocupación, la angustia.

Por otra parte, acorta la vida llevar una vida acelerada y hacer mal uso de las fuentes naturales de la vida como son el sol, el aire y el agua.

En síntesis, en términos generales, prolongan la vida el autoestima, la alegría, la vida social bien llevada, la continencia, el trabajo y el sueño.

JAUME ESTRUCH

Entrevista amb Rosa Ribas, escriptora pratenca

“L'art no ha estat mai innocent”

AGUS MORALES / El pintor de Flandes (Rocaeditorial), una novel·la històrica d'intriga i poder, és la primera obra publicada per Rosa Ribas (El Prat, 1963). Doctora en Filologia hispànica, Ribas viu a Frankfurt (Alemanya) des de fa catorze anys. Ha traduït autors en llengua alemanya al català i al castellà, i actualment té una càtedra a la Universitat de Heilbronn, on dóna classes d'espanyol com a llengua especialitzada per a economistes.

—En realitat aquesta és la seva segona novel·la...

—Sí, és la segona que he escrit, però la primera publicada. La primera era una novel·la policíaca on treballava la història d'un professor convidat a una universitat alemanya i que comet un assassinat. Ara n'estic escrivint una altra d'un personatge que sortia en aquella novel·la. És una comissària de pare alemany i mare gallega, filla d'emigrants de l'època dels 60 i els 70, treballadors de l'Opel a Alemanya.

—El pintor de Flandes va ser idea del seu sogre, Kurt Reichenberger.

—Ell estava investigant el quadre *La degollació de San Juan Bautista*, que és al Prado. Va ser ell qui va cridar l'atenció sobre les moltes coses d'aquest quadre que no encaixen. Aquest quadre està cridant: “Observa'm millor! Aquí hi ha molt de misteri”. Hi ha molts elements al·legòrics. Per exemple, al quadre en primer pla hi ha una taula coberta i hi ha un home que està aixecant el mantell, des del darrera. Nosaltres com a espectadors podem veure el que hi ha a sota, però tota la gent que està dins el quadre no ho veu. El meu sogre va desenvolupar tota una teoria d'intriga política, que a mi em va semblar molt atractiva. És una història que té molta força: hi juga la política, l'ambició, personatges molt carismàtics. Vaig canviar coses de la seva

L'escriptora, durant l'entrevista a la Biblioteca Popular Antoni Martín.

“Quan la gent no sabia llegir, tota la informació venia visualment. S'ha fet servir molt la pintura per transmetre missatges polítics”

teoria per adaptar-les més a la història que jo volia explicar.

—Es mesclen personatges de ficció i reals.

—Sí. La idea era agafar personatges reals perquè el lector es trobi dins d'una època i perso-

natges de ficció que mouen la història en el sentit que m'interessava, com per exemple el pintor de Flandes, que és un personatge completament fictici. Ell es considera fill de Rubens, i és germà d'Anton Van Dyck... És un pintor anònim, li ve un encàrrec del conde de Villamediana i se'n va a la cort més poderosa de l'època, la de Madrid. No sap que serà instrument d'una intriga del conde de Villamediana.

—Finalment s'adona del que està passant?

—Madrid és un laberint, és molt perillós, però poc a poc va coneixent la cort madrilenya i arriba un moment en què ell capta el que està fent, entén el sentit d'aquesta pintura. Paul van Dyck [el protagonista] no

pot escapar-se, està controlat constantment. El que anem seguint en la novel·la és com ell cada vegada sap més. El conde de Villamediana vol arribar a la posició del conde-duque de Olivares. El quadre és un instrument. Trobem aquí una oposició entre dos formes d'entendre el poder: l'un basat en el poder militar [conde-duque de Olivares] i un altre més modern [conde de Villamediana], que creu que qui té la informació és qui té el poder.

—La imbricació entre art i política...

—L'art era un instrument polític. Quan la gent no sabia llegir, tota la informació venia visualment. S'ha fet servir molt la pintura per transmetre missatges polítics. L'art no ha estat mai innocent.

—I ara?

—Tampoc. Hi ha una part de l'art avui que s'ha allunyat molt de la sensibilitat de la gent.

—De quines traduccions se sent més satisfeta?

—*Perdut*, de Hans-Ulrich Treichel (Proa), una traducció que vaig fer amb una amiga. Traduíem paral·lelament i ens ajuntàvem per trobar la traducció comuna, que ben sovint no era ni la meva ni la seva. Era un llibre molt obsessiu. És la història d'uns pares que van perdre un fill quan fugien de l'Alemanya de l'Est. El protagonista és un nano que va néixer després, a l'Alemanya occidental, i veu com els seus pares viuen obsessionats en trobar el fill perdut.

—Creu que *El Prat* és una ciutat vigorosa culturalment?

—Crec que sí, i cada vegada més. Hi ha moltes iniciatives, molts espais i moltes tendències diferents.

—Té algun escriptor pratenca predilecte?

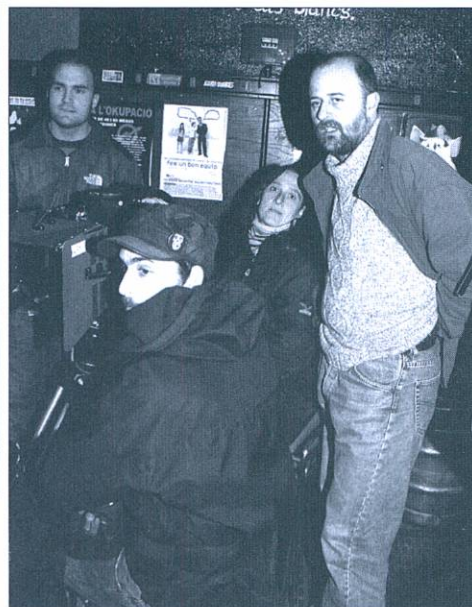
—El que he llegit són traduccions de Josep Costad'autors nord-americans. Són molt bones. ■

Joan Marimón ultima el seu llargmetratge "Pactar amb el gat"

M. MARTÍNEZ / La nissaga dels Marimón té corda per estona. El passat 7 de febrer en Joan Marimón va acabar el rodatge del film "Pactar amb el gat", que compta amb una bona representació pratenca. El guió ha portat una feina de tres anys, i ha estat en aquest darrer últim any i mig quan el projecte ha agafat per fi volada pròpia, intensament des del mes de novembre passat, quan va començar el rodatge d'aquest llargmetratge. El mateix director descriu la història com a naïf, ja que intenta endinsar-se en el cap d'aquella persona enamorada, que tot i no ser corresposta, crea un món ric d'emocions. L'argument gira entorn de l'amor que sent un noi vinculat al moviment okupa per una noia, que paral·lelament també està enamorada del seu oncle. Entorn d'aquest cercle sentimental, Joan Marimón també ha volgut reflexar la vida d'artistes, okupes, pintors i cantants, en aquest cas, del barri de Gràcia, principal escenari d'aquest film i des d'on s'ha rodat en quasi trenta terrats d'aquest popular barri barceloní. Els carrers de Badalona tam-

A la foto superior, en Joan Marimón donant algunes instruccions als actors Alberto Jiménez i la Rose Avalón, durant les escenes que es van filmar al Kasal Okupa del Prat a la primera setmana de febrer.

bé surten reflexats en aquest treball cinematogràfic, encara que també El Prat va acollir el rodatge d'algunes escenes de la pel·lícula: durant cinc dies, les cameres d'en Joan Marimón van utilitzar el Kasal Okupa com a escenari, a més d'algunes localitzacions al carrer Ferran Puig.

"Pactar amb el gat", produït per Createl i la productora d'en Fermí Marimón, ha comptat amb la presència d'un grapat bons d'actors, entre les que des-

taquen la pratenca Rose Avalón, que protagonitza el seu primer llargmetratge, i que segons el propi director, serà tot un descobriment pel públic. També trobem al repartiment l'Alberto Jiménez, conegut, entre d'altres, pel seu paper a "El Bola" d'Achero Mañas; l'actor Pau Roca, cara coneguda pel seus papers actuals a la sèrie "Ventdelpla" i l'obra teatral "La Cabra o Qui és Silvia?"; a més dels coneguts intèrprets Edu Soto i Vicky Peña.

El film també compta amb la participació a la banda sonora de la cantautora pratenca Mercedes Pérez, Merche, que posa veu i música a quatre cançons del llargmetratge.

Tot i que encara falten per gravar alguns exteriors, en Joan Marimón ja es troba ficat en el procés de muntatge que durarà segurament fins després de l'estiu, mentre treballa també en trobar una bona distribuïdora per aquest "Pactar amb el gat". ■

Èxit de la presentació del llibre «L'altra resistència», d'en Pere Baltà

DELTA / Amb la Sala Verdguer de l'Ateneu Barcelonès totalment plena, la satisfacció de l'escriptor pratenca Pere Baltà era total. És presentava el seu darrer llibre, «L'altra resistència. L'associacionisme cultural català i la lluita per les llibertats democràtiques», que significa la culminació d'un treball de diversos anys lligat a la revista «Som», i que ara finalment ha vist la llum en aquest llibre de referència pel coneixement profund del teixit associatiu català.

Molts dels protagonistes de les quaranta entrevistes que conformen el llibre, entre els que troben els pratenca Fermí Marimón i Teófilo Domínguez, es donaren cita el passat 2 d'abril a l'Ateneu Barcelonès. L'autor pratenca estigué acompanyat a la taula per Antoni Carné, president de la Federació de Cors de

A la foto superior, en Pere Baltà firmant exemplars del seu llibre, davant d'en Josep Maria Busquets (esquerra), ex gerent del Liceu i del Teatre Nacional; i en Josep Mut, director de la Banda Municipal de Barcelona. A la dreta, l'autor dirigint-se al nombrós públic que hi assistí a la presentació.

Clavé; Joaquim Ferrer, historiadur i ex Conseller de Cultura; i en Antoni Anguela. Tots van destacar la importància d'un llibre d'aquestes característiques per recordar que la cultura ha estat i és una activitat crucial quan defensa continguts bàsics per a la vida d'un poble. Antoni Carné recordà encertadament el precepte «instruiu-vos i sereu lliures, associeu-vos i sereu forts, estimeu-vos i sereu feliços», frase que recorre l'esperit de les quaranta experiències personals recollides al llibre.

«L'altra resistència» no només recull les experiències i reflexions dels protagonistes d'aquest moviment associatiu en a lluita per les llibertats democràtiques, sinó que també queden palesos els coneixements del propi autor d'una realitat cultural tan arrelada com poc coneguda i estudiada. ■

¡Pibes, sois unos maestros!

Meli Tango Quintet obre el cicle "Clàssics al Prat"

MARIANO MARTÍNEZ / De les moltes veritats que va plasmar literàriament l'escriptor argentí Ernesto Sábato, ens quedem amb aquesta: "*Els autors del tango fan metafísica sense saber-ho*". Aquesta mateixa sensació van tenir molts dels que, el 5 de febrer al teatre Modern, van veure en acció el grup Meli Tango Quintet. Els músics que componen aquesta formació van fer un extraordinari exercici de virtuosisme al servei de l'emoció difícil de trobar en un panorama musical ple de productes ambigus i buits.

La seva proposta parteix del tango i troba punts de contacte amb la música clàssica i el jazz. Una de les virtuts del concert que van oferir, organitzat per la Unió Filharmònica del Prat, va ser l'excel·lent equilibri entre temes més propers a l'ortodòxia *tanguera* i d'altres propostes musicals més contemporànies on la improvisació té un paper fonamental. I que millor compositor que Astor Piazzolla per encarnar aquest darrer camí: "Invierno porteño", "Buenos Aires hora cero" o "Libertango", van ser recreats pel quintet tot recordant-nos que Piazzolla segueix sent un dels grans genis de

la música contemporània, capaç d'aconseguir amb els seus arranjaments que un petit grup de músics omplin amb les seves melodies l'espai d'una orquestra.

El concert, dividit en dues parts, va comptar amb la presència de la cantant Maite Caparrós, que va apropar al públic tangos ja clàssics de Carlos Gardel com "Volver" o "El día que me quieras". La seva veu fou potent i propera, encara que potser no va saber trobar una escala de matisos més àmplia que acabés d'arrodonir cançons que ja formen part de la nostra memòria emocional. La segona part va ser la més rodona, amb uns músics d'un virtuosisme sorprenent: des del baix Tony Cubedo, el piano de Tensy Krysmant, o el violoncel d'Iván Pérez, tots van brillar amb llum pròpia, però destacat paper van tenir el concertino Manel Porta, càlid i màgic, i el bandoneó d'Enrique Telleria, tot força, tècnica i emoció d'un músic savi que sap acariciar amb mestratge aquest instrument construït de matèria melangiosa, de memòria col·lectiva que Jorge Luis Borges va definir un cop: "*Sin calles ni atardeceres de Buenos Aires no puede escribirse un tango*". ■

Miquel endins (Homenatge III a Miquel Martí i Pol)

Ó. S. / Un buen amigo del Delta me hace el siguiente encargo: "¿Por qué no escribes una reseña del *homenatge* a Miquel del pasado 12 de febrero en el Kaddish? Puede ser interesante el punto de vista de uno de los participantes...". Respuesta: "Sí, lo hago. Es un honor".

Pienso un titular (¡lo tengo!): *Miquel endins*. Mi amigo es un tipo ocurrente, certero. Porque lo que hicimos el otro día en el Teatre Kaddish fue precisamente eso, *cargarnos* metafóricamente la cuarta pared, la que separa al público de los actores. Porque la emoción y el sentimiento con que Ceci Rafols planteó el homenaje al *poeta del poble* (¡y ya van tres!, ¡y que siga!) fue tan sencillo

como, eso, que todos éramos el pueblo junto al poeta, no importaba quién leyera, leíamos todos juntos; íntimamente todos estábamos ahí para agradecer a Martí i Pol su legado poético; un hombre al que se le rompió el cuerpo, seguramente, por exceso de humanidad.

Por cierto, compañeras y compañeros – público o actrices y actores –, fue un placer compartirlo. Gràcies per fer-ho possible, Miquel!

Estaría demás decir que Lara Palma, con su coreografía; Sara Oriol, con su canción; y "Cercle Oberi", con su aportación... hicieron aun más emotivo y próximo este sentido recital. Así que no lo diré. Fins aviat! . ■

Pere Noguera en El Prat

ÓSCAR SOLSONA / Exacto. Ese es el titular. Uno de los grandes en nuestro pueblo. Un gran honor. Una oportunidad. Escribí un poema, a continuación un extracto...

(...)
*una excavadora nos tiende su trompa
 delicadamente como yo besé una vez //
 barro / fango // superficie medular /
 el reflejo
 de la luna en una bandeja / acto
 reflejo
 (...)*

Los hombres cubrimos con artificialidad lo que es natural (cubrimos la tierra con asfalto). Pere Noguera (La Bisbal d'Empordà, 1941) nos devuelve a la autenticidad con natural sencillez (cubre con tierra el asfalto, por así decir). Siempre joven, siempre sabio, con un discurso artístico nada grandilocuente; se fija en el modo de obrar de la natura, e, interpretándola, nos la planta en la cara: a ver si de una puñetera vez somos capaces de darnos cuenta de cómo hacer las cosas bien. Sin ruido nos atruena. Sin aspavientos nos denuncia. Él va haciendo su obra como va haciéndose el monte Gurugú. ¡Ojo!, Pere no multa, aquí sólo yo voy con el cuadernito. No soy sabio, *yo me empapelo*.

Va a ser una mala reseña ésta. Porque, de las tres veces que he visto *Servei educatiu*, las tres me he clavado a la instalación "*Plats i culleres*", en la sala de en medio. ¡Eso sí que es un poema vivo!. Y como que me quedé sin palabras, va a ser vana la interpretación que pudiera trasladar aquí. Me quedo en blanco, con los pies en el barro, con el alma embarrada... nada puede gustarme más. Así que si quieres saber algo de Noguera y de lo que nos trajo a El Prat, vas a tener que mover el culo y visitar Torre Muntadas. Porque soy un boquiabierto.

Tengo tierra en los ojos, afortunadamente. No atino al teclado. Cegado, acabo esta reseña invitando a todos a ver la forma y el fondo de las cosas. *¡Qué más puedo decir, Pere! ¡Y encima nos regalas una obra hecha aquí!* . ■

Pere Noguera. Servei educatiu (llegir i fer llegir...). Torre Muntadas. Sala d'art Josep Bages. Del 20 de gener al 26 de febrer de 2006.

Doble proposta artística a la Torre Balcells

Inaugurades les exposicions dels pintors locals Francisco Celaya i Jordi Machordom

DELTA / Fins al proper 4 de març, les sales d'exposicions de la Torre Balcells acolliran les exposicions de dos autors locals, en Jordi Machordom i en Francisco Celaya, cadascun amb una proposta pictòrica personal. S'ha de destacar que a l'inauguració, realitzada el passat 9 de febrer, hi hagué una assistència nombrosa de públic

Les exposicions signifiquen una oportunitat per unir dues generacions que comparteixen una inquietut artística vinculada amb la pintura. Tant «Els paisatges clàssics» d'en Celaya com «Silenci», d'en Machordom, tenen un punt en comú: el paisatge com a protagonista, però vist des d'uns punts de vista i una sensibilitat pròpia de cada artista. ■

A l'esquerra, en Francisco Celaya, amb una de les seves obres. A la dreta, en Jordi Machordom, al costat d'un dels paisatges que protagonitzen els seus quadres.

Visca la música! (però tornem-m'ho a repensar)

10 de febrer. Divendres vespre. Agenda cultural en mà. Centre Cívic Sant Jordi Ribera Baixa: Concert d'en Rodrigo Toro, músic xilè que recorda a grans cantautors. La Capsa: Ass Trio + Laia Cagigal, soul jazz de qualitat. La nit pintada bé. Primera cita. 21:00 h. Música a la cafeteria! del C.C. Sant Jordi Ribera Baixa. Xilens i pratencs units "¡Hasta la victoria, siempre!". Primers acords, primers records. En Rodrigo Toro, una cadira i la seva guitarra. Les cançons que protagonitzaren la clandestinitat d'una llarga dictadura. Silvio Rodríguez: "Te doy una canción". La veu d'en Rodrigo s'emociona. Cantautors que són un símbol de la lluita per la llibertat comencen a treure el cap per la gola d'aquest intèrpret xilè. Víctor Jara. "Plegaria a un llaurador": "Levántate y mirate las manos / para crecer estrechala a tu hermano. / Juntos iremos unidos en la sangre / hoy es el tiempo / que puede ser mañana". Melangia en positiu. Estem a Santiago de Xile, a les concentracions durant la darrera època de la dictadura. Més poetes: Víctor Heredia, Pablo Milanés, Sol y Lluvia. Emocionant viatge pagat per la veu d'en Rodrigo. Hora d'arribada: 22:25h.

Segona cita: Ass Trio. Arribem a La Capsa. No hi ha molt ambient. 22:40 h.:

cap anima a la sala de concerts. Una cervesa i esperem. Minuts després s'anima una mica. Les primeres notes d'aquest grup em transmeten vibracions d'alt voltatge. Repasso els currículums dels Ass Trio: tots venen del jazz (ja sé perquè sonen tant bé) i han tocat en algunes de les millors sales de jazz del país. La seva proposta és ballable. Jazz, soul, funk, tocs brasilers. Segona cançó i apareix la cantant Laia Cagigal. Els astres s'han posat d'acord. *In crescendo*. No parem de moure el cos. Uns arranjaments de qualitat. Una veu plena de textures i força. Versió de "Billie Jean", de Michael Jackson. Apoteosi. Continuem ballant. Somriem per les bones cançons i els bons músics. Frank Sinatra passant pel filtre del grup. Entre cançó i cançó, atac esquizofrènic: una veu em contagia la felicitat per una nit plena de bons músics; l'altra s'indigna de la poca assistència de públic a un concert de tanta qualitat com la dels Ass Trio. Quan acaba, amb uns amics arreglem el món. La culpa? Programadors, managers, públic... Una mica de tot i més. Tornem-m'ho a repensar, però no fem ganes de fer servir certs tics

La veu d'en Rodrigo Toro, un xilè cada dia més pratenc.

autoritaris a nivell cultural. Dictadura dels *culturetes*. Tampoc ens posarem així. La resposta: educació. Bàsic. 2:00 h. Aprofito a revisar l'última escena d'"El gran dictador" a casa.

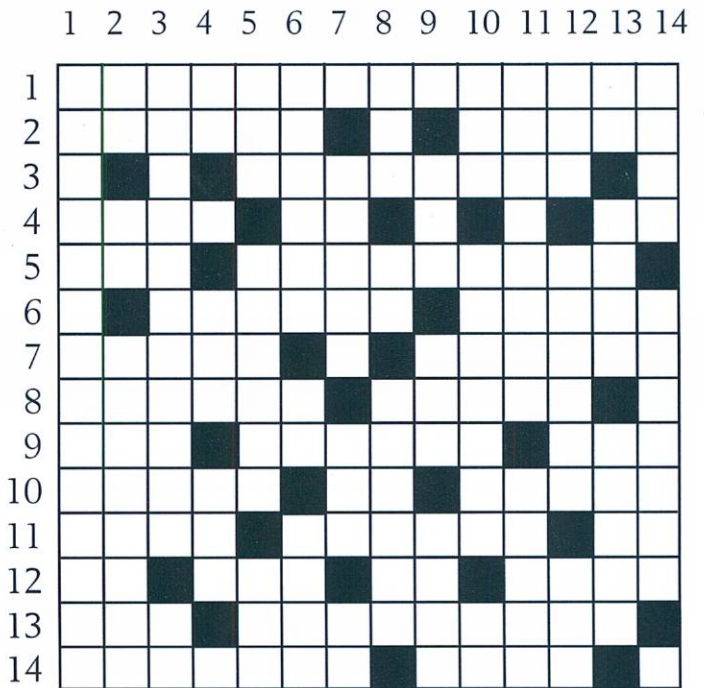
MARIANO MARTÍNEZ

Pratigrama nº 28, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horizontals: 1. De manera successiva. - 2. Emocionant, i amb motiu. Est. Habitants de l'antiga Dàcia. - 3. Pàrquing. La fi del món. *Nom de pila dels botiguers (pare i fill) d'un comerç de queviures que ja és història al c. Ferran Puig.* Així comença l'Anna. - 4. Quelcom de barruer dins la Toscana. Tàntal. Un romà. Vocal urdú. Au. - 5. Untet petit. Entraran en una federació. - 6. Així acaba l'Anna. *Companyia aèria que té un avió batejat amb el nom «Delta del Llobregat».* Un grup d'ovelles, que cada vegada costa més de veure pasturant pels nostres camps. - 7. Del revés, batego sense oxigen. Oxigen. Endreci l'habitació. - 8. Nom masculí català, típic de rei britànic. Calze llegendari que recollí la sang de Crist. Entrant a Roma, s'acaba l'amor. - 9. Nus a l'inici del nucli. *Hortalissa dels nostres camps (pot ser de classe romana, iceberg o trocadero).* Associació Catalana d'Astronautes. - 10. Aspres i picants. No ho és tot el que lluu. ... Rouge, capital de Louisiana, a la riba del Mississipi. - 11. Peix semblant al moll, més pla i més rar. Narcotitzar. Tercera nota musical. - 12. Noranta-nou romans. Narcòtic vocàlic. Sodi. Agressió. - 13. Escola d'Idiomes Moderns. *Cognom de l'autor del llibre «Poemes de festa major» i lletrista de la nostra sardana de Festa Major, que dona nom a una històrica botiga de queviures del c. Ferran Puig.* - 14. Relatiu a la societat. Coure típic en l'antic parament de la cuina. Cruïlla.

Verticals: 1. Aquestes ja tenen setanta anys. - 2. Entrem a Ùmbria. A quin lloc? Ensenyament. - 3. *La plaça més constitucional del poble.* Mil cent romans. - 4. Els límits de Cunit (Baix Penedès). Cent romans. Baixllobregatins Amants de l'Arpa. Doctora. Un romà. - 5. Escola Internacional de Futurologia. *El Prat era conegut, per les seves epidèmies, com el poble de les ...* Femella juganera de l'oc. - 6. Jersei gruixut. Dona consonàntica. Escala graduada de la ràdio on apareixen les freqüències. - 7. Alliberem un dòlar de la presó. *El Prat ..., emissora municipal.* El múscul que ens manté vius. Sigles de la guàrdia personal de Hitler. - 8. Moneda del Japó. Esquerra Alternativa. *Carrer provincial pratenc que comença al c. Ribes de Freser i acaba a la plaça més constitucional.* - 9. Cinc romans. ... Europa, companyia aèria espanyola. Resa. Fam. - 10. Sigles de l'àcid dels nostres gens. Arrima. Metall

precios groc. - 11. Aquesta ja ha madurat. Del revés, dona garropa. - 12. Repetició d'un so. Endolcit com la mel. Repetit, comunicació per tambors. - 13. Niquel. El bíblic iniciador de l'autosatisfacció sexual. *Can ..., masia pratenca, actual seu del Parc Agrari del Baix Llobregat.* - 14. Emperador rus. Despòtic. Incògnita.

Solucions al Pratigrama núm. 28

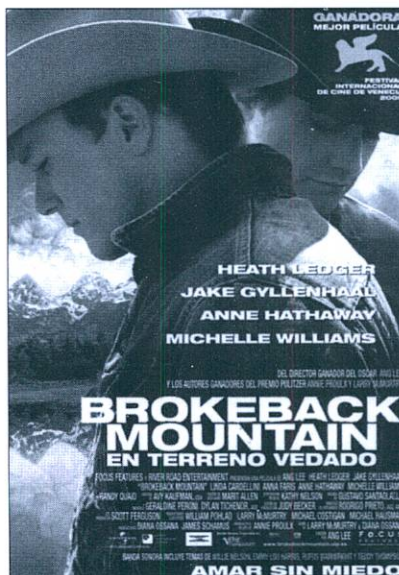
Horizontals: 1. Successivament. - 2. Emotiu. E. Dactis. - 3. P. N. Ibrera. Kamata. - 7. getab. O. Ordeni. - 8. Eduard. Greal. R. - 9. Nuc. Enciam. ACA. - 10. Àcids. Or. Baton. - 11. Raor. Drogar. Mi. - 12. IC. AOL. Na. Atac. - 13. EIM. Casanova. - 14. Socials. Aram. X. **Verticals:** 1. Septuagenàries. - 2. Um. On. Educació. - 3. Constitu. - 4. Ct. C. BAA. Dra. I. - 5. EIF. Febres. Oca. - 6. S. Ueter. Dra. Dial. - 7. S. Ràdio. Cor. SS. - 8. Ien. EA. Girona. - 9. V. Air. Ora. Gana. - 10. ADN. Aramba. Or. - 11. Madurada. arava. - 12. Eco. Amelat. Tam. - 13. Ni. Onan. Comas. - 14. Tzar. Tirànic. X.

QUÈ FAN AL CAPRI?

El amor homosexual, puesto a prueba en el oeste americano

El aclamado director Ang Lee dirige esta épica historia de amor americana, ganadora del León de Oro a la Mejor Pelicula en el último Festival de Venecia. El reencuentro después de cuatro años entre Ennis Del Mar y Jack Twist, la pareja protagonista, sirve para que los dos se den cuenta que no son tan felices como aparentan, y renace en ellos de nuevo el amor que creían enterrado en aquellos parajes americanos. Separados por la distancia y las convenciones sociales de la época, ahora lo único que puede mantenerles unidos es algo tan devastador como la más salvaje fuerza de la naturaleza...

Rodada en los inmensos y espectaculares paisajes de Tejas y Wyoming, la historia está basada en un relato de la escritora Annie Proulx, ganadora del Premio Pulitzer, y ha sido adaptada para la gran pantalla por los también ganadores de un Pulitzer, Larry McMurtry y Diana Ossana.

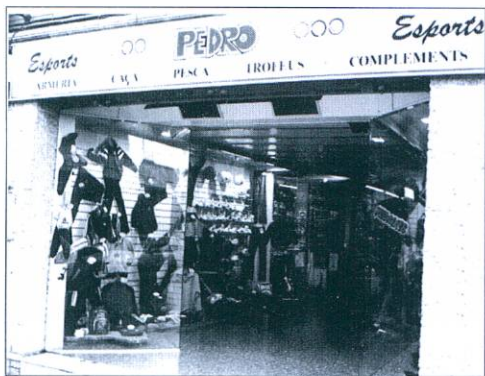

Programació

Dies 24, 25 i 26 febrer: «La Pantera Rosa». Pel·lícules per confirmar al mes de març: «Munich» • «Brokeback Mountain» • «Orgullo y prejuicio» • «La verdad oculta» • «Date movie».

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Mariano Grande Molero, Fernando Herraiz García, Rosa M. Mas-deu Gatell, Joan Porcet Gatell, Eliseo Pina Martorell, jaume Petit Busquets, Jaume Ribas Fernández, Joan Ubeda Ollé, Pedro Oroz Barón i Andrés Portillo Busquets. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'Oficina: Dilluns i dimecres, de 15.00 a 18.00 hores; Dimarts de 9.00 a 14.00 hores

Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

Pedro
ESPORTS

TEAM
MATCH

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

MD
mobliddecor
EXCLUSIVAS

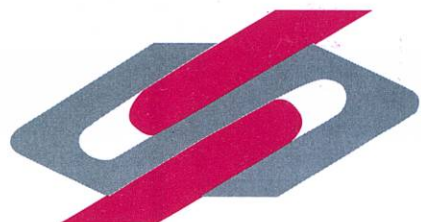
MOBLIDECOR símbolo de calidad y seriedad.
Pidanos información y compare. Le decoramos su hogar
con modelos exclusivos a medida

Castilla, 10 • Tel. 93 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

SM
studio mobel
DECORACION

Para la decoración de su hogar no dude en buscar el
servicio más profesional, lo tiene muy cerca de usted
Studio Mobel su garantía

Jaume Casanovas, 114-116 • Telf. 93 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

SUEPRAT
Subministraments elèctrics

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES
DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A
C./ Ribes de Fresser, 7
Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42
08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245   C./ Bisbe Perelló, 6
Telf. 93 451 59 52   Telf. 93 804 25 54
08011 Barcelona   08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castella, 38
08820 El Prat de Llobregat

► Fútbol • Tercera División

El Prat sigue en su línea

MANOLO GOL / Cuatro puntos más ha logrado el Prat en el último mes, que le sirven para acercarse un poco más al objetivo de la permanencia. Muy mal tendrían que ir las cosas en lo que queda de temporada para que los de Manolo Márquez no lograran su propósito, pues además los equipos de abajo no pueden reaccionar todos a la vez y eso favorece a los pratenses.

Se salvó un punto. Prat 2, Perelada 2

En principio un empate en casa puede parecer un mal resultado, pero si se tiene en cuenta como fue la evolución del partido ese punto puede saber a gloria. Eso fue lo que le pasó al Prat en su encuentro ante el Peralada, pues los gerundenses se adelantaron en el marcador en una desgraciada jugada para el Prat, pues fue Carlitos quien marcó en propia puerta al intentar despejar un balón centrado al área. En la segunda parte y con el 0-2 los blanquillos sacaron todo su orgullo que les permitió lograr el empate en el tramo final del choque con los goles de Gallego tras un centro de Rubio y de Alex Pérez al lanzar un penalty que además significó la expulsión de un defensa visitante. Antes había sido expulsado por doble amonestación otro jugador gerundense y el local Xavi Valls.

Se escapó el primer derbi. Castelldefels 2, Prat 1

De nada sirvió jugar una buena primera parte donde el Prat controló en todo momento al Castelldefels de Ferrán Manresa y Ángel Dolz y adelantarse en el marcador, pues tras el descanso todo el trabajo hecho se desmontó como una pirámide de naipes y se acabó perdiendo el partido. De nada valió que el joven Fermo jugara su mejor

El Cornellà se llevó una goleada del Sagnier

Muy mal tendrían que ir las cosas en el resto de temporada para que los de Manolo Márquez no cumplieren el objetivo de la permanencia

partido y sirviera en bandeja de plata el gol al exjugador amarillo Rubio y diera otra asistencia poco después que pudo significar el 0-2. En la reanudación el Castelldefels pasó a dominar, y primero un golazo de Guerrero, y luego uno de oportunista del recién entrado Jaco acabaron con la ilusión de los pota blava. Lo

mejor sin duda, la reaparición de Parralejo.

Primer triunfo del año. Prat 4, Cornellà 1

El derbi ante el Cornellà se preveía igualado, pero lo que nadie esperaba era que a los tres minutos ya ganara el Prat con un tanto de Alex Pérez en una salida muy buena de los locales. Poco a poco los de Márquez fueron perdiendo gas y a los 40 minutos el Cornellà lograba empatar. De nuevo sería Alex Pérez, el pichichi del equipo con 9 goles, quien ponía de nuevo el 2-1 poco antes del descanso. Un gol psicológico que tuvo aún más repercusión nada más comenzar la segunda parte cuando Jaime lograba el 3-1 con un gol olímpico, el primero que se consigue en el Municipal Sagnier desde su inauguración. Su saque de esquina fue tan perfecto que se coló en el segundo palo

tras hacer el balón un efecto interior por el que nada pudo hacer el portero. Palet redondeó la mañana con un cuarto gol en un partido en el que debutó Israel, la última incorporación.

Mal partido en la Bóbila. Gavà 1, Prat 0

El Gavà se quedó los tres puntos tras un partido bastante malo por ambos bandos y donde el Prat debió aprovechar alguna de las tres claras ocasiones que tuvo para haber logrado un punto, pues un único gol en la primera parte dio la victoria a los azulgrana. Jaime, en un mano a mano con el portero pudo abrir el marcador, pero su remate lo atajó el meta. Ya con el 1-0 una falta que lanzó Alex Pérez se estrelló en el travesaño en lo que pudo haber sido el empate. En la segunda parte el Prat tuvo la última ocasión ya en el tramo final en otro mano a mano de Comas con el meta, pero disparó alto. ■

► Fútbol • 2ª Regional. Grupo VIII

El Juventut Prat no pierde estela

LILLO / Mes extraño el que se ha vivido en el seno del Juventut Prat. Los últimos resultados no tan positivos como se esperaban han alterado los ánimos de la plantilla. A pesar de pinchar en el Estruch partidos teóricamente asequibles, los hombres de Rafa continúan asediando el primer puesto todavía en poder del Sant Joan d'Espí. Ante la Guardia y rival directo al ascenso los juventinos mostraron sus dos caras. Una primera mitad aburrida y con claras ocasiones a cargo de los visitantes hicieron temer lo peor. Primero el meta Johan y ya en la segunda mitad un espectacular tanto de bolea de Pablo Luque finiquitaron el último encuentro de la primera vuelta. Una semana más tarde

el Estruch volvió a ver la peor cara de los nuestros que a punto estuvo de costarle el encuentro. Se adelantó el Begues y tres minutos más tarde Lay de falta directa empataba el encuentro. A partir de aquí el Begues puso el autocar en el área cosa que desquició a algunos jugadores pratenses. En el último tramo del encuentro Félix, Robert, Elio y Salva fueron expulsados del encuentro lo que a punto estuvo de costarle muy caro a los pratenses. La visita al campo del último y prácticamente descendido Molins de Rey sirvió para evidenciar nuevamente las carencias del equipo azulado. Esta vez con extremos en el campo se vieron las mejores jugadas, lo que propició que Oscar Gómez a centro

de Talavera pusiera el partido de cara. Ya en la segunda mitad Salva sentenció de pena máxima. El 12 de febrero el Estruch y ante el Cervelló volvió a evidenciar el bache por el que atraviesa el conjunto de Rafa García. Pablo y Lay, que son los únicos jugadores que ven puerta con facilidad adelantaron a los juventinos. El 2-0 parecía sentenciar y posteriormente el 3-1 con gol de Salva de pena máxima a falta de 8' hacía presagiar un buen desenlace. Pero en los minutos «basura» el Cervello sacó la casta y remontaron un partido hasta empatarlo. A pesar de estos pinchazos la derrota del líder supone un mal menor y los juventinos continúan a estela del líder. ■

► Fútbol Sala

Mes clave para el Sporting Prat

LILLO / Comienzan a salirle los números al Sporting Prat y las tres últimas victorias le afianzan en el grupo de cabeza. El 2-1 ante el Bellsport, el 3-4 al Barceloneta y el 4-2 al escolles Pías ha provocado que el equipo de Joan Fontanals se sitúe líder provisional del grupo. El mister considera clave los próximos partido ya que sumar los partidos por victorias supondría que la tabla se rompiera y dejase a cuatro equipos que al final se disputarían las plazas de ascenso.

El Casa Alcalá, dispuesto a soñar

No hay límites. A falta de 3 puntos para la salvación el Casa Alcalá sigue con paso firme por lo alto de la tabla. La derrota por 9-4 en Esparraguera fue un espejismo ya que una semana más tarde el castelldefels pagó los platos rotos con un claro 5-2. En Balaguer los pupilos de Antonio Marchal demostraron el porqué de su situación. A falta de 20 segundos y perdiendo 4-3 primero Fran y luego Orti a 0,8 del final desataron la locura en el pabellón remontando hasta el 4-5. De esta manera el próximo objetivo de la entidad será asegurarse la presencia en los Campeonatos de Catalunya al que tienen acceso los cuatro primeros clasificados. ■

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

CARRER BARCELONA, 69

08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

► Fútbol Base

Segunda vuelta, segunda vida

JOSÉ DAVID MÚÑOZ / Finalizábamos la crónica del mes pasado acuciando la falta de gol que reinaba en el juvenil A de la Escola de Futbol Prat Blaugrana. Las tornas han cambiado para los pupilos de Pedro Dólera, que se han desquitado de la falta de acierto de cara a la portería contraria y respiran de forma más holgada en la liga Nacional.

Los de la Escola finalizaron la primera vuelta contra el San Gabriel a quien golearon por 3 goles a 1. Era el remate a una primera vuelta muy irregular para los pratenses. La victoria contra los de Sant Adrià aparecía como un balsámico y permitía afrontar con optimismo toda la segunda vuelta en la Liga Nacional.

El Granollers visitó el Estruch con la aureola de equipo siempre favorito para la zona alta, pero los escoleños ofrecieron un recital de juego orquestado por su medio centro Javi Lara. Los del Vallès Oriental acabaron encajando un severo 4 a 1, que sirvió para vengar la derrota de la primera vuelta. Dos golazos de Lara sirvieron para matar a un Granollers que se acomoda en la zona media. Una semana más tarde los blaugranas se desplazaron hasta Sabadell para enfrentarse al Mercantil. Aunque empezó ganando, la Escola no pudo hacer nada frente al empuje del rival y acabó perdiendo por 3 goles a 2 en el primer desplazamiento de la segunda vuelta.

La visita del Castelldefels al Estruch se saldó de forma favorable a los pratenses. Otra vez buen juego y buen posicionamiento sobre el terreno de juego frente a un rival que se había erigido como equipo revelación en Liga Nacional. En tan sólo dos minutos la Escola decantó el partido a su favor. La expulsión de López mermó la capacidad ofensiva pratense, pero Lara volvía a sentenciar con el tercer gol. En una de las Ligas Nacionales más igualadas de la historia, la Escola parece que empieza a asomar la cabeza.

Los de Pedro Dólera parece que empiezan a asomar la cabeza.

Las tornas han cambiado para los pupilos de Pedro Dólera, y respiran de forma más holgada en la liga Nacional

El Cadete del AE Prat en Preferente: Equipo revelación

Ya lo venían anunciando desde hacía varias semanas. Los chicos de Juanjo Raga se han convertido en la sensación del grupo 1 de la Preferente. Tras un inicio dudoso, los pratenses, en su estreno en la categoría, están

saldando su participación con un notable alto. Cerraron la primera vuelta con un empate en Tortosa a dos goles. La visita a Reus sirvió para ganar por la mínima al Barri de Santes Creus. El Terrassa se llevó un par de goles en su visita al Sagnier mientras que los de Raga poco pudieron hacer en su visita a Cambrils, donde perdieron por dos goles a 1.

Sigue en la zona media el Juvenil de Preferente del AE Prat. Una severa derrota en casa contra el Reus cortó la buena racha del conjunto, que todavía tiene un partido aplazado por causas del temporal que afectó el último fin de semana de enero. Volvieron a caer contra el Mercantil B y se reencontraron con la victoria al doblegar al Tàrraga. ■

Fútbol • Ivi, Álex y Gallego con Catalunya

Tres jugadores del Prat, Ivi, Alex Pérez y Gallego, fueron llamados por el Seleccionador Catalán Amateur para un partido amistoso de entrenamiento que disputó la Selección ante el Espanyol B el pasado miércoles día 8 y donde también participó con los periquitos el pratense Brian, que juega en el juvenil blanquiazul. Con anterioridad Ivi ya había ido convocado para el partido oficial de ida que Catalunya jugó contra Castilla La Mancha en la localidad de Sonseca, aunque no llegó a jugar.

Lolo se va al Poble Sec

El delantero pratense Manuel Navarro, conocido como Lolo llegó a un acuerdo con la directiva del Prat para que le diera la baja y fichar por el Poble Sec, equipo de Primera Catalana donde también están los pratenses Iván Fuentes, que sigue lesionado, y Arcos, que está haciendo una gran temporada con los blanquiazules. Recordamos que Lolo es el único jugador que se ha proclamado campeón de Liga con el Prat las dos últimas veces que lo ha sido el equipo, en la 97-98 de Preferente y la pasada campaña de Primera Catalana.

Víctor, Jaime y Rubio siempre juegan

Después de las 24 jornadas disputadas por el Prat sólo tres jugadores de la plantilla han jugado todos los partidos. Es el caso del meta Víctor y los delanteros Jaime y Rubio, con la diferencia de que el portero ha disputado todos los minutos de la liga (2.160) mientras que los otros dos han sido cambiados alguna vez o han salido desde el banquillo.

Israel ficha y Vates se lesiona

El Prat ha incorporado para el tramo final de la liga a Israel Soler, un media punta que la liga pasada jugó con el Santboià y anteriormente en el Marianao. La grave lesión de Raúl Vates en los ligamentos del tobillo que le va a tener parado unos tres meses y las continuas lesiones y sanciones que sufre el equipo han sido la causa de este alta.

**Perruqueria
LYDIA**

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

► Bàsquet • Lliga EBA

En cinquena velocitat

JUAN CARLOS CEBRIÁN / El CB Prat continua invicte en aquest 2006 i s'ha situat en primera posició del grup C de Lliga EBA, amb el Grupotel.com com a immediat perseguidor a una victòria, i amb el Gynea CB Granollers ja a dos. Cinc victòries consecutives (tres a casa davant Finques Olesa, River Andorra i CB Sant Josep; i dos a fora a Muro i Monzón) han donat al club de bàsquet pratenc un avantatge que hauria d'aguantar fins a final de temporada.

Després de guanyar a Olesa en el primer partit de 2006, El Prat es va desfer del River Andorra per 77-63 en un altre encontre jugat al Joan Busquets. El Prat va marxar de nou en el primer quart (21-12), però els andorrans van mostrar un gran esperit de lluita fins a l'últim minut i això va fer que el partit no es decidís fins a l'últim període. David Martínez, amb 17 punts, va agafar la responsabilitat ofensiva i va demostrar que actualment és un dels homes més determinants del CB Prat.

Una setmana més tard, arribaria la victòria més important fins ara dels pratencs, a la pista de l'aleshores colíder, el Grupotel.com Muro, per 73-81. El Prat deixava enrere així la gran revel·lació de la lliga i, a més, guanyava el bàsquet average davant els balears, doncs cal recordar que en el partit

El CB Prat ha sumat cinc victòries consecutives i ja és líder en solitari del grup C de Lliga EBA

d'anada ja va guanyar l'equip de Carles Duran.

Tot i els vuit punts de diferència, a falta de poc més d'un minut, el CB Prat només guanyava d'un, i va ser un triple estratosfèric del base David Martínez qui va acabar de posar el llaç a la victòria visitant. Pau Ribas, amb 18 punts, va ser el millor anotador del l'equip, amb Diego Araque i Txus Benito fent una important tasca dins la zona.

Remuntada espectacular davant Sant Josep

El CB Prat va acabar derrotant el CB Sant Josep, quart classificat, per 81-63, amb un marcador que no reflecteix com va ser l'encontre. Així, després d'un primer quart molt desencertat (5-14), els badalonins van assolir una màxima diferència al minut quinze de 19 punts (11-30), que va fer saltar totes les alarmes del Joan Busquets, i

que feia preveure perdre la imbatibilitat a casa, que ja dura més d'un any. No obstant, El Prat va reaccionar i ho va fer d'una manera fulminant, amb Pau Ribas com a principal referència ofensiva, amb 22 punts i 4 triples. El 32-13 de l'últim quart va fer, a més, que el CB Prat recuperés el bàsquet average amb els Sant Josep, doncs en el partit de la primera volta els de Dani Sempere havien guanyat de nou.

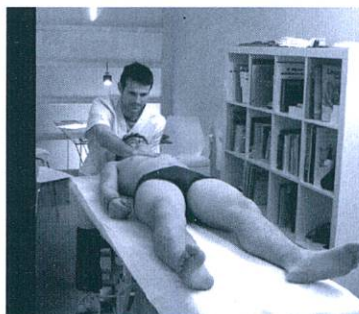
En l'últim encontre abans de tancar aquest article, els pota blava també van assolir un triomf vital a Monzón per 82-86. Els aragonesos, que van canviar d'entrenador fa un mes i ara estan dirigits pel català Jaume Roigés, tenen un equip amb noms molt importants, com ara els pivots Jordi Muñoz i Víctor Alemany, i van posar les coses molt difícils als pratencs. No obstant, l'equip de Carles Duran va demostrar la seva profunditat de banqueta i amb sis homes per sobre dels deu punts (David Martínez, Txus Benito, Carlos Larraz, Pau Ribas, Diego Araque i Henk Norel) van continuar en un lloc de privilegi a la classificació.

En les properes jornades, El Prat rebrà el Sant Pere Solmania i el Navàs, i viatjarà a Igualada i Esplugues, en quatre jornades que poden acabar de definir quina posició ocuparà l'equip a final de temporada. ■

GABINET d'OSTEOPATIA El Prat

Sergio Lucas Salas
Osteópata
C.O. MROE

Cita Prèvia
Tel. 93 370 76 21
Mòbil. 650 598 494

La osteopatia craneal puede tratar con éxito problemas tan complejos como las migrañas, vértigos posicionales, deformidades craneales por partos difíciles y alteraciones del sueño y cólicos en el bebé.

osteopatiaelprat@hotmail.com

Avda. Montserrat 108 - 1º 3ª - 08820 El Prat de Llobregat

► Atletisme

Carlos Rodríguez, doble campió de Catalunya infantil

DELTA / L'atleta infantil del Pratenc AA Carlos Rodríguez, s'ha proclamat doble Campió de Catalunya de Pista Coberta a les proves de 60 metres llisos (8.30) i 60 metres tanques (9.74), amb un nou rècord dels campionats en aquesta darrera prova.

Durant el passat mes de gener s'han disputat els Campionat de Catalunya de Pista Coberta a Vilafranca del Penedès, des de la categoria infantil fins a la dels veterans, amb un total de sis medalles pels atletes del Pratenc AA (2 d'or, 2 de plata i 2 de bronze).

El Campionat de Catalunya Infantil ha estat on s'han assolit els resultats més destacats, amb les dues medalles d'or de Carlos Rodríguez, una medalla de plata d'Aida Àngel en els 60 mll i dos atletes molt a prop de les medalles: Dacil Rodríguez (quarta en el salt d'alçada) i Carlos Martínez (cinquè en els 1000 m.ll). A la classificació per equips del campionat, els atletes del Pratenc AA es van classificar en quarta posició.

No menys important ha sigut la participació dels atletes del Pratenc AA en el Campionat de Catalunya Juvenil, amb la medalla de bronze de Juan Antonio Cifuentes en el llançament de pes, les quartes

Carlos Rodríguez doble Campió de Catalunya Infantil de Pista Coberta, a les proves de 60 metres llisos i tanques.

posicions d'Estel·la López en el salt amb perxa i Sara Gómez en el triple salt i les cinquenes posicions de José Naranjo en el salt d'alçada i d'Estel·la López en els 60 mll.

En el Campionat de Catalunya de Veterans, l'atleta i president del Pratenc AA, Jaume Vilà, va ser segon en el salt de llargada i tercer en el salt d'alçada. També cal destacar, les dues medalles de bronze guanyades per Javier Ramos, atleta local del FC Barcelona, a les proves dels 60 i 200 mll de la categoria júnior. Finalment, en el Campionat de la categoria promesa, Cristina Morales del Pratenc AA, va ser quarta en els 60 mll.

El diumenge 22 de gener, es va celebrar el Gran Premi de Marxa Ciutat de Viladecans, conjuntament amb el Campionat de Catalunya Juvenil, Júnior, Promesa i Absolut en Carretera. En aquest Campionat, l'atleta Raquel Juan del Pratenc AA, es va proclamar Sots Campiona de Catalunya de la Categoria Promesa a la prova dels 20 quilòmetres i la juvenil Cora Carrascosa es va classificar en cinquena posició en els 10 quilòmetres de la seva categoria. ■

Hoquei • El CH Prat baixa un lloc de classificació

Després de quatre jornades més, el CH Prat aconsegueix un empat (Molins de Rei) i dues derrotes (Sferic Terrassa i Mollet) més a la seva comte particular de la Segona Catalana d'Hoquei patins. Ara ocupa el catorzè lloc amb 8 punts.

Atletisme • El 5 de març el Ciutat del Prat de Marxa

La propera cita de la Marxa Atlètica, serà el diumenge 5 de març amb el 31 Gran Premi de Marxa Atlètica Ciutat del Prat, coincidint amb el Campionat de Catalunya en Carretera de les categories aleví, infantil, cadet i veterà.

Bàsquet • El CB Prat «B» també rutlla

El CB Prat «B» ha encadenat cinc victòries consecutives en les darreres cinc jornades (AB Esplugues «B», AD Torreforta «B», Collblanc «B», Casal Vilafranca i TGN Bàsquet) i ja és quart del grup 4 de 2a Catalana masculina amb un balanç de 12-6. L'equip pratenc, que ha incorporat el jove base Adrià Mesa (que jugava al Joventut quan era júnior de primer any), se situa així en llocs de promoció d'ascens, encara que a dues victòries del tercer, el CB Gavà, i a tres dels primers, el Riera i l'Almeda, ambdós de Cornellà.

El Bàsquet Prat Femení millora però no obté la primera victòria

El Total Petrochemicals Bàsquet Prat Femení ha millorat al grup 4 de 2a Catalana femenina però continua comptant els seus partits per derrotes (0-17) i, amb tota probabilitat, l'any vinent jugarà a 3a Catalana. L'AESC Ramon Llull, el Xamba «B», el Torredembarra i el Claret han estat els seus darrers rivals, tot i que cal destacar que contra els dos últims la derrota ha arribat per menys de deu punts.

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

► Natació

El Club Natació Prat tanca la lliga amb la millor actuació de la història

V.D. / La novena posició a la semifinal de la Lliga Catalana de Natació de l'equip absolut del Club Natació Prat ha significat un fet històric. Mai abans s'havia arribat a disputar una plaça per a la Final de la Lliga Catalana, la més forta de tot l'Estat. D'entre els 110 clubs de natació donats d'alta a la Federació Catalana de Natació, el club pratenc ha assolit la quinzena posició final; una fita difícil d'imaginar dos anys enrere, quan el tancament de la piscina Fondo d'En Peixo va fer trontollar el Club Natació Prat, posant-lo en una situació límit, propera a la seva dissolució. Han estat dos anys de dur treball per a la Junta, l'equip tècnic i els nedadors que han acabat donant els seus fruits.

Els dies 20 i 21 de gener, la piscina del Complex Esportiu Sagnier, va tornar a ser testimoni d'una competició a dues jornades del més alt nivell. Més de 200 nedadors de 10 clubs de primer nivell, amb diversos internacionals, fins i tot algun olímpic (com la Laura Roca del CN Terrassa), van permetre al públic assistent gaudir d'alguns dels millors nedadors catalans del moment. Només hi van faltar els sis millors clubs de l'any passat que tenien el passi directe a la Final.

D'entre els deu equips de la semifinal, sis d'ells es classificaven. Valorant el nivell de les marques assolides, es pot afirmar que aquesta ha estat la semifinal més cara dels darrers anys. Amb el nivell mostrat pel club pratenc, la seva classificació per a la final en algun dels anys anteriors hagués estat un fet. Però enguany les coses van ser molt més difícils.

Ja des de bon començament va quedar ben clar quins eren els clubs amb opcions i qui no. El Natació Barcelona i el Terrassa, es distancien amb comoditat, junt amb el Granollers en tercer lloc. Darrera, el Premià el sorprenent Cornellà, que des de fa

Equip absolut de natació del C.N. Prat amb la nova equipació estrenada a la semifinal, a la piscina del CEM Sagnier, escenari de la Semifinal.

un parell d'anys ha arribat també a un nivell molt alt, lluitaven per la quarta i cinquena posició. Després, un tercer grup entre el que es va situar el C.N. Prat, barallant-se per la sisena posició que com s'ha dit, donava accés a la somiada final. Tancant el grup, el C.N. Lleida perdia totes opcions ja a la primera jornada. Durant aquesta primera jornada de dissabte-tarda, els pratencs varen arribar a ocupar la sisena posició durant nombrosos moments gràcies, principalment, al poderós equip masculí que s'ha format per aquesta temporada, el qual va assolir la cinquena posició parcial final. Tot i així, les diferències varen ser sempre mínimes.

La matinal de diumenge va resultar una mica més fluixa pels interessos locals, i prova rere prova, el somni s'esvaïa. No gens menys, el setè, vuitè i novè clubs finals varen tenir puntuacions finals molt properes: 668, 654 i 633 punts respectivament.

La valoració esportiva final ha estat molt positiva, doncs a

part d'assolir aquesta històrica 15ª posició final, individualment es varen aconseguir un total de 12 nous rècords locals i quatre mínimes pels Campionats d'Espanya de Natació. Si hem d'escollir un protagonista local, aquest seria el jove nedador pratenc Manuel Plaza Bustos, 'benjamí' de l'equip absolut, el qual va mostrar-se molt valent a la prova més exigent, els 1500 lliures, batent el rècord local, fent mínima d'Espanya i situant-se

el primer al Ranking Català de la distància per la seva edat; tota una promesa de la natació local.

La piscina del C.E.M. Sagnier ha demostrat que està perfectament capacitada per allotjar competicions del més alt nivell. La Junta Directiva del CN Prat es planteja per a un futur no gaire llunyà, l'organització d'alguns dels Campionats de Catalunya de natació. El test ja s'ha superat amb bona nota. ■

Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

► Duatlón

Debut triomfant a Barcelona

VICTOR DOBAÑO / El passat diumenge 5 de febrer va tenir lloc al Front Marítim de Barcelona, la prova inaugural del Circuit i la Lliga Català de Duatló. Enguany, la federació ha inaugurat un nou format de Lliga Catalana de Duatló i de Triatló que es basa en la classificació per equips de les proves del Circuit Català. Després de valorar els resultats de la temporada 2005, el Club Natació Prat ha quedat inclòs en la primera divisió en ambdues lligues.

A Barcelona, amb una nombrosa participació pratenca de 25 duatletes, l'equip masculí va assolir una històrica segona posició, el que significa el provisional subcampionat de la nova Lliga Catalana per darrera del CN

A la foto, l'equip participant a la prova disputada a Barcelona.

Mataró, i per davant del CN Catalunya i el CN Reus-Ploms.

A nivell individual, destacar les primeres posicions dels pratencs Pedro Rodriguez (ve-

terà 2), Ruben Sanz (júnior), Joel Espina (cadet) y Paloma Dorvil (cadet), aixó com la tercera posició del júnior Martín Mateo. La pròxima cita pels pra-

tencs serà el Campionat de Catalunya de Duatló de Muntanya a l'Atmella del Vallès, on els pratencs lluitaran per fer podi per equips. ■

► Voleibol

Los Vikings siguen líderes

MARTA BUCETA / El CV Prat no conoce todavía la derrota en esta segunda fase de la liguilla por el título. Gracias a las victorias contra Salou (3-0), Santboi B (3-1), Andorra (3-0) y Sabadell (2-3) los Vikings son líderes a falta de jugar toda la segunda vuelta y el partido de ida contra el Olot que fue suspendido en su día debido a las malas condiciones meteorológicas.

A pesar de la buena clasificación del equipo, su entre-

nador Juan Carlos Moreno se muestra prudente y crítico con el equipo: «no estamos en un buen momento de forma debido a diversos factores externos que nos afectan, a pesar de esto estamos salvando la situación y nos mantenemos con posibilidades de ser campeones. Esperamos que poco a poco el nivel de juego sea el esperado para poder afrontar unas posibles fases de ascenso con un mínimo de posibilidades». ■

► Boxeo

Gómez se impuso en el primer asalto

T.E. / Javier Gómez fue el único boxeador local que se pudo alzar con la victoria en las últimas citas boxísticas en las que estuvieron presentes los púgiles locales. Mientras Javier Gómez se imponía con claridad por KO en el primer asalto, Guzmán Castillo y Pedro Baena caían derrotados a los puntos en la velada celebrada el 10 de febrero en la cárcel de La Coruña. Los pratenses se desplazaron a tierras gallegas para disputar una velada de boxeo en el interior del centro penitenciario

y en donde tomaron parte un gran número de reclusos.

Por su parte, también fue negativa la velada disputada en Badalona el 10 de febrero y en donde estuvo presente Raúl Saiz. El pratense también perdió a los puntos, viéndose perjudicado por la clara parcialidad arbitral.

El Club Boxeo Prat está ahora centrado en la organización de la próxima velada que se celebrará en El Prat el 31 de marzo y en donde se espera la reaparación de Sugar Ureña. ■

P CRISTALERÍA
METALISTERÍA

PEDRO

Cerramientos de aluminio en general ► mallorquinas ► rejas
► ballestas mamparas de baño ► vidrieras de aluminio y emplomadas
► cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

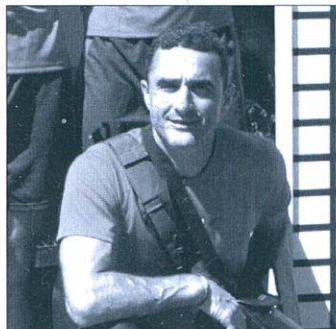
Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 • Fax 93 379 81 05 • El Prat de Llobregat (Barcelona)

► Proves especials

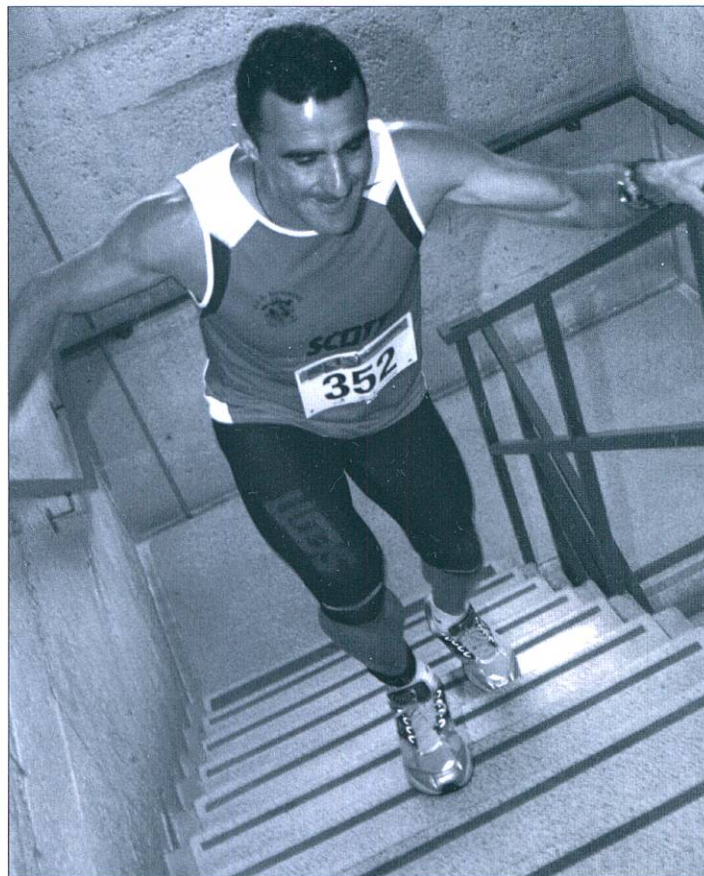
José María Mateo, en el podio del Empire State

JAVIER MARTÍNEZ / El bombero pratense José María Mateo logró el tercer puesto de su categoría (39 a 49 años) en la prueba anual de subida al Empire State Building, en Nueva York. Mateo, que ya participó en los pasados Juegos Olímpicos de Policías y Bomberos representando a los Bomberos de Barcelona, subió las 86 plantas del emblemático edificio en 13 minutos y 30 segundos, marca que le hizo situarse en el puesto 19 de la clasificación general. La prueba contó con un total de 149 participantes. Mateo y la agente de los Mossos d'Esquadra Eva Raventós fueron los dos únicos españoles presentes en este clásico reto.

El bombero tiene la mirada puesta en los próximas olim-

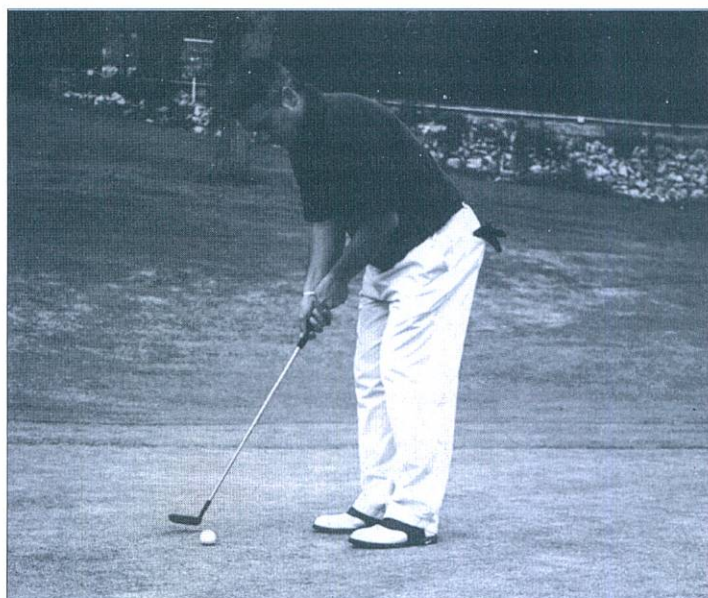

piadas de bomberos y policías, que se celebrarán el próximo mes de marzo en la ciudad australiana de Adelaida. A pesar de unas leves molestias en la rodilla, Mateo asegura que se ve "bien y preparado" para afrontar los juegos. "Para mí, la subida al Empire State ha sido un entrenamiento más de cara a las olimpiadas", explica el bombero. ■

► Golf

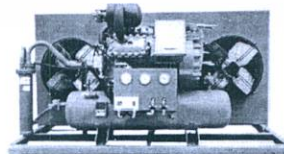
Hidalgo, primer líder del Sigle XXI

DELTA / Sebastian Hidalgo es el primer líder del VI Torneo Sigle XXI de golf organizado por la Associació de Golf de El Prat de Llobregat. Hidalgo se impuso en el primer recorrido disputado el 12 de febrero en el Club de Golf de Reus

Aigüestortes, de los seis de los que consta el torneo. En segundo lugar quedó Sergi González y Joaquín Guevara, ambos con la misma puntuación. La próxima cita será en el campo de golf Panorámica de Castellón el 26 de febrero. ■

MARFRED, S. L. ❄️

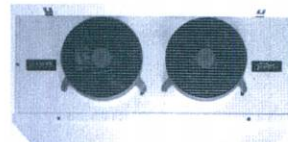

FRED INDUSTRIAL

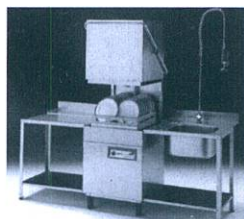
Evaporadors industrials

Compresors de fred industrial

Aire acondicionat

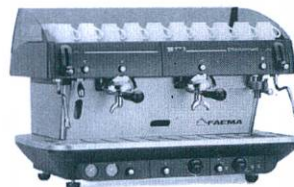

MAQUINÀRIA D'HOSTALERIA (MUNTATGE I REPARACIÓ)

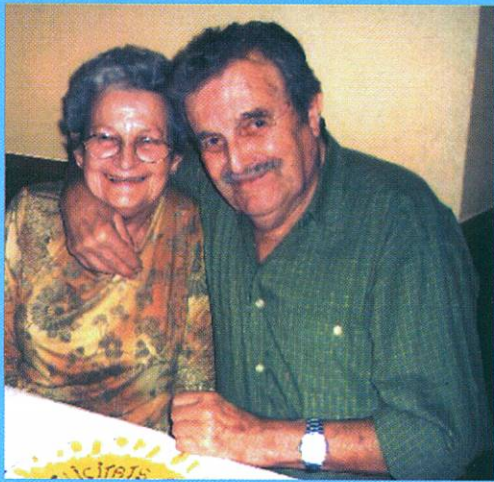

Cafeteres, trituradors, microones industrials

Túnels de rentat de vaixelles

Exposició i vendes: Maurici Vilomara, 6
Taller: Maurici Vilomara, 8
Telf. 93 370 31 37 • Fax. 93 478 39 96 • EL PRAT DE LLOBREGAT

60è aniversari d'en Ramon i la Lourdes

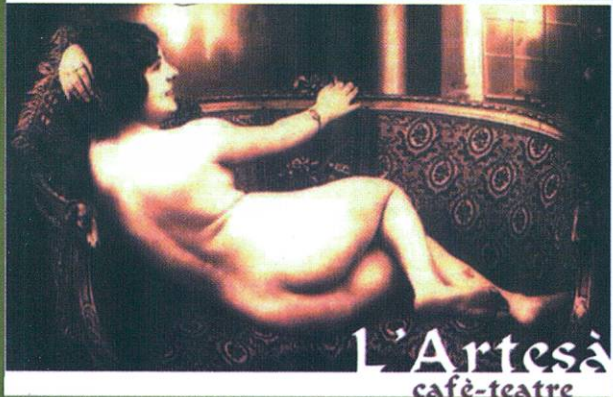
60è aniversari de casament d'en Ramon i la Lourdes de Cal Francisco de la Treseta del Gravat, una masia del Prat, però que ha estat oblidada en els reculls de masies pratencs.

Naixement de l'Anna Puigmalet Panisello

El passat dos de gener del 2006 va nèixer l'Anna, primera filla d'en Joan Puig i la Mercè Panisello. Felicitats!

Escenario: música en vivo, teatro, danza, exposiciones, talleres. Interesados, llamar al 93 478 29 83

PROGRAMACIÓ

Miércoles 23:00 • *Jam Sessió con la Calamar Jam Band*

Viernes 23:00 • *Noche de monólogos*

Sábados 24:00 • *Noches acústicas. Dj's, actuaciones en directo*

Dia 3 de març • *Actuació de Cel Roig*

A més...

Cenas temáticas • Sala privada • Pantalla gigante
Consulta las cenas en la nueva zona HAIMA ÁRABE

MONTBLANC

Vine a triar el teu joc d'escriptura

PARKER

CROSS
Inspiration

SHEAFFER
The Legends Do

INOXCROM

WATERMAN

SERVEI SECRETARIA

Castella 27 - T. 93 379 37 49
El Prat de Llobregat

Ahora un 30 % de descuento en los artículos de piel

PELETERÍA M Y B

PIEL NACIONAL Y DE IMPORTACIÓN

Nos hemos trasladado a C. Castilla, 25
Telf. 93 370 79 57

También tenemos servicio de prendas a medida y arreglos

Aena refuerza la estructura organizativa del Aeropuerto de Barcelona

Fernando Echegaray es nombrado nuevo Director y se crea una Oficina de Transición que dirigirá Lluís Sala

DELTA / Aeropuertos Españoles y Navegación Aérea (Aena) ha nombrado a Fernando Echegaray nuevo Director del Aeropuerto de Barcelona dentro de un cambio organizativo que contempla también la creación de una Oficina de Transición que dirigirá Lluís Sala, hasta ahora Jefe de Operaciones del Aeropuerto de Barcelona.

El nuevo Director nació en Barcelona en 1959 y es Licenciado en Sistemas de Información, Ingeniero Técnico Industrial y Graduado en Dirección General por el IESE. Hasta ahora ocupaba el cargo de Director Regional de los aeropuertos canarios y Director del Aeropuerto de Tenerife Sur, gestionando un tráfico global de más de 33 millones de pasajeros.

Fernando Echegaray ha tomado posesión en un acto celebrado el pasado 15 de febrero en las instalaciones del Aeropuerto de Barcelona, que ha presidió el Delegado del Gobierno en Catalunya Joan Rangel y que contó con la presencia, entre otros, del Presidente-Director General de Aena Manuel Azuaga; del Director de Aeropuertos Españoles Javier Marín; del Secretari

per a la Mobilitat del Departament de Política Territorial, Manel Nadal y del Alcalde de El Prat de Llobregat, Lluís Tejedor.

La incorporación de Fernando Echegaray a la dirección del Aeropuerto de Barcelona se produce una vez culminado

el proceso de diseño y elaboración del Plan Canarias de Infraestructuras Aeroportuarias y de Navegación Aérea presentado el pasado día 9 de enero.

Echegaray sustituye a Antonio Pedrós que ha ocupado el puesto de director desde 1997

hasta mediados de 2005, periodo que le ha permitido afrontar con éxito el crecimiento experimentado por el aeropuerto y la puesta en marcha de las nuevas infraestructuras derivadas de la ampliación de la instalación.

Oficina de Transición

La nueva Oficina de Transición que dirigirá Lluís Sala, que hasta ahora venía desempeñando provisionalmente la dirección del aeropuerto a raíz de la baja por accidente de Antonio Pedrós, se encargará de velar por la integración de los trabajos de ampliación de la nueva Terminal Sur con la puesta en servicio de la misma así como de coordinar las diferentes actuaciones que lleva a cabo la Oficina Ejecutiva del Plan Barcelona.

Esta Oficina de Transición permitirá afrontar con garantías los retos de futuro del Aeropuerto de Barcelona que cerró el año 2005 con un récord histórico de crecimiento superior al 10 por ciento y más de 27 millones de pasajeros, siendo el aeropuerto con mayor incremento de la red de aeropuertos de Aena considerados de primer nivel. ■

ANUNCIA'T A

Delta
LLOBREGAT

Restaurante Marisquería **CASA ALCALÁ**

GANYOTA

Haz ya tu reserva para el convite de comunión

93 370 20 52

Disponemos de 5 Salones

C. Begues, 332 (esquina Gaiter del Llobregat) • EL PRAT

Especialistes del pneumàtic
EQUILIBRATS • ALINEACIÓ DE DIRECCIÓ

PNEUMÀTICS
PUIG

C / Madoz, 11 • 08820 El Prat de Llobregat
Tel. 93 379 13 98 • Fax 93 379 56 03

JOBLANC

Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos-Claveguerams
- Fosses sèptiques
- Inundacions de pàrquins, etc...

Telf. 675 27 52 52

MUEBLES

Luna

LA SOLUCIÓN A SUS PROBLEMAS DE ESPACIO

FABRICACIÓN PROPIA

C. Castilla, 38 • Telf. 93 478 78 63 (El Prat de Llobregat)

MASTER-COLCHÓN

Especialistas del descanso
Av. Remolar, 137-139 • Telf. 93 379 31 61 • El Prat

• Colchón de calidad superior de LÁTEX "MEDIUM" 100% puro y poroso, para un confort y descanso naturales. • Grosor de 17 +/- 1 cm. • Funda exterior de lujo damasco (ribeteada por ambos lados). • Climatizado, con una cara de verano (acolchado con algodón puro 100% "Linters-Watte") y una cara de invierno (acolchado con lana pura de oveja "Wollsiegelqualität").

• Madera de haya vaporizada, acabados con barniz ecológico. • Doble cuerpo, con travesaño central: regulación de peso individualizada (lado derecho/lado izquierdo) en zona lumbar. • Terminales de caucho flotantes en toda la superficie del somier.

CONJUNTO COMPLETO
795 €
PVP

MÁXIMA CALIDAD AL MEJOR PRECIO

 Viking

Moda infantil • Puericultura • Ullenceria

Tota la qualitat al millor preu

Tot per els fills en roba i puericultura

Av. Verge de Montserrat, 161 • Telf 478 51 44 • El Prat

ELS SET
PECATS
CAPITALS
(VII)

La Supèrbia

CARNIVAL 2006

Del 23 de febrer a l'1 de març